

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода

Гулчини ашъор

(китоби II)

Хучанд – 2022

ББК 84точик 7-5+83,3(2 тоҷик)
М-97

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода. «Гулчини ашъор»,
китоби дуум, “Нашриёти муосир”, 2022 – 352 с.

Китоби мазкур бо сарпарастӣ ва эҳтимоми Раиси
вилояти Суғд, муовини якуми Раиси Маҷлиси миллии
Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҷаббой
Аҳмадзода нашр шудааст.

Мураттибон: Шамсиддин ва Шамсулло Мусоев.
Мухаррир: Саидумрон Саидов
Мусахҳах: Ислон Раҳимов
Мухаррири масъул: Аҳмадҷон Раҳматзод
Ороишгар ва саҳифабанд: Фаррух Сабиров

Дар китоби «Гулчини ашъор»-и шоир ва ходими
ҷамъиятӣ Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода аз даҳ девони шоир
интихоб карда шудаанд, ки асосан мавзӯҳои ҳифзи
Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон,
Ваҳдати миллӣ, арзишҳои фарҳангиву маънавии
миллати тоҷик, тарбияи ахлоқии насли наврас ва
ҷавонро дар бар гирифтаанд. Муаллиф ҳамзамонро
ба покиву ҷавонмӯрдӣ, дӯст доштани Ватану обу хоки
кишвар, сулҳу оромӣ, меҳру муҳаббати инсонӣ даъват
карда, бо ҳар асари худ одамонро ба сӯи абадиёт
рахнамун мегардад.

Китоб ба оммаи васеи хонандагон пешбинӣ
гардида, барои дӯстдорони адабиёт, баҳусус назми
оламгирӣ тоҷик ҳаҷи хубе маҳсуб мешавад.

ISBN 978-99985-977-5-4

© Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода

СУХАН ЭЪЗОЗИ ҚУДСӢ АСТ...

Аз азал сухан эъҷози худовандӣ будааст ва инсон ҳам, ки муъҷизаи Яздони ягона аст, суханро ба манфиати рӯзгори моддию маънавии хеш истифода бурдааст. Ҳамчунин, чунон ки файласуфи фаронсавӣ Жан Этьен навишта буд, «сухан ва суханварӣ нишони фаъолияти руҳонии инсон мебошад». Бале, сухан бо пирояи зебои рамзу истиора, ташбеҳу талмеҳот ва дигар санъатҳои бадеӣ имкон фароҳам меорад, то инсон афқору андеша ва бардоштҳои маънавии худро аз ҳаёту олами атроф барои дигарон нақл кунад. Инсонҳои зарифу оқил, афроде, ки меҳоханд, ба олами маънавии дигарон ба некиву хайр таъсир гузоранд, аз сухан – ин ҳадаи лоязоль бо маҳорат ва тавоноии комил истифода мебаранд ва бад-ин васила ба зиндагии худу дигарон маънӣ мебахшанд.

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода аз зумраи афроди мутабаххир, донишманд ва муктадо замони мо маҳсуб шуда, бештар аз ҷиҳил сол аст, ки дар ташаккул ва ғановати олами маънавии мардуми кишвар саҳми бориз доранд. Бештар аз ҷиҳил сол аст, ки ин инсони фозил аз сари минбарҳо ба мардум сухан мегуянд ва Қуръону Ҳадис, афқору андешаҳои бузургони илму адабро чун сарчашмаи афқору андешаи башарият истифода бурда, дар тарбияи маънавӣ, баҳусус ахлоқии ҷомеа саҳм мегиранд.

Бо гузашти замон дар заминаи омӯзиши амиқ ва дарку маърифати ҷавҳари ҳаёӣ Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода эҳсос карданд, ки иброи назар ва баёни афқору андеша дар қолаби назм низ муассир ва муҳим будааст. Аз ин лиҳоз мавсуф таи чанд соли охир ба навиштани шеър рӯй оварда, дар муддати начандон тӯлонӣ силсилаи

зиёди ашъор дар анвои гуногуни адабӣ офариданд, ки аз назари мавзӯ ва мундариҷа дар сатҳи шоиста қарор доранд.

Аслан шеърӣ хубу муассир замоне эҷод мешавад, ки он дар ниҳоди шоир аз ҳар ҷиҳат пухтаву расида бошад ва тавонад, ба руҳи инсон, ба қалби ӯ таъсир гузорад. Дониши фаровони илмиву динӣ, таҷрибаи пурғановати ҳаётӣ, ошноии комил бо ашъори адибони классик чун Рӯдакиву Фирдавсӣ, Носири Хисраву Ҳаким Низомӣ, Шайх Саъдиву Мавлавӣ, Ҳоҷа Ҳофизу Камоли Хучандӣ, Мирзо Бедилу Соиб ба эшон имкон фароҳам оварданд, ки ба иншоӣ шеър бипардозанд ва назми дилрабое офаранд. Эҷоди пайваста, омӯзиш, худафрӯзиҳои шоир заминагузоштанд, то ҷакидаҳои қалами эшон мақбули афроди суханшинос гардад, намунаи онҳо аз ҷониби сарояндагони хушовози тоҷик суруда шаванд, дар сафинаю маҷаллаҳо нашр гарданд.

Аслан донишмандони забону алифбои арабӣ барои Мӯсозода дар мавриди омӯхтани нозуқиҳои илми арӯз ё худ вазни шеърӣ тоҷикӣ душворихоро бар тараф намуд ва эшон ашъори хешро аз назари аносири шаклӣ низ ба талаботи шеър мутобиқ намуданд. Ба мушоҳидаи мо Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бо амали хеш собит карданд, ки воқеан ҳам «Кори некӯ қардан аз пур қардан аст». Ин пурқорӣ танҳо машғулияти дӯстдошта ва ҷилои истеъдоду ҳунар набуд, балки як тартиб, низом ва фосилаи омӯзиши адабиёт, шеър, арӯз, қофия, санъатҳои бадеӣ буданд, ки раво-раво сухани гӯяндаро сайқал бахшиданд.

Низомии Арӯзии Самарқандӣ дар китоби худ «Чаҳор мақола» дар фасли «Дар ҷиғунагии шоир ва шеърӣ ӯ» овардааст: «. . . Аммо шоир бояд, ки салиму-л-фитрат, азиму-л-фикрат, саҳеҳу-т-табъ, чайидду-р-равия, дақиқу-н-назар бошад, дар анвои улум

муттанавеъ бошад ва дар атрофи русум мустатриф. . . Ва шоир бояд, ки дар маҷлиси муҳоварат хушгӯй бувад ва дар маҷлиси муошират хушрӯй».

Агар аз меъёри баҳодиҳии Низомии Арӯзӣ назар намоем, Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода бо усули баёни фикр, риояи мантиқ, истифода ва интиҳоби мафҳуми истилоҳи таҳассусӣ, ҳамчунин намунаи хуби мазмун ҳамаи сифатҳои муқаррариро мувофиқгардида, дар эҷоди шеъри ахлоқии мазҳабӣ дастёб шудаанд. Зеро фикри тозаву комил ва таъби салиму саҳеҳ ба шоир имкони фарохтареро фароҳам овардаанд, то сухани мақбули хосу ом бигӯянд.

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, ки пештар дар байни мардуми тоҷик ҳамчун муҳаққиқ ва донандаи хуби дини мубини ислом маъруфият доштанд, ба олами шеър якбора ворид шуданд ва ҷолиб ин аст, ки ашъори солҳои охир сурудаи эшон аз аввалаҳо хеле тафовут доранд, суханҳо мазбуту корхӯрда шудаанд. Маншаъи ин падида ҷаҳонбинии васеъ, дониши амиқ, мантики расо ва ошноии комили эшон бо осори суханварони классик маҳсуб мешавад.

Муҳимтарин хасоиси шеъри Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода дар мавзӯъ ва мундариҷаи ашъор ифода меёбад. Зеро ба туфайли ҳифз ва истифодаи воқеаҳои таърихиву динӣ, ривоятҳои мазҳабӣ, ҳикматҳои фаровони Қуръониву аҳодиси набавӣ Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода матлабҳоеро ба риштаи назм мекашанд, ки аксари онҳо бори аввал дар ҳамин шакл баён ёфтаанд. Дар аксар навиштаҳо муаллиф наҳамчун шоири шӯридаи навоғоз, балки чун орифи андешаманди пухтагӯе падидор мешавад, ки бо байтҳои худ хонандаро ба панду андарз пазируй вомедорад. . .

Шоир ба мавзӯҳои мухталиф даст зада, дар баёни андешаву афкори худ аз санъатҳои гуногуни бадеӣ

истифода бурдааст. Вай қудрати инсони муосир ва меҳру ихлос, муҳаббат ва саодати халқро ситоиш карда, кӯшидааст, баъзе масоили диниву ахлоқиро ба шеваи хоси худ дар усули андарзу панд ба ҳамзамонон таъкид намояд. Инсони аз ҷиҳати равонию руҳонӣ муқтадири шоир ватанпараст аст ва яке аз мавзӯҳои меҳварӣ дар осори ӯ низ мавзӯи ватан ва ватандорӣ, шукронаи замон, тавсифи Тоҷикистон мебошад. «Ватан» вожаи дӯстдоштаи шоир аст ва барои шоир он муқаддасотест, ки эҳтиромаш барои инсон ҳам фарзу ҳам суннат бояд бошад. Зикри номи Ватан барои шоир мояи ифтихор ва сарфарозист:

«Ватан!» гуфтам зи қалби худ, садо аз хуни ман омад,
«Ватан»-ро бо забон гуфтам, нидо аз ҷону тан омад.
Муҳаббат дар забону дил нишони меҳри фарзандӣ,
Зи хуну мағзи ҷони ман садои ҳамватан омад. . .

Шоир бахту саодат ва хушбахтии соҳибватанро дар ваҳдату дӯстӣ мебинад ва ба қавли ӯ, маҳз фарзандони шарафманди диёр боиси сарбаландии Ватан дар олам мегарданд:

Бахту саодат дар Ватан аз ваҳдати миллат бувад,
Базму тараб, эй ҷони ман, аҷри ҳама заҳмат бувад!
Миллат бигардад сарбаланд аз номи фарзандони нек
Назму низоми ин Ватан вобаста бар ҳикмат бувад.

Ба мавзӯи Ватан ва ватандорӣ тавачҷӯҳ намудани шоир аз масъулият ва дилсӯзии шоир сарчашма мегирад ва ӯ дар сари вожаи «садоқат» ва «ҳиёнат» «борҳо ибрази назар менамояд. Барои Ватан хидмат кардан, аз назари шоир, ба инсон бахту саодат эҳдо мекунад ва шоир хонандаро ба он раҳнамун месозад, то ӯ дар баробари дӯст доштани Ватан ба он ҳиёнат наварзад ва ба

фитнаву фиреби душманон, бахусус хизбу ҳаракатҳои
тундрав дода нашавад.

Андар ҳимоёти Ватан бошем мо бо ҷону тан,
Аз баҳри сулҳу дустӣ бошем бо ҳам меҳрубон.
Андар хидоят, эй ҷавон, бишнав ту алфози Ҳусайн,
Шукронаи даврон кунӣ, доим бимонӣ дар амон!
Аз фитнаҳо дурӣ намо, дар роҳи мазҳаб рост рав,
Баҳри Ватан хидмат намо, номат бимонад ҷовидон!

Ҳамрадифи вожаи «Ватан» дар осори шоир
калимаи «Тоҷикистон» муқаддасаст. Тоҷикистон барои
шоир хонаи мушаррафу мубораки ӯст. Ӯ аз Тоҷикистон
ифтихор дораду онро бо ибораҳои дилнишини
«сарзамини соҳибдилон», «тоҷи дунё», «давлати
осудаву осоишта», «ҳоки шоирпарвар», «ғахвораи
аҷдод», «вориси давлати Сомониён» ном мебарад.
Чунончи:

Тоҷикистон – тоҷидунё, номи некат зинда бод,
Миллатат машҳури олам, давлатат поянда бод!
Тоҷикистон, қуллаҳоят сар ба кавқаб мекашанд,
Чашмаҳоят то абад обишифобаҳшанда бод! (36)

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода силсилаи шеърҳои худро ба
Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат
бахшида, мақому манзалати он касро дар барқарор ва
пайдории сулҳи тоҷикон, сарчамъии тоҷикони дунё хуб
арзёбӣ кардааст. Ин қабил шеърҳои шоир самимӣ баён
шуда, эҳтироми шоирро ба Сарвари давлат ифода
мекунанд:

Мӯҷиби сарчамъии мо Пешвои миллат аст,
Нури чашми пиру барно Пешвои миллат аст. . .

Ҳомии дини мубину ходии халқи Худо,
Раҳбари дардошно дилошнои миллат аст. (25)

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода ба шаҳри Хучанд ба обу
хоки ин диёри бостонӣ, ба дарёи Сайхун ва кӯхи
Мевағул, ба ашхоси бузурги таърихаш, амсоли
Абӯмахмуди Хучандӣ, Шайх Маслиҳатдин
Бадёуддини Нурӣ, Маҳастии Хучандӣ, Абдуҷаббори
Хучандӣ, Камоли Хучандӣ, Шайдои Хучандӣ, Тошхоча
Асирий ва Фарзонаи Хучандӣ эҳтироми бузург дошта,
оғози сулҳу саодат ба ҳархонадони тоҷикро аз Иҷлосияи
XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дар он
сарвари халқ интиҳоб шудани Ҷаноби Олӣ Эмомалӣ
Раҳмон медонад.

Чун кулли шоирони олам Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода
низ аз муҳаббати бепоени падару модар, мақому
манзалат ва эҳтироми онҳо сухан рондааст ва ин гуна
ашъор аксаран бо сабки содаву салиссуруда шудаанд.
Чунончи шеър бо радифи «модарам» бо раванӣ
ифодагари муҳаббат ва самимияти беандозаи на танҳо
шоир, балки ҳар як хонандаи ин шеър аст:

Андар ин дунё ту будӣ меҳрубонам, модарам,
Офтоби зиндагӣ–партавфишонам, модарам!
Ҳеч кас чун ту набуд ғамхори фарзандони ман,
Меҳри ту то ҳол нури хонадонам, модарам!
Интизори роҳи ман будӣ ту ҳар шому саҳар,
Раҳнамову раҳбару ҳамроҳбонам, модарам!
Меҳрубонию дуоят ҷовидон ҳамроҳиман,
Марқадат обод, эй ҷаннатмаконам, модарам! (13)

Эҳтироми модару падар ба ҳама вочиб буда, сарфи
назар аз дину оин, хулку атвор, фикру андеша инсон
бояд доим дар хидмати онҳо бошад. Дар зиндагӣ хидмат

ва баъди вафот зиёрати қабр ва дуо муҳимтарин вазифаи ҳар инсон будааст. Дар маснавие чунин таъкид шуда:

Некие гар мекунӣ бар волидон баъди вафот,
Ин дуо бошад, ки қонбахшаст чун оби ҳаёт.
Гар ту меҳохӣ, Ҳусайно, раҳмати Парвардигор,
Кун зиёрат қабри онҳо дар давоми рӯзгор! (87)

Зеро, ба андешаи шоир, падар ва панди падар раҳнамои инсон аст ва соҳибномиву сарфарозии ӯ низ аз панди падар мебошад:

Одам аз одамгарӣ ёбад шарофат дар ҷаҳон,
Мешавад фарзанд соҳибном аз панди падар. (162)

Адиб ҳамчун шахсияти бофарҳанг ва бомаърифат ҳамеша дар ғами тинчиву осудагии олам аст. Ҷангу ҷидоли бемаъниро маҳсули ҷаҳолат ва ашхоси баддилу бадҳоҳ медонад ва талқин мекунад, ки инсон бояд дар фазои сулҳ, осоиштагиву ободӣ умр ба сар барад. Ба андешаи шоир, он чиро ки худованд барои зиндагиву осудагии инсон эҳдо кардааст, намесазад, ки бо дастони ҳудаш нобуд намояд. Шоир хонандаро огоҳ мекунад, ки замин аз баҳри зиндагии осуда ва ободкорӣ аст, на баҳри ҷангу ҷидол. Аз назари ӯ обу ҳок амонати худост ва инсонии имрӯз вазифадор аст, ки онро барои ояндагон ободу зебо, беосебу газанд мерос гузорад:

Ҷаҳон обод бо инсону он хуршеди тобанда,
Забонҳо қосир аз васфи ҳамон рӯзирасонанда.
Замин аз баҳри осоиш, на аз баҳри ҷидолу ҷанг,
Саодат баҳри инсонҳо диҳад Раҳмони донанда.
Замин мерос бар одам, амонат обу ҳоки вай,
Ҳифозат воҷибе бошад барои насли оянда. (250)

Шоир дар ғазали зерин сабабҳои ҷанги бемаъние, ки имрӯз дар кишварҳои Шарқ рух додааст, ба қалам медиҳад ва муҳорибаҳои ба ном «ҷиход»-ро аз Қуръон намедонад ва аз номи дини мубини ислом ҳарф задани нокасонро зикр месозад, ки нодуруст аст. Ба хонанда андеша кардан, дар роҳи рост будан, дар фикри ҳимоят ва пешрафти Ватан ҷаҳду ҷадал доштан, шукрона намудан аз осудагиву ободии Тоҷикистонро талқин месозад:

Осори ҷанг озурдагӣ бошад ба ҳар даври замон,
Зулму ситам меоварад бар мардумон тирӯ камон.
Авзои оламро бубин, аъдои инсон дар камин,
Афкори солим шуд ҳазин, асҳоби душман бадгумон.
Ин ҷанг бо номи ҷиход, он қатл дар роҳи Худо,
Бешак, ҷиходе нест ин, таълими Қуръон нест он. (17)

Бояд зикр кард, ки дар ашъори Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода масъалаҳои ахлоку одоб мавқеи бештареро молик буда, шоир тавонистааст, дар ин ҷода бо сабку услуби ба худ хос ашъори ҳуби ахлоқӣ эҷод намояд. Донистани Қуръони маҷид, ҳадисҳои пайambarи ислом, ҳикмати ривоёти динӣ, таҷрибаи андӯхтаи зиндагӣ ба шоир имкон додаанд, то ин гуна шеърҳо муассир ва пурмазмун рӯи саҳфаоянд. Муаллиф одобро зиннати инсон меҳисобад:

Хайрхоҳӣ дар ҳаётат, эй Ҳусайн, осон бикун,
Зинати инсон бувад одоб дар пояндагӣ. (145)

Ахлоқи некӯ, ҳусни атвору амали нек, рафтори ҳасана дар сархати ашъори ҳакимонаи шоир қарор гирифтаанд. Ӯ бо лаҳни шевову тарзи нарм ба ҷавонон насиҳат мекунад, ки ҳусни ахлоқ инсонро зиннат мебахшад, он ҷароғи раҳнамо дар зиндагонӣ буда,

афроди некӯхисолро мардум дӯст медоранд. Зимни хусни ахлоқ шоир одобу рафтори шоиста дар зиндагӣ, хизмат бар Ватан ва мардум, меҳнати ҳалол, омӯхтани илму дониш, эҳтироми падару модар ва додару хоҳар, ғамхорӣ ба зану фарзанд, ҳурмати устоду муаллим ва ҳамсояхо, риояи ҳаққи меҳмон, пазируфтани панди пирон, дар ҳазар будан аз гунаҳ ва ҳаромро дар назар дорад ва аз оғоз то анҷоми девони шоир ин матлаб чун хатти сурх чилва мекунад.

Шоир дар ҳама маврид шокир аст ва қаноатмандии ҳешро аз зиндагии имрӯз баён ва шукронаи даври замон мекунад. Дар ин маврид ҳам аз он ҳадис ёд мекунад, ки шикваву шикоят ба инсон офияту озоиштагӣ эҳдо намесозад. Қаноат, саховат, дур будан аз кинаву адоват, адлу инсоф, меҳнати софдилони ин ҳама инсонро хушбахт месозанд. Воқеан шоир ҳадисхоеро ба риштаи назм мекашад, ки онҳо ифодагари фалсафаи баланди ҳаёт буда, инсонро ба роҳи дуруст ҳидоят мекунанд. Чунончи дар ҳадисе омадааст, ки «тақдирро дигаргун карда намешавад магар бо дуо, умрро зиёд карда намешавад магар бо некӣ». Шоир бо овардани ин ҳадис хонандаро ба некӯкориву некандешӣ раҳнамун месозад:

Ҳар он чӣ амри тақдир аст, ҳақ, онро чунин бинӣ,
Қадар чун рӯй бинмояд, қазоро дар камин бинӣ.
Дуоро қудрати тағйири он нақши нигин бошад,
Ҳадисе ҳасту андарон ҳамин маъно яқин бинӣ. (252)

Дар шеърҳои Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода таърих ва ашхоси таърихӣ мавқеи муайян доранд. Шоир мӯътақид аст, ки донишмандони таърих барои инсонии имрӯз фарз буда, зиндагии ашхоси зубда мактаби бузурги ибрат бояд бошад. Ӯ мӯътақид аст, ки донишмандони саргузашти афроди бузурги дину таърих инсонхоро саъиду хушбахт

месозад. Аз ин рӯ дар ғазале исми кулли паямбарони мурсалро зикр менамояд ва ба хонанда раҳнамоӣ мекунад, ки ба таърихи ин ашҳос таваҷҷӯҳ кунанд.

Санъати талмех дар адабиёти мо аз маъмултарин санъати шеърест ва ишорат кардан ба воқеаҳои таърихӣ, динӣ, асотирӣ, қиссаву афсонаҳо ва ба ягон шеъри маъруфи саромадони сухан мебошад. Он дар ашъори муаллифи мазкур заминаи таърихӣ ва ҳунариро ба вучуд овардааст. Азбаски шоир донандаи Куръон ва қиссаҳои қуръонӣ буда, аз таърихи дин огоҳии комил дорад ва ҳамчунин аз эҷодиёти даҳанакии халқбархурдор аст, дар ашъори ӯ ишорат ба қиссаи Одам алайссалом аз ҳама бештар ба назар мерасад.

Чунон ки зикр шуд, шукр ва талқини он дар ашъори Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода мақоми шоиста дорад. Нахуст ҳуди шоир намунаи олии инсонест, ки дар ҳар қадам аз даргоҳи илоҳӣ шукргузор аст. Ӯ аз он, ки дар рӯи олам нафас мекашад, зиндагӣ дорад, молики илму донише ҳаст, ки некиву бадиро мешиносад, шукр мегӯяд. Шоир аз он, ки дар роҳи Худост, дину мазҳаб ва миллати босафо дорад, шукр мегӯяд ва бовар дорад, ки ҳар касе ки дар ин роҳ аст, охири кораш ба хайр хоҳад буд. Шоир ношукриро мазаммат менамояд ва носипосиро куфрони неъмат меҳонад:

Рамзи ношукрӣ бувад норизогии шахрванд,
Ранчу меҳнат оварад ҳар носипосе дар каманд.
Бениёз аст Эзиду аммо талаб аз мо кунад,
Неъматӣ доди Худо – шукронаи мавҷи баланд.
Ӯ талаб дорад зи мо, бар неъматаш шукр оварем,
Бар қазову барқадаш розӣ шавем андешаманд. (211)

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода ба тариқи панд ва ибрат иброз намудани фикри худро аз шеваҳои асосии

эҷодиёташ баргузидааст. Ў меҳоҳад, хонандаи шеъраш инсонии соҳибтафаккур бошад ва аз ҳодисоту воқеоти зиндагӣ барои худ ибрат бигирад. Ҳамзамон дар ин гуна панду андарзҳо оҳангҳои нисбатан саҳти амромезро мушоҳида менамоем, ки он ба шеър нерӯ ва фазилати тоза ато мекунад. Баъзан қаҳрамон ё худ муҳотаби шоир инсонҳое қарор мегиранд, ки дар зиндагӣ назари танг доранд, зиндагии худро барҳадар гузаронида, дар тӯли он натавонистаанд, аз гузашти умр хулосаҳои дуруст бароранд. Чунончи дар абёти зериндар мавриди марди ҳосид менависад:

Марди ҳосид доиман бар худ хиёнат мекунад,
Дар ҳаёташ бенасиб, аммо маломат мекунад.
Чашми дидан гар надорад беҳтареро нокасе,
Аз бахилӣ, дон, ки ӯ бо худ адоват мекунад. (58)

Дар осори шоир васфи шуаро падидаи ҷадидест дар адабиёти муосир. Дар қасидае васфи 26 суҳанвар ба назм кашида шудааст, ки он аз сардафтари адабиёти классикии тоҷик Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ оғоз ёфта, бо васфи Шоири халқии Тоҷикистон Фарзона анҷом меёбад. Бо навиштани ин қасида шоир қабл аз ҳама ба шуарои номвари тоҷику форс эҳтироми ҳешро ифода менамояд ва дар мавриди мақому манзалати ҳар яке ихлоси назар мекунад. Зикри ному насаб ва таҳаллуси ин суҳанварон ба тариқи комил ишора ба он аст, ки мо бояд аз аслу авлоди бузургони ҳеш огоҳ бошем ва ба онҳо арҷ гузорем. Аз ҷониби дигар, шоир, ки пеш аз қалам гирифтани ба майдони адабиёт ворид шудан бо зиндагинома ва ашъори ин бузургон ошно гардидааст, меҳоҳад, ба руҳи онҳо тариқи ин қасида алҳамде фириштад ва ба имрӯзиён як бори дигар таъкид намояд, ки миллати тоҷик бузургоне дорад, ки ҳар яке дар зоти

хеш беҳамто ҳастанд. Гузашта аз ин шоир ба арсаи ин адабиёти бузург доништа кадам мемонад ва аз чуръати суханвар дарак медиҳад. Шоир қасидаро ба номи худованд оғоз менамояду ба он ишора мекунад, ки ӯ шогирди мактаби ин бузургон аст:

Ибтидо бо номи Ҳақ, кардам қасида ибтидо,
Он садои қалби ман, омад ба ҳарфи босадо.
Фикр кардам сабки худ, дар назм бошад дилрабо,
Сабки Ҳиндию Хуросонӣ бигуфто: Марҳабо!
Қолаби ашъори ман аз собиқин омад ато,
Ранги зебои табиъӣ бар сухан шуд каҳрабо. (245)

Шоир ҳини тавсифи ин ё он шоир ба муҳимтарин масъалаҳои зиндагии онҳо даҳолат карда, онро барои имрӯзиён баён месозад. Чунончи дар мавриди устод Рӯдакӣ ба сардафтари адабиёти тоҷик буданаш, сабқаш, асосгузори навъу жанрҳои адабӣ буданаш ва соли вафоташу макони турбаташ ишора менамояд:

Бори аввал Рӯдакӣ қардӣ суханро пурзиё,
Шеърӣ тоҷикро бувад мавлуди Рӯдак раҳкушо.
Қабл аз ӯ ҳаргиз набуд девони шеърӣ ҷонфазо,
Шевааш сабки Хуросон бо суруду бо наво.
Дар қасида «Бӯйи ҷӯй мӯлиён» қарда аст ҷо,
Ҳар ҷӣ фармудааст бар қарди гарон бошад
даво. (245)

Ҳамин тариқ дар инқасида оид ба суханварони бузурги тоҷику форс аз Ҳаким Абулқосим Мансур Ҳасан Фирдавсии Тӯсӣ то Фарзонаи Хучандӣ дар 127 байт бо зеварбандии 254 алифи қофия маълумот дода шудааст. Ҳини рӯҷӯ ба зиндагиву осори ин ё он суханвар муаллиф бештар ба масъалаҳои умдаву муҳим эътибор дода, сабаби маъруфияташонро тавзеҳиз

додааст. Қасидаи мазкур аз он шаҳодат медиҳад, ки муаллиф донандаи хуби таърих ва ашъори суҳанварони классик ва муосири тоҷик мебошад.

Ҳамин тариқ аз мутолиаи «Гулчини ашъор»-и Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода (дар ду мучаллад) метавон мушоҳида кард, ки эшон ба олами шеър адаб бо кӯлбори пур аз донишу ҳикмат, малакаву ҳунар ва омодагии ҳамаҷониба ворид гардидаанд. Осори шоир шоистаи омӯзиш аст ва умедворем, суҳаншиносон дар бораи ин китобхӯфигар мулоҳизаҳои ҳудро баён менамоянд ва муҳлисони шеър суҳан аз онҳояк ҷаҳон маънӣ мебардоранд. Танҳо мемунад, ки устодро бо ҷопи китобҳои нав муборакбод намуда, эшонро ба арсаи пуршебу фарози суҳани манзум марҳабо бигӯем.

*Аҳмадҷон Раҳматзод,
Шоири халқии Тоҷикистон*

**БА ПАРВОЗ АР ДИЛАМ ОЯД,
ТУРО ҲАМЧУН ҚАМАР БИНАМ (1960)**

Ба парвоз ар дилам ояд, туро ҳамчун қамар бинам,
Мунаввар мекунӣ роҳам, сафарро бехатар бинам.
Зи асрорат хабар дорам, ки хайрамро ту мецоҳӣ,
Дуоям деҳ, аё модар, зафарро дар сафар бинам.
Сафар кардам ба дуриҳо - мамоликҳои беҳамто,
Умеди ман дар ин дунё гуҳарро дар назар бинам.
Қавохир дар сиришти ман, ҳама аз сарнавишти
ман,
Қаҳон гардад биҳишти ман, чудо аз шӯру шар
бинам.
Қавонӣ оварад тӯфон, қаробат ар шавад исён,
Ба пирӣ мешавад гирён, хатарро дар қамар бинам.
Қамар орад ба мо дармон, Хусайно, шеъри ту
ирфон,
Маъонӣ дар ғазал унвон, қаломат муътабар
бинам.

04.04.2018.

**ЭЙ ХУДОЁ, ДАР ЧАҲОН
ПУРДАРДУ РАНЧУРАМ МАКУН (961)**

Эй Худоё, дар чаҳон пурдарду ранчурам макун,
Назди хешу акрабо аз меҳр маҳчурам макун.
Худ бидонӣ холи ман дар нисфи шаб бо зикри ту,
Дар миёни хосу ом бо ҷаҳл машҳурам макун.
Неъматӣ олим бидодӣ, қуввати шукрам бидех,
Дар сафи аҳли ғуҷур аз қабр маҳшураммакун.
Зулмати дунё бувад ин фолу сеҳру соҳирӣ,
Бо ғаму андӯҳи худ беҳушу масҳурам макун.
Аз ту пурсад, эй Худоё, бандаат Ҳочӣ Ҳусайн,
Дар замони кориям бебанду мағрурам макун.
Раҳму шафқат дар дилам, ҳам аз забон ояд асал,
Дар зарар бо неши худ монанди занбӯрам макун.

04.04.2018.

Маҳҷур – чудо, дурафтода.

Маҳшур – ҳамдам, ҳамсубат, он, ки дар рӯзи
қиёмат бо касе дар як якҷо гирд ояд.

Масхур – сеҳрзада, ҷодушуда, фирефташуда.

**ДУШМАНӢ БАР КАС МАКУН,
АҲВОЛИ РАҲЗАНРО БУБИН (963)**

Душманӣ бар кас макун, аҳволи раҳзанро бубин,
Назди кӯҳе меравӣ, ту роҳи гарданро бубин.
Гардани кӯҳ назди мардум паст бошад дар назар,
Бори аввал раҳкушойи роҳ канданро бубин.
Роҳи мушkil пеши рӯят, душман ояд бо виқор,
Баҳри ҳифзи моли худ ту роҳи гаштанро бубин.
Гар раҳойӣ ёфтӣ, шукронаи онро бикун,
Роҳи ёрӣ пеша гиру акси душманро бубин.
Раҳзане бар наздат ояд, ту насиҳат кун, Ҳусайн,
Дар раҳи рушду ҳидоят роҳи гулшанро бубин.
Рамзи рӯзу шаб, бубин, яксон набошад ҳеч вақт,
Аз паси торикиҳо ту рӯзи равшанро бубин.
Шукри даврон мекунам, имрӯз равшан шуд замон,
Бо навои созу уд ту базми меҳанро бубин.

04.04.2018.

**БА НАЗДИ МАРДУМИ ҶОҲИЛ НАМАК
АНДАР ШАКАР БИНАМ (964)**

Ба назди мардуми ҷоҳил намак андар шакар бинам,
Намедонад ҷӣ меғӯяд, ба ҷаҳлаш муфтахар бинам.
Ту дурӣ ҷӯ зи аҳли ҷаҳл, машав мағрури моли вай,
Ҳар он гаҳ назди мо ояд, зи феълаш ман зарар
бинам.

Ҳунармандӣ дар ин даврон давои дарди мо бошад,
Набистоям ба назди халқ касеро беҳунар бинам.
Марав бар назди танпарвар, ки он беору беғайрат,
Ба назди мардуми коҳил гадоро пурҳазар бинам.
Ту ҳамраҳ шав ба аҳли хайр, махӯр амволи
номардон,

Сафарҳо кун ба моли худ, зафар андар сафар бинам.
Ҳусайно, илми дунёро мукаддам дон ба аҳли шарқ,
Ҳар он ҷӣ гуфтаам имрӯз, ба фардо дар амал бинам.

04.04.2018.

Коҳил – суст, танбал.

**ҲАР НАВО ДАҲ ПАРДА ДОРАД,
БЕҲАТО БОЯД ШУНИД (1966)**

Ҳар наво даҳ парда дорад, беҳато бояд шунид,
Созу барги зиндагӣ ҳам аз наво ояд падида.
Рутбаи ҳар як мақоме ҳаст як оҳанги хос,
Дар низоми ҳар мақоме ранҷ мебояд кашид.
Аҳли шеър маърифат бо аҳли санъат ҳамнафас,
Ҳар ғазал пайваста шуд бо саҷъи Қуръони маҷид.
Бо навои «Шашмақом» аз «Бузрук»-у «Чӯли Ирок»
Баҳри ошоиш, бидон, аз най агар боде вазид.
Маънии ҳар як ғазал пайвастаи соҳибсухан,
Аз барои дарки маънӣ чома мебояд дарид.
Чомаи шеърат, Ҳусайно, бо наво шуд ҳамнафас,
Аз наво ғофил машав, то дар ҷаҳон бошӣ саъид.

05.04.2018.

**АҚЛУ НАҚЛУ КАСБИ ИНСОН
ДАР ҲАДАФ СОЗАНДА БОД (968)**

Ақлу нақлу касби инсон дар ҳадаф созанда бод!
Дар чаҳон аҳли башар аз зиндагӣ фархунда бод!
Меҳани ҳар миллате бо аҳли худ ёбад камол,
Раҳбарии илму фан дар ин замон поянда бод!
Дар низоми одамият раҳму шафқат, ҳам шараф
Байни абнои башар чун ахтари тобанда бод!
Зебиши дунё набошад чанги аҳли шарку ғарб,
Ҳар кӣ бошад фитнагар, дар ин замон шарманда
бод!

Мардуми рӯи чаҳон дар асл аз як чавҳаранд,
Адлу инсофу диёнат дар чаҳон поянда бод!
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, обод бошад ин замин,
Давру даврон бардавому Тоҷикистон зинда бод!

05.04.2018.

**ҲАЙФИ ОН УМР,
КИ ДАР РОҲИ ХАТО МЕГУЗАРАД (970)**

Ҳайфи он умр, ки дар роҳи хато мегузарад,
Вой бар он, ки аз олам ба ҷафо мегузарад.
Дар хабар омада: гар қалб сафое дорад,
Умри дилшод ба сад айшу сафо мегузарад.
Бадгумонӣ набувад одати мардони Худо,
Бадии мост, чу бад аз дили мо мегузарад.
Сар ба сар бо каси ҷоҳил нашавад аҳли хирад,
Ҳар кӣ ҷоҳил бувад, аз баҳри ҳаё мегузарад.
Зевари умр бидон донишу илму амалат,
Гар ҳакиме равад, аз хеш ризо мегузарад.
Раҳнамо бош ба ҳар мардumi гумрох, Ҳусайн,
Дар дили роҳнамо ёди Худо мегузарад.

09.04.2018.

**ХУШО БАР ҲОЛИ ОН ШАХСЕ,
КИ БАР ҲАҚ РАҲНАМО ГАРДИД (971)**

Хушо бар ҳоли он шахсе, ки бар ҳақ раҳнамо
гардид,
Ба адли худ писанди ҷумла арбоби вафо гардид.
Ба аҳди роҳбарии ӯ гулистон шуд замини мо,
Ҳаёт осудатар аз хидмати ин Пешво гардид.
Илоҷи дарди мардумро ба ҷисми худ намуд эҳсос,
Шикаста нафси худро ӯ, ба дарди мо даво гардид.
Басе ҷонбозӣ ӯ бинмуда баҳри миллату қавмаш,
Ватан аз кору аз кирдори неки ӯ ризо гардид.
Касеро ӯ наранҷонад, бибахшад ҷаҳли номардон,
Миёни халқи олам шуҳра бо хайру саҳо гардид.
Ҳусайно, ту бигӯ доим сифоти неки он Сарвар,
Ба ҳаққи ӯ дуоҳо кун, ки моро Пешво гардид.

08.04.2018.

**МАЧНУНУ ҲАМРОҲАТ МАНАМ,
ЭЙ ЁР, САРСОНАМ МАКУН (976)**

Мачнуну ҳамроҳат манам, эй ёр, сарсонам макун,
Сӯзандаи роҳат манам, дилдор, ҳайронам макун.
Ҳар он чӣ гуфтам баҳри ту, нафъе биёрад оқибат,
Исён надорам дар дилам, нодида бӯхтонам макун.
Чун ҳамсар асти меҳрубон, асрори қалбам дар

ниҳон,

Ҳичрони ман аз баҳри ту, нойи найистонам

макун.

Овора гаштам дар раҳат, пӯшида дидам дарғаҳат,
Дарбон манам дар назди ту, рӯзи зимистонам

макун.

Дидори ту аз баҳри ман дар зулмате ҳамчун

қамар,

Хандон чу дидӣ ту маро, гирёну нолонам макун.

Асрори дил дорад Ҳусайн, онро навишта дар

ғазал,

Девони ман дар дасти ту, такрори бурҳонам

макун.

09.04.2018.

**ҲАР ЧӢ ОЯД БАР САРАТ,
ТУ АЗ ҚАЗО ҒОФИЛ МАШАВ (980)**

Ҳар чӣ ояд бар сарат, ту аз қазо ғофил машав,
Сарнавиштат аз Сурайё, аз сабо ғофил машав.
Мевазад аз машриқ ин боду бувад дармони чон,
Боди сарсар бар ту ояд, аз даво ғофил машав.
Сабри Айюб, умри Нух он қиссаҳо аз баҳри ту,
Дасти Мӯсо дар канору аз асо ғофил машав.
Қиссаи Пайғамбарон ибрат бувад то рӯзи ҳашр,
Қасди коре мекунӣ, ту аз хато ғофил машав.
Ранҷу озоре чу дидӣ, айб кун бар нафси худ,
Ақли ту бошад чароғи раҳнамо, ғофил машав.
Зевари ҳар як суҳан андар каломат, эй Ҳусайн,
Панду андарзи бузургон, аз ато ғофил машав.

18.04.2018.

**МАН ЧАВОНИ БЕЧАРОҒАМ,
РАҲНАМОИ МАН ТУӢ (982)**

Ман чавони бечароғам, раҳнамои ман туй,
Гар ғаше пайдо шавад дар дил сафои ман туй.
Баҳри таҳдиди хатар гар наздам ояд зулмате,
Дар раҳи душвори умрам ҷонфидои ман туй.
Аз барои ҳачри ту ман хаставу бечораам,
Дарди ман ёбад шифо, зеро давои ман туй.
Пири муршид дар макоми нусрати аҳли хирад,
Баҳри радди ҷодувон дар каф асои ман туй.
Эй акоҷонам, кучойӣ? - ту бигӯ, Ҳочӣ Ҳусайн,
Дар раҳи рушду ҳидоят муктадои ман туй.
Ҳолати пирӣ чу ояд, фикри фардоро кунам,
Ин ҷаҳону он ҷаҳонам, интиҳои ман туй.

24.04.2018.

**БО ТАРИҚИ ҒАЙРИМАЗҲАБ,
ЭЙ ЧАВОН, ФАТВО МАДЕҲ (984)**

Бо тариқи ғайримазҳаб, эй чавон, фатво мадеҳ,
Ояти Куръониро бо фикри худ маъно мадеҳ.
Интиҳоби роҳи мазҳаб пайрави аҳли хирад,
Маъдани ноёби худ бар шахси бепарво мадеҳ.
Маъдани ноёби ту бошад ақида дар сарат,
Акси худро бо ҳавас бар санги гавҳарзо мадеҳ.
Санги гавҳарзо чу дидӣ, бишканад аз баҳри зар,
Байни мардум дасти худ бар соҳиби балво мадеҳ.
Зухду тақво пеша гир, фатво мадеҳ роҳи хато,
Ҳар чӣ дорӣ дар барат, бар шахси бетақво мадеҳ.
Худ навис афкори худро, эй Ҳусайни ҳақталош,
Шеърӣ носанчидаро бар котибу мирзо мадеҳ.

24.04.2018.

**ХУД БИДОНӢ ҲОЛИ МАН,
ЭӢ ЁР, ОЗОРАМ МАДЕӢ (990)**

Худ бидонӢ ҳоли ман, эӢ ёр, озорам мадеҳ,
Қадри манро ту бидону ранчи сардорам мадеҳ.
Дар адоват ҳамчу сарвар бар сари дорам ниҳӣ,
Ҳеч озоре ба дил аз фарди беорам мадеҳ.
Фикри ман андар раҳат дар интизорӣ рӯзу шаб,
Бо суҳан нороҳатӣ ҳаргиз ба афкорам мадеҳ.
Эътирофи ишқи нодон баҳра н-орад баҳри ту,
Ҳолате мармуз шуд, нодида икромарам мадеҳ.
Дар адои ҳукми худ, эӢ ёр, чабри ман макун,
Изтироб ояд ба ман, ту нақши иҷборам мадеҳ.
Нуктаи ҳар байти ту гӯяд, Ҳусайно, сармадам!
Дар ивазҳои ғазал ту чарми булғорам мадеҳ.

09.05.2018.

Сармад – доимӣ, абадӣ, ҷовидон.

**ЭЙ МУСУЛМОНОН, ШУМО
ФАРҲАНГРО ПАЙДО КУНЕД (993)**

Эй мусулмонон, шумо фарҳангро пайдо кунед,
Байни миллатҳои худ пайвандро барпо кунед.
Рӯ ба илм ореду кӯшиш баҳри ободӣ кунед,
Дар салоҳи Шарку Ғарб имрӯзро фардо кунед.
Ихтилофу фитнаҳо бедодӣ орад, ҳам хатар,
Рӯзи равшан неъмату аз зулматаш тақво кунед.
Дину дунёро бубинед дар радифи ҳамдигар,
Баҳри манъи ихтилофе фикри беҳамто кунед.
Илму имон дар назар бошад муроди ин Ҳусайн,
Бартарӣ дар ҳар ғазал андар раҳи маъно кунед.
Сулҳу оромии дунё дар ризои Ҳақ бувад,
Ҳар ибодат бериё дар роҳи он Мавло кунед.

20.05.2018.

**НАФАРЕ БО НИГАҲАШ ҚАЛБИ ТУ
ВАЙРОН НАКУНАД (999)**

Нафаре бо ниғаҳаш қалби ту вайрон накунад,
Гар тамошои ҳароме ба ду чашмон накунад.
Маҳаки макру ҳиял зидди адолат бошад,
Ҳеҷ гаҳ кори баде соҳиби имон накунад.
Хонаи кас чу равӣ, бо назари бад манигар,
Мизбон шиквае аз хубии меҳмон накунад.
Адаби роҳ бичӯ, пайрави некон мебош,
Ки хирадманд талоши раҳи нодон накунад.
Гумрахӣ бар ту наояд, чу бигӯйӣ ҳақро,
Аз Худо пурс, ки гумроҳ ба исён накунад.
Ту бигӯ, Ҳоҷӣ Ҳусайн, баҳри Худо дар ғазалат,
Нафаре дар ду чаҳон ширк ба Яздон накунад.

23.05.2018.

**ТО БА ШАСТ АР НАРАСӢ,
ШАМӢИ ФУРӢЗОН НАШАВӢ (1004)**

То ба шаст ар нарасӣ, шамӣи фурӯзон нашавӣ,
Аз ҷавонию чунун низ гурезон нашавӣ.
Нафси аммораи ту мавҷ ба рӯи дарёст,
Пурҳазар бош, ки то ғарқаи тӯфон нашавӣ.
Гар басомонӣ чу ояд замани синни булуғ,
Фикри ноҷоя макун то, ки парешон нашавӣ.
Пок кунҷомаи худ аз ҳама олуданҳо,
Кӯш, то бо гунаҳе чирки гиребон нашавӣ.

26.05.2018

Фикри оянда бикун, даври шабобӣ гузарад, Вақти
пирӣ бирасад, то ки пушаймон нашавӣ.
Эй Ҳусайн, умри ту аз шаст гузаштаст имрӯз,
Ту бигӯ, амри Худо, хаставу ҳайрон нашавӣ.
1 Шабоб – ҷавонӣ, муқобили шайб.

**ИШРАТИ МАРДОНИ ҶОҲИЛ ХОНАРО
ВАЙРОН КУНАД (1007)**

Ишрати мардони ҷоҳил хонаро вайрон кунад,
Ғайришаръӣ - роҳи бад шукронаро куфрон кунад.
Ту марав бо роҳи бад, дар роҳи Ҳақ тақво бикун,
Тирадил бо ифтиро рухшонаро бутлон кунад.
Шубҳа ояд бар дилат, андеш аз фардои худ,
Дона корӣ зери санг, он донаро пинҳон кунад.
Дона андар зери санг фардо бипӯсад, бегумон,
Бигзарад боди самум, гулхонаро зиндон кунад.
Ҳар кӣ тарки амри Ҳақ бинмуд, чун боди самум
Саркашад бо шӯрише, ҳар рӯзу шаб исён кунад.
Ишрати дунё, Ҳусайн, вайрона гардонад ҳаёт,
Рӯзи махшар нақши доғи айб бар домон кунад.

11.01.2018.

**ПАЁМАМ ДЕҲ, КИ МАН ҶОҲИЛ
НАМОНАМ (1009)**

Паёмам деҳ, ки ман ҷоҳил намонам,
Ба мисли моҳӣ дар соҳил намонам.
Барои бурданам чизе ба ман деҳ
Ба карвонрав, ки аз маҳмил намонам.
Гуле додӣ ба ман бе рангу бе бӯ,
Ба нодонӣ, ки андар гил намонам.
Зи фазлу ҳикматаш доим бипурсам,
Камолам деҳ, ки нокомил намонам.
Фуруд овардаам пешонаи худ
Ба даргоҳаш, ки аз манзил намонам.
Ҳусайно, дар раҳи савму¹ салотат²,
Дуо кардӣ, ки беҳосил намонам.

27.05.2018.

¹ Савм – рӯза гирифтани.

² Салот – даъват кардани мардум ба намоз.

**СИЯҲБАХТОНИ ИН ДУНЁ
ҶАҲОЛАТРО РАВО БИНАНД (1013)**

Сияҳбахтони ин дунё ҷаҳолатро раво бинанд,
Барои мардуми олам садоқатро хато бинанд.
Ҳама бугзу адоватҳо ба сӯи Шарқи мо бошад,
Амиру шоҳу султонро шабеҳи як гадо бинанд.
Ниҳоди урфу одатҳо хилофи аҳли Ғарб ояд.
Ба сад густоҳии олам замонро беҳаё бинанд.
Нишони илми дунёвӣ ба дасти аҳли Ғарб омад,
Ҷаҳолатҳои муслимро чу дарди бедаво бинанд.
Ҳусайно, ту бигӯ доим: Хирадмандони ин олам,
Адоват байни инсонро низоми нораво бинанд.
Сияҳбахтон, шумо донед! Аз фарҳангу аз дониш
Ҳама мардони Шарқи мо раҳой аз сафо бинанд.

29.05.2018.

**МАЪНИИ ҚУРЪОН НАДОНӢ,
ДАЪВИИ ФАТВО МАКУН (1018)**

Маънии Қуръон надонӣ, даъвии фатво макун,
Корвонро раҳ надонӣ, рӯй бар саҳро макун.
Ҳар чӣ донӣ, дар дилат тасдиқи онро ту бипурс,
Бедалелу берақам беҳуда ту даъво макун.
Боҳабар шав ту зи асрор, баҳру бар дар пеши ту,
Гар най марди шиновар, пой дар дарё макун.
Лаззати дунё чу бошад комронӣ баҳри илм,
Бо умеди ғайри он ту коми худ расво макун.
Маънии Маҷнун надонӣ, васфи Лайлиро мағӯ,
Номувофиқ дар раҳи бад нафси худ шайдо макун.
Дар каломат ҳар чӣ бошад аз бузургон, эй Ҳусайн,
Баҳри мардум он бигӯ, гуфтори зар бечо макун.

14.01.2018.

**ҲИКМАТИСТОН ДАР ДИЛУ
ОНРО БИГҶАМ БО ҚАЛАМ (1019)**

Ҳикматистон дар дилу онро бигҷам бо қалам,
Баҳри миллат зинда дорам ҳарчи бошад дар
дилам.

Илму ирфон аст асоси пешрафти ҷамъият,
Аҳли Ғарб инро бидид, аммо надид онро Аҷам.
Шарқи мо дар илмомӯзӣ басо таъхир кард,
Ҳам улуми дину дунё шуд адам 1 бо сад алам.
То бисозад сӯзане, ҳиммат надорад аҳли Шарқ,
Баъди нисёни харобӣ шуд сабаб бо дарду ғам.
Ибни Сино фаҳри миллат дар давоми асрҳо,
Бӯалии сонӣ кучо? Осише шуд дар Ҳарам.
Ҳикматистони Ҳусайн аст аз забони тоҷикӣ,
Шукри миллат мекунад бо мардуми соҳибқарам.

01.06.2018.

**УСТУВОРӢ ДАР ҲАЁТ ИН РАМЗИ
ФАХРИ ОДАМ АСТ (1022)**

Устуворӣ дар ҳаёт ин рамзи фахри одам аст,
Сулҳу оромии давлатҳо низоми олам аст.
Байни миллатҳои дунё меҳр – ин роҳи начот,
Чун бихишти ҷовидон дидори ёри ҳамдам аст.
Иттиҳоди аҳли олам вочибот аз амри Ҳақ,
Кӯмаку имдоди мардум як нишони Ҳотам аст.
Ихтилофи байни адён нафрати мардум бувад,
Фитнаву бугзу адоват нақши роҳи мубҳам аст.
Ақли инсонӣ мудом андар ҳаёли молу чиз,
Гар наояд об дар чӯ, чашми гул бар шабнам аст.
Сӯи бадхоҳон марав дар ин ҳаётат, эй Ҳусайн,
Ҳамраҳӣ бо некувон – ин як нишони Ҳотам аст.

02.06.2018.

**СУХАН МОНАД ЗИ ДОНОЕ,
САОДАТ ОВАРАД ФАРДО (1023)**

Сухан монад зи доное, саодат оварад фардо,
Ки он садсолаҳо монад, мақоми нав кунад пайдо.
Сухан гар ҳикмате дорад, фаромӯшаш нахоҳам
кард,
Ба қалбу гӯши ман ҳар дам насихат мешавад
начво.

Бидон ту маънии начво, ки он оҳиста бар гӯшат
Расад ҳукми ҳакимона, ривоятҳо шавад пайдо.
Ривоятҳои ин олам ҳама андарзу ҳикматҳо
Аён бинӣ ба чашми худ, агарчӣ омад аз сахро.
Китобе гар ба дасти ту расад аз мардуми оқил,
Суханҳои ҳакимона зи мағзаш гир чун маъно.
Ҳусайно, бо накӯхоҳӣ ғазал аз баҳри мардум гӯ,
Шунав бо гӯшу хуши худ сухан аз мардуми доно.

02.06.2018.

**ЁР АГАР АЗ МАН РАВАД, БЕГОНА ОЯД
НАЗДИ МАН (1024)**

Ёр агар аз ман равад, бегона ояд назди ман,
Гул агар пажмурда гардад, хор монад дар чаман.
Дар чаман ҳар гул, ки бошад ҳамнишин бо булбуле,
Накхати гулҳо надонад, гарчӣ ҳамрах аз куҳан.
Назди ман бегона ояд - роҳи Мачнун дар назар,
Чашми ман Лайлӣ бубинад, ман набошам бе Ватан.
Гар назар кардам ба Лайлӣ, роҳи Ҳақ худ пеши ман,
Пайрави некон манам, то ҷон бувад андар бадан.
Васфи ёри худ кунам шому саҳар бо зикри хайр,
Чун сафар андар Ватан, ҳам хилвате дар анҷуман.
Хилвати ёрат чу гуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Васли онро ту бичӯ, то ки биёбӣ бо суҳан.

02.06.2018.

**САЧДАГОҲИ МЕҲРУБОНОН
ГЌШАИ МЕҲРОБИ МАН (1036)**

Сачдагоҳи меҳрубонон гўшаи меҳроби ман,
Дилбарии нози онҳо партави маҳтоби ман.
Дар латофат, ҳам зарофат дилбару ҳам дилрабо,
Байни онҳо ҳамсари ман - гавҳари ноёби ман.
Хуррамӣ ояд ба ман аз он нигоҳи нозанин,
Бо тароват, ҳам саодат мазҳари шодоби ман.
Некрӯёнро мудом наъте биёмад аз Худо,
Дар раҳи рушду ҳидоят сарвару арбоби ман.
Тавба фармуда ба амре бозгаштан аз гунаҳ,
Бо умеди садҳазорон бахшиши таввоби ман.
Тавба фармо бо каломат баҳри мардум, эй Ҳусайн,
З-он, ки Пайғамбар бигуфто: Суннат ин одоби ман.

04.06.2018.

**АГАР ИШҚАТ БА МАВЛО АСТ,
АМАЛРО ИМТИҲОН БИНӢ (1044)**

Агар ишқат ба Мавло аст, амалро имтиҳон бинӣ,
Бихишти ҷовидониро ба чашми худ аён бинӣ.
Амал кардӣ ба илми худ, Худо аз ту шавад хушнуд,
Ба рӯзи ҳашр зери шамс онро соябон бинӣ.
Канори рӯду дарёҳо умеди дидане бошад,
Ҳар он гаҳ ғарқи он гардӣ, ту соҳил дар гумон бинӣ.
Марав бар соҳили дарё, надорӣ илми гавҳарбанд,
Таноби ҳути ваҳширо ба дасти дигарон бинӣ.
Марав бо роҳи номардон, шикасти дил ба ту ояд,
Муҳаббат бо бузургон кун, қазоро меҳрубон бинӣ.
Ҳусайно, сарнавишти ту ҳама аз амри тақдир аст,
Ситоиш кун ту покиро, сафоро ҷовидон бинӣ.

21.06.2018.

**ИЛМУ ДОНИШ НУРИ ҲАҚ
АНДАР ҚУЛУБИ ОРИФОН (1046)**

Илму дониш нури Ҳақ андар қулуби орифон,
Он шиносонид бар мо ҳарчи бошад ноаён.
Шохаҳо дорад улум - илми бадеъу ҳам калом,
Илми тиббу ҷандаса дар мадди аввал ҳар замон.
Шуҳрате орад ба мо илми ҳисобу ҳам ҳуқуқ,
Маншаъи меҳру муҳаббат илми ахлоқ, ин бидон!
Зубдаи аъмоли некӯ - дину ойин дар назар,
Бехтарин роҳи насихат илми адён, бегумон.
Дар низоми ин замона бехтараш илми нучум,
Дар ғазал иқди Сурайё васфи ҳар назми равон.
Дар талоши илму ирфон бош доим, эй Ҳусайн,
Илми Ҳақро ту бигӯ, номат бимонад ҷовидон.

21.06.2018.

**ЯКДИЛӢ ДАР БАЙНИ МАРДУМ
СУЛӢУ ВАӢДАТ ОВАРАД (1049)**

Якдилӣ дар байни мардум сулӯу ваҳдат оварад,
Бо ҳадаф ҳар кори некӯ фатҳу нусрат оварад.
Аз замири қалби мо гар меравад кибру ғурур,
Ҳақшиносӣ байни мардум хайри неъмат оварад.
Носипосихои мардум неъмате аз байн барад,
Аз барои мавти одам заҳри зулмат оварад.
Ихтилофоти замона худ парешонӣ бувад,
Шӯришу балвои ом ошӯбу ҳасрат оварад.
Иттиҳоду иттифоқ ин чавҳари ҳамбастагӣ
Байни абнои ҷаҳон тавҳид роҳат оварад.
Ваҳдати миллат саро дар ҳар ғазалҳоят, Ҳусайн,
Баъди ҳар садсолаҳо он бахту раҳмат оварад.

23.06.2018.

**ДАР ВАСФИ ҚУРЪОНИ КАРИМ
ОСОРИ ПУШКИНРО БИХОН (1057)**

Дар васфи Қуръони карим осори Пушкинро бихон,
Равшан кунад он қалби ту, ҳар гаҳ набошӣ

бадгумон.

Чашмаш бидида роҳи ҳақ, аз сураҳо дода сабак,
Тафсири ҳарфаш дилситон, гар русӣ бошад ҳам

забон.

Нух шеъри вай аз сураҳо бо иқтибос аз Фатҳу Нух,
Бар ҳақ ҳидоят медиҳанд онҳо ба ҳар як нотагон.

Оёти Қуръонро навишт ӯ дар гирифторӣ ба худ,
Аз баҳри таскини дилаш ҳақро бикардаст ӯ баён.

Намруди золимо бигуфт ӯ мисли ҳар шоҳи разил,
Ҳар қиссаи Пайғамбаре бо васфи Қуръон ҷовидон.

Дар васфи Қуръони карим ҳарфи Гиёте низ ҳаст,
Осори Пушкин, эй Ҳусайн, ибрат бувад бар

дигарон.

30.06.2018.

**ДАВРИ ПИРӢ БАР ТУ ОЯД,
ҲИФЗ КУН ДОИМ ЗАБОН (1061)**

Даври пирӣ бар ту ояд, ҳифз кун доим забон,
Хорию пастию зиллат ҳеч н-ояд дар миён.
Аз замони пирият ҳаргиз шикоятҳо макун,
Айби номардон бипӯш, ин кор бошад гар гарон.
Дар замони пирият андар раҳи ҳикмат бирав,
То набинӣ нафси худ дармонда сусту нотавон.
Ҳамраҳи пирони комил зухду тақво пеша гир,
Ҳар чӣ кардӣ дар ҷавонӣ, айби ту монад ниҳон.
Аз Худо некӣ бихоҳу тавба кун дар роҳи ҳақ,
Дар раҳи пирӣ бигардӣ раҳнамои ҳар ҷавон.
Дар замони пирият соҳибдуо шав, эй Ҳусайн,
Раҳмати ҳақ бар ту ояд, ҳам бимонӣ дар амон.

01.06.2018.

**МАНАМ ҒАВВОСИ БАҲРИ ИЛМ,
НАДОНАМ ЗЕРИ ДАРЁРО (1064)**

Манам ғаввоси баҳри илм, надонам зери дарёро,
Сафар кардам ба кӯҳи Қоф, надидам мурғи Анқоро.
Бихондам бо вучуди худ, надонистам адам чанд аст,
Ки ӯ донад ба илми ғайб шумори реги саҳроро.
Ҳама зебоии олам зи сунъи дасти наққош аст,
Чамоли ёр гар хоҳӣ, бубинӣ рӯи зеборо.
Ҳама дастури ин дунё қазову ҳам қадар бошад,
Машав довар ба ақли худ, чӣ донӣ ҳукми Мавлоро?!
Ҳама яхбандии гардун ба худ як ҳикмате дорад,
Ҳарорат аз замин ояд, бидон сармову гарморо.
Ҳусайно, ту ба ақли худ навиштӣ ҳикмату дониш,
Ту дар шеърат баён кардӣ ҳама мафҳуми маъноро.

01.07.2018

**ҲАР ОН ГАҲ МОҲИ НАВ БИНӢ,
БА РӢЗЕ ОН ҚАМАР ГАРДАД (1065)**

Ҳар он гаҳ моҳи нав бинӣ, ба рӯзе он қамар гардад,
Ба ҳукми гардиши даврон писар мисли падар
гардад.

Тафаккур кун, дар ин олам куҳансолӣ зи асрор аст,
Нигар ту санги хороро ба рӯзе симу зар гардад.
Чу ояд шохину бозе ба мурғобӣ намонад раҳ,
Агар обе шавад пайдо, адоват бе асар гардад.
Чавонмардӣ мусовӣ нест байни ҳудҳуду булбул,
Надонӣ ҳоли булбулро, ба мисли шонасар гардад.
Куҳансолӣ шараф бошад, Ҳусайно, марди оқилро,
Вагарна мушкилӣ бинад, ҳар он гаҳ сар ба сар
гардад.

Сухан дар пардаҳо чо кун, ки то он дилнишин
бошад,
Суханвар аз суҳан гуфтан ба олам муътабар гардад.

02.07.2018.

**МУРУВВАТРО ДАР ИН ДАВРОН
БА ДАСТИ ҒАЙРИДИН БИНАМ (1071)**

Мурувватро дар ин даврон ба дасти ғайридин
бинам,
Миёни шарқиву ғарбӣ амонат дар амин бинам.
Ҳама бадбахтии олам расад з-он сӯи укёнус,
Дар ин дунёи бимафкан часоратро ба Чин бинам.
Нигар бар зоти дини мо, ки он беайбу нуқсон аст,
Адоватҳои диниро ба айби муслимин бинам.
Ҳама динҳои ин олам ба нафъи чамъият бошанд,
Зи дасти чоҳилу нодон адоватро ба дин бинам.
Ба номи дин, ки вобаста ҳама охунду руҳонӣ,
Сиёсат андаруни дин фазои оташин бинам.
Хитоби роҳи ҳақро ту, Ҳусайно, баҳри мардум гӯ,
Шарофат баҳри ман бошад, ки онро дар чабин
бинам.

04.07.2018.

**ҶАВРУ СИТАМ, ИСЁНГАРӢ
АВСОФИ ШАЙТОН БУДУ ҲАСТ (1073)**

Ҷавру ситам, исёнгарӣ авсофи шайтон буду ҳаст,
Гумроҳии ҳарду ҷаҳон аз нафси ҳайвон буду ҳаст.
Зулму ситамро ту бубин, бепоя бошад дар ҷаҳон,
Кибру ғуруру манманӣ аз ҷавру исён буду ҳаст.
Дурӣ бичӯ аз роҳи бад, ҳаргиз набинӣ ту зарар,
Роҳи хиёнат бесамар он роҳи вайрон буду ҳаст.
Ҳаргиз машав ту муфтаҳар, дар дасти ту моли гарон,
Фикре бикун дар ин ҷаҳон бозори арзон буду ҳаст.
Роҳи садоқат пеша гир, дасти ятимонро бигир,
Донӣ ҳаёти одамӣ бар мо чу меҳмон буду ҳаст.
Некӣ бикун дар ин ҳаёт бо қадри имкон, эй Ҳусайн,
Ҳар кори хайри кардаат чун шамси тобон буду ҳаст.

04.07.2018

50

**СУҲБАТИ МАРДОНИ НЕКӢ
ХИРМАНЕ АЗ ГУЛШАН АСТ (1080)**

Суҳбати мардони некӯ хирмане аз гулшан аст,
Ҳар нафар дар ин чаман монанди шамъи равшан аст.
Шамъи равшанро надидӣ, ту мағӯ он айби кас,
Феъли бад дар ин ҷаҳон аз якдигар ранҷидан аст.
Дар ҳаётат ҳар чӣ бинӣ, бишмураш он даври худ,
Тири олабро бубин дар меҳваре чархидан аст.
Маърифат дар ин ҷаҳон ҳам оғаҳӣ аз амри Ҳақ,
Душмани ғаддорро аз решааш баркандан аст.
Адлу инсофу диёнат чист? - Аз раҳмоварӣ
Љурми ҳар як бандаеро бе иваз бахшидан аст.
Кори ту дар ҳар ғазалҳои равон, Ҳочӣ Ҳусайн,
Донаи хайру саховат дар ҷаҳон коридан аст.

06.07.2018.

**ДОМАНИ КАСРО НАСЎЗАМ,
ГАРЧИ СЎЗАД ДОМАНАМ (1092)**

Домани касро насўзам, гарчи сўзад доманам,
Маъмани
шарму ҳаёам, дар ҳифозат чавшанам.
Домани кас гар бимонад зери санге ногаҳон,
То ба ў ёрӣ расонам, санги хоро бишканам.
Қавли Ҳакро худ бигўям, маҳв гардад ботиле,
Варна дар илми баён беҳуда гардад диданам.
Мисли Ҳофиз ман дарахти дўстӣ биншондаам,
Ҳар кучо бинам ниҳоли душманиро, барканам.
Турбати мардони некӯ баъди чандинсолаҳо
Чун зиёратгоҳ бар аҳли зиёрат муғтанам.
Мазраи илму амал ҳосил биёвард, эй Ҳусайн,
Байни мардум худ бигӯ: Он шуд мақоми равшанам.

21.07.2018.

**ЯК СУХАНВАР БЕ АТО ХУД
НОТИҚУ ГӢЁ НАШУД (1096)**

Як суханвар бе ато худ нотику гӢё нашуд,
Чашма танҳо бе мадад худ баҳр ё дарё нашуд.
Печутоби зиндагӣ занчир бошад баҳри мо,
Ҳалқаҳо дорад, бубин, аз як расан барпо нашуд.
Ҳар чӣ додаст он Худо, қадаш надонист аҳли
Шарк,
Бесабаб дар ин замон ғарбӣ чунин доно нашуд.
Ҳалқаи занчири дунё шуд ба дасти аҳли Ғарб,
Издиҳоми Шарк, бингар, берун аз балво нашуд.
Фитнаву ошӯбҳо дар хоки Шому ҳам Ирок,
Ту бубин, аҳли араб худ бесабаб расво нашуд.
Аз чаман як гул равад, ҳолӣ бимонад ҷойи он,
Эй Ҳусайн, аз ҳақгузoron нотиқе пайдо нашуд.

23.07.2018.

**ОЛИМИ ОРИФ ЧУ БИНАМ,
МАН САНОХОНАШ ШАВАМ (1098)**

Олими ориф чу бинам, ман санохонаш шавам,
Дар тариқи маърифат шогирди ирфонаш шавам.
Рӯзу шаб дар партави рӯҳи Камолу Мавлавӣ,
Вокифи роҳи ҳақиқат, масти имонаш шавам.
Дар вучудам ҳар чӣ ояд дар раҳи маъбудӣ Ҳақ,
Дар парешонҳолиҳо кафши биёбонаш шавам.
Олими вокиф шиносад феъли неку нафси бад,
Гар зарар ояд ба ӯ, бо ҷон ниғаҳбонаш шавам.
Олими оғаҳ ба зикру дар риёзат бардавом,
Гарчӣ маъруфӣ надорад, шамси тобонаш шавам.
Дар раҳи худ, эй Хусайн, пайрав бишав бо муттақӣ,
Дар тариқи ҳақшиносӣ нақди бурҳонаш шавам.

12.01.2018.

**АЗ ПАЁМИ ТУ САДОИ МОДАРАМ
ОМАД БА ЁД (1102)**

Аз паёми ту садои модарам омад ба ёд,
Дар мақоми ту санои сарварам омад ба ёд.
Ҳарчи кардам дар чаҳон, пайваста шуд бо меҳри ту,
Дар сафар будам, фазои кишварам омад ба ёд.
Некиҳоят дар дилам вобаста шуд, эй ҳамсарам,
Баҳрат оҳангу навои дигарам омад ба ёд.
Обу тоби зиндагиро равнақе аз меҳри туст,
Аз ҷавониям ҷилои зеварам омад ба ёд.
Чун ситора дар ҳаво равшан кунӣ ту роҳи ман,
Дар садоқат ҳам ҷилои ахтарам омад ба ёд.
Ҳарчи дар васфи ту гӯяд дар ғазалҳояш, Ҳусайн,
Аз қалам шарму ҳаёи дилбарам омад ба ёд.

26.07.2018.

**ҒОФИЛ ЗИ ИЛМУ ДОНИШ
СОҲИБҲУНАР НАГАРДАД (1104)**

Ғофил зи илму дониш соҳибхунар нагардад,
Ҳар катрае зи борон дурру гуҳар нагардад.
Ҳамроз бо бузургон ҳар хирасар набошад,
Ҳамрози мурғи Анко беболу пар нагардад.
Назми ҳаким чу чашма ҷорист дар биёбон,
Илму ҳунар насиби ҳар беҳунар нагардад.
Авҷи ғубори мардум исёни беҳаёист,
Ҳар мустаманди оқил худ дар ба дар нагардад.
Аз рӯи адлу эҳсон, Ҳоҷӣ Ҳусайн, бингар
Бе зикру бе тиловат шоме саҳар нагардад.
Гар масрафе насозӣ, гандум намешавад нон,
Ҳар най дар ин найистон худ найшакар нагардад.

26.07.2018.

**ҒАРҚИ ДАРЁ, КИ ШУДӢ,
ОБ ЗИ САР МЕГУЗАРАД (1107)**

Ғарқи дарё, ки шудӣ, об зи сар мегузарад,
Ҳар нафас ҳамчу саробе зи назар мегузарад.
Ғарқи дарё машаву ғӯта бизан дар дониш,
Умри ту бо хираду панди сафар мегузарад.
Беҳабар гар бишавӣ, назди ту ояд нодон,
Боғу роғат надихад гарчӣ самар, мегузарад.
Нури хершеди хирад маҳв кунад зулму ситам,
Ситамаш аз назари дидаи тар мегузарад.
Дар гулистони адаб бош чу занбури асал,
Неши он аз асалу хуни чигар мегузарад.
Охири шаб, ки расид, нукта гузорам ба ғазал,
Эй Ҳусайн, аз сари ту шому саҳар мегузарад.

29.07.2018.

**ЧАШМАИ ПУРЧЎШИ МАН
ОН ОТАШИ ПИНҲОНИ МАН (1113)**

Чашмаи пурчўши ман он оташи пинҳони ман,
Дар садаф ҳар он чи дидӣ, қатраи борони ман.
Обу оташ чамъ н-ояд - байни онон зарфи мис,
Ҳар ғизое пухта шуд, бар дардхо дармони ман.
Гар пазиро мешавӣ бо нукта мизони арӯз,
Хони маънӣ пур шавад аз даъвати меҳмони ман.
Мактаби эҷоди ман дар мавриди омӯзиш аст,
Дарси он чун чакраҳо боридани борони ман.
Гавҳари мақсуди шоир шеър бошад дар назар,
Ибтидо то интиҳо бо қадру ҳам имкони ман.
Ҳар ғазал монанди кӯҳу лаъли рахшон ҳарфи он,
Эй Ҳусайн, инак бигӯ: Он баҳри дурафшони ман.

29.07.2018.

**ҲАМНИШИНИҲ БАРАНДАВОМ
БО МАРДУМИ ДОНО ХУШ АСТ (1115)**

Ҳамнишини бардавом бо мардуми доно хуш аст,
Муҳтавои ҳар нишаст аз нуктаву маъно хуш аст.
Маҷлисе ё анҷуман, нафъи бузургон дар назар,
Ҳар ибодат бо ҳулус аз баҳри он якто хуш аст.
Дар нишастии олимон масраф шавад моли касе,
Меҳрубониву саҳо аз мардуми доро хуш аст.
Зарҳариде гар ту дидӣ, ҳамнишин бо ӯ машав,
Чун муҳаббат бо каниз бар Вомиқу Узро хуш аст.
Ҳамнишин шав бо бузургон дар макони хушҳаво,
Роҳату ҳам орамидан дар лаби дарё хуш аст.
Риштаи назми Ҳусайн, аз гавҳари маъно пур аст,
Дар ҷаҳонбинӣ ба мо андешаи фардо хуш аст.

30.07.2018.

**АДОВАТ ОВАРАД НАЗМАТ,
АГАР МАЪНО ХАТО АФТАД (1118)**

Адоват оварад назмат, агар маъно хато афтад,
Шикоят оварад каждум, ба зери бўриё афтад.
Намедонам, чаро ин дам ҳама беназму бетартиб?
Гулистоне шавад сахро, ба дасти бенаво афтад.
Ғаму ташвиши дунёро наҷоти охират медон,
В-агарна ранҷу кулфатҳо, ки бар дасти бало афтад.
Ҷаҳонро бин ба чашми худ - адоват байни инсонҳо,
Мамолик мешавад вайрон, ки дар дасти гадо афтад.
Ба дастат чизи ноёбе гар афтад, қадри онро дон,
Муҳандис мешавад заргар, ба дасташ кимиё афтад.
Ту ҳастӣ ломи бо мимам, Ҳусайно, дар раҳи мункар,
Бигардӣ ломи бемиме, ба дасти ту асо афтад.

30.07.2018.

**БОСАОДАТ ГАШТААМ МАН
БО ДУОИ МОДАРАМ (1119)**

Босаодат гаштаам ман бо дуои модарам,
Чашмаи пурчӯши ман бошад атои модарам.
Ин саодатмандиям дар чашми мардум ноаён,
Руҳи ман андар уруч аст аз сафои модарам.
Баҳру бар аз зикри ман пайваста бошад бо дуо,
Доимо гӯяд Ҳусайнаш: Ман фидои модарам.
Панду ҳикматҳои модар рӯзу шаб дар зиндагӣ,
Баҳри ман партавнамо мисли шуои модарам.
Гар кунам ҳастии худро ман фидои чони ӯ,
Зинда гардонад маро дасту асои модарам.
Зиндагонӣ ҳамраҳаш бар ин Ҳусайн озоиш аст,
Дар масири Яъқубӣ Сорост ҷои модарам.

31.07.2018.

**ОДАМӢ ДАР РОӢИ ДИН
ОЗОДУ СОӢИБИХТИЁР (1122)**

Одамӣ дар роҳи дин озоду соҳибхтиёр,
Аз тариқи ояти Қуръон бигуфт ин Кирдугор.
Ҳар амал дар дини ислом аст аз рӯи хирад,
Интиҳоби дину оин майли шахси растагор.
Нохушӣ ояд ба кас аз дину бо зӯру ситам,
Чавр бар мардум макун, гар бар ту ояд иқтидор.
Ҳар суҳан дар дину оин марзу буму сарҳад аст,
Ҳикмати амри Илоҳӣ гарчи бошад бешумор,
Адлу инсофу диёнат сарбаландӣ оварад,
Интиҳоби роҳи некон бар ту гардад ифтихор,
Баҳри мардум гар намоӣ роҳи Ҳақро, эй Ҳусайн,
Дар давоми асрҳо монад каломат устувор.

05.08.2018.

**ОМАДУ РАФТИ НАФАС
ДАР ДАСТИ ИНСОН НЕСТ, НЕСТ (1125)**

Омаду рафти нафас дар дасти инсон нест, нест,
Дар масири зиндагӣ савдои осон нест, нест.
Ҳар нафас, бояд бидонӣ, неъмате аз баҳри ту,
Ҳар гаҳе зоеъ шавад, бар он ниғаҳбон нест, нест.
Ҳар нафас шукрона гӯ бар неъмате Парвардигор,
Ҳақшиносиҳо бикун, ин роҳи шайтон нест, нест.
Дарди руҳи маънавӣ - он ишқи Мавлонои Балх,
Гар даво н-орад ба ту, он шамси тобон нест, нест.
Пардапӯшӣ мекуни ту фикри худро бо ихом,
Дар гумон он ҳар чӣ ояд, назми девон нест, нест.
Матлаби ҳар ҳарфи ту бошад, Ҳусайно, лутфи Ҳақ,
Ҳар нафас шукрона гӯ, назмат парешон нест, нест.

05.08.2018.

**ХОБИ ШИРИН ДАР ВАТАН
АЗ БЕҲТАРИНИ НЕЪМАТ АСТ (1126)**

Хоби ширин дар Ватан аз беҳтарини неъмат аст,
Хотири чамъи азизон баҳри моён давлат аст.
Волидон кӯшанд дар таълими фарзандони худ,
Рӯзу шаб коре кунанд, ин кор айна раҳмат аст.
Чаҳлу нодонӣ чу орад фитна дар байни авом,
Тирагӣ дар ақли нодон баҳри мардум зулмат аст.
Тирагӣ дар ақл дидӣ, илму донишро талаб,
Тарбият баҳри чавон аз моли Қорун қимат аст.
Поси хотирдориям шуд монеъа бар роҳи бад,
Сарнавиштам дар Ватан иқболу бахти қисмат аст.
Хоки намноки замин ҳамраҳ наояд бодро,
Эй Ҳусайн, андарз гӯ бар халк, zero фурсат аст.

05.08.2018.

**АҲЛИ СОМОН ЁДГОРИ
ТОҶИКИСТОНИ МАН АСТ (1132)**

Аҳли Сомон ёдгори Тоҷикистони ман аст,
Адли Сарвар ифтихори Тоҷикистони ман аст.
Гулшани таърихи миллат рамзи он оби равон,
Барқи Роғун иқтидори Тоҷикистони ман аст.
Манзили ободи мо аз файзи сулҳу ҳамдилист,
Ганҷи дунё навбахори Тоҷикистони ман аст.
Илму ирфону садоқат, иттифоку иттиҳод,
Шамси тобон дар диёри Тоҷикистони ман аст.
Эҳтимому раҳму шафқат ҳам адолат баҳри халқ
Обрӯю эътибори Тоҷикистони ман аст.
Раҳму шафқат, ҳам адолат дар ғазалҳои Ҳусайн,
Аз паёми шаҳрери Тоҷикистони ман аст.

23.11.2018.

**РЎЗИ БАХТУ ШОДМОНӢ РЎЗИ
ИСТИҚЛОЛИ МО (1133)**

Рӯзи бахту шодмонӣ – рӯзи Истиқлоли мо,
Баҳри мо бодо муборак, тахти мо, иқболи мо.
Давлати озодагон шуд Тоҷикистони азиз,
Решапайванди азизон мулки некӯфоли мо.
Авлабият баҳри миллат пешрафти иқтисод,
Суру нусрат мерасад дар насри истиқболи мо.
Адлу инсофу садоқат дар умури кишварам,
Бар Ватан бошад ҳамеша меҳри навирсоли мо.
Шукри истиқлол бояд баҳри халқу миллатам,
Сурату сират ҳама дар чехраи аъмоли мо.
Пешворо раҳбарӣ зебанда бошад, эй Хусайн,
Бар чаҳон бодо муборак чашни Истиқлоли мо!

28.08.2018.

Аъмол – ҷ. амал, амалҳо

**ЭЙ ДИЁРИ НОМДОРАМ,
ТОҶИКИСТОНАМ ТУЙ (1138)**

Эй диёри номдорам, Тоҷикистонам туй,
Гунчаи гул, навбахорам Тоҷикистонам туй.
Шукри истиклоли ту, хокат муқаддас баҳри ман,
Ту баҳори беғубору ҳам гулистонам туй.
Чун чаман шуд ҳар маҳал, ҳам сабзу хуррам ин
Ватан,
Номи ту бошад шиорам, Тоҷикистонам туй.
Боғу бўстон баҳри миллат, гулшанат шуд лолазор,
Дар гулистон ифтихорам, Тоҷикистонам туй.
Пешвои миллати мо зинда бодо гӯ, Ҳусайн,
Ифтихори шаҳрерам, Тоҷикистонам, туй.

06.03.2019.

**ХОНАИ УМЕДИ МО ШАҲРИ ДУШАНБЕ
БУДУ ҲАСТ (1141)**

Хонаи умеди мо шаҳри Душанбе буду ҳаст,
Маскани нуру зиё шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Шуд мунаввар бо қудуми Пешвои миллатам,
Соҳиби васфу сано шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Сокинонаш бо саодат ифтихор аз он кунанд,
Олами файзу саҳо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Минбари аҳли хирад бошад Душанбе дар назар,
Мазҳари рамзи сафо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Рустами Дастони мо обод кард ин шаҳрро,
Мазҳари ободиҳо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн, ободиҳо аз шаҳриёр,
Ифтихораш Пешво шаҳри Душанбе буду ҳаст.

13.04.2019.

**НАМОНАД ДАР ҶАҲОН ЧИЗЕ, ЗИ МАН
АСРОР HOҲАД МОНД (1142)**

Намонад дар ҷаҳон чизе, зи ман асрор хоҳад монд,
Барои мардуми олам зи ман гуфтор хоҳад монд.
Каломам дурри макнуну ба рӯяш пардае бошад,
Чу ҳарфи носазо гӯям, зи ман сад хор хоҳад монд.
Наозорам касеро ман, ҳалимӣ дар дилам бошад,
Ҳар он кас дил биранҷонад, зи ӯ озор хоҳад монд.
Сулуки сӯфиён бингар, риёву сумъае бошад,
Ба ақли худ равам чое, зи ман рафтор хоҳад монд.
Бигӯям аҳли нуқсонам, умед аз раҳматаш дорам,
Зи хористони ин дунё ба ман гулзор хоҳад монд.
Ҳусайно, дар каломи худ бигӯ роҳи ҳақиқатро,
Барои ҳадӣ инсонҳо зи ту осор хоҳад монд.

29.08.2018.

Сумъа – риё.

**ШУКРИ ҲАҚ, ИН УМРИ МАН ДАР
КИШВАРИ ЗЕБО ГУЗАШТ (1149)**

Шукри Ҳақ, ин умри ман дар кишвари зебо
гузашт,
Дар Хучанди бостон домони Сирдарё гузашт.
Бо суруру шодмониҳо гузашт ин умри ман,
Дар ривоятҳои худ чун Вомиқу Узро гузашт.
Байни мардум хидмати дин бо тариқи назму наср,
Дар ақида солиму дар роҳи он Якто гузашт.
Дар маҷолис ҳамнишини аҳли илму ҳам адаб,
Бехтарин айёми ман дар назди сад доно гузашт.
Ман намеғӯям, ки умрам орӣ аст аз ноқисот,
Шукри даврон мекунам дорову нодоро гузашт.
Бар лаби баҳре бирав, бо худ бигӯ, Ҳочӣ Ҳусайн,
Умри ман андар масал монанди як дарё гузашт.

04.09.2018.

**ҲАР ЧӢ ОЯД БАР САРАТ ТУ АЗ ХУДО
ҒОФИЛ МАШАВ (1150)**

Ҳар чӣ ояд бар сарат, ту аз Худо ғофил машав,
Хукми Раҳмон бар ту ояд, аз қазо ғофил машав.
Дар қазову ҳам қадар саҳве набошад аз азал,
Дар давоми умри худ ту аз хато ғофил машав.
Гар хато кардӣ ба роҳат, тавба, истиғфор кун,
Қалби ту дар ғафлат ояд, аз даво ғофил машав.
Дарду озоре чу бинӣ, аз касе ранчиш макун,
Айби худро худ бубину аз дуо ғофил машав.
Дар бақои аҳли олам нест бурҳону далел,
Дар раҳи илму амал ту аз фано ғофил машав.
Раҳнамоӣ кун, Ҳусайно, ҳалки худро бо қалам,
Гарчи гуфтӣ сад ғазал, аз раҳнамо ғофил машав.

04.09.2018.

**РЎЗИ ФАРДО БАҲРИ МАН МАЪЛУМ
БОШАД, КОШКӢ (1154)**

Рӯзи фардо баҳри ман маълум бошад, кошкӣ,
Нафси ман аз ҳар гунаҳ маъсум бошад, кошкӣ.
Ҳар чӣ равшан шуд ба ман пайдоишаш аз зикри

Ҳақ,

Расми суннат дар ҷабин марсум бошад, кошкӣ.
Баҳравар гардад ба рӯзе кӯшиши ҳар номурод,
Ноумеди роҳи Ҳақ маҳрум бошад, кошкӣ.

Дар шиносоии ирфон ақлу дин дар ҳам бувад,
Маънии ҳар як суҳан мафҳум бошад, кошкӣ.

Ибтидои ҳар амал охир ба поёнаш расад,

Муҳри маънӣ дар ғазал маҳтум бошад, кошкӣ.

Эй Ҳусайн, дар назми худ ту фикри фардоро

бикун,

Фикри ту дар асри нав манзум бошад, кошкӣ.

06.09.2018.

**РӯЗГОРИ АҲЛИ ОЛАМ ЧУН НАЙИСТОН
БУДУ ҲАСТ (1160)**

Рӯзгори аҳли олам чун найистон буду ҳаст,
Сар барорад ҳар қамиш он ҳам парешон буду ҳаст.
Гар набошад найшакар, оё шавад най ё қалам?
Хору хас аз худ парешон дар биёбон буду ҳаст.
Ҳичрати найро чу дидӣ аз Ватан бегона шуд,
Руҳи мо дар ҷисми мо ҳам ҳамчу меҳмон буду ҳаст.
Ҳар касе дар ин ҷаҳон чун найшакар ё найқалам,
Ҳосилаш аз баҳри мардум илму ирфон буду ҳаст.
Ту найистонро, бубин, аксар бигардад бўрё,
Ҳар гуле андар сабад гул аз гулистон буду ҳаст.
Ҳикмати ҳар як нафар чун ҳарфи иллат, эй Ҳусайн,
Ҳар нафар бо васфи худ як ҳарфи девон буду ҳаст.

05.09.2018.

**ҚИССАВУ ТАМСИЛИ ШЕЪРАМ БОЛ
ДАР ПАРВОЗИ МАН (1162)**

Қиссаву тамсили шеърам бол дар парвози ман,
Қофия, вазну радифаш нағмаи овози ман.
Инъикоси фикри худ чун дар ғазал пайдо кунам,
Маънӣ андар маънию дар интиҳо оғози ман.
Матлабам аз ҳар мухотаб ёри содиқ буду ҳаст,
Васфи хилват ҳарчи гуфтам - ишваи пардози ман.
Дар масири шеъри ман ҳаргиз набинӣ ту ғараз,
Ҳарчи ман андеша кардам - аз дилам он рози ман.
Мавриди баҳси азизон гар шавад шеъри Хусайн,
Сад далел орад ба он, гӯяд ба ту ин нози ман.
Шарҳу тафсири ғазал осон бувад, аммо дар асл,
Ҷомаи сангин надӯзам маънӣ аз эъҷози ман.

05.09.2018.

**ҲАР ЗАРРАИ ХОКИ ВАТАН БАР ЧАШМИ
МАН ШУД ТЌТИЁ (1168)**

Ҳар зарраи хоки Ватан бар чашми ман шуд тўтиё,
Бо тоҷикӣ ҳарфу сухан бар дарди ман бошад даво.
Ин хоку оби кишварам аз баҳри мо бошад азиз,
Зеро ба мо бахшад мудом сад офият дар интиҳо.
Қаъри замини кишварам махзан бувад аз симу зар,
Бо миллатам фаҳре кунам, гар зери поям бўрё.
Дар беҳудию бохудӣ ҳаргиз накардам фикри бад,
Дар пириям, шукри Худо, бар дасти ман шуд он асо.
Ақлу заковат, ҳам амал, дину диёнат аз азал,
Сарҳалқааш шуд дар ғазал, дар он бигаштам
муқтадо.
Девони ашъорат Ҳусайн, инак чу бадри равшан аст,
Аз баҳри халқу миллаташ андар ҳидоят раҳнамо.

14.09.2018.

Махзан – ҳазина.

**АШРАФИ МАХЛУҚИ ДУНЁ ДАР ЗАМИН
ИНСОН БУВАД (1169)**

Ашрафи махлуқи дунё дар замин инсон бувад,
Қадри ӯ монанди шамс андар само тобон бувад.
Бехтарин сурат ба ӯ додаст Холиқ байни халқ,
Ақли комил, ҳам ирода дар дилаш имон бувад.
Гар шавад ғолиб ба ақлаш нафси бад, орад хатар,
Хулқи некӯ гар надорад, бадтар аз ҳайвон бувад.
Ҳарчӣ ҳаст он безарар, аз баҳри инсон офарид,
В-арна бешарму ҳаё як риштаи урён бувад.
Шодии ҳарду ҷаҳон дар дасти инсон бегумон,
Ҳикмати инсон бидонад, мисли гул хандон бувад.
Қадри инсонро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Аз барои шукри неъмат қавли ту бурҳон бувад.

13.09.2018.

77

**ЗИ АҲЛИ ШАРҚИ ИН ДАВРОН
МУСУЛМОНӢ НАМЕӢБАМ (1175)**

Зи аҳли Шарқи ин даврон мусулмонӣ намеёбам,
Чароғи донишу ирфон фурузонӣ намеёбам.
Вафодорӣ ба аҳди худ намонда байни инсонҳо,
Ба хони ховарӣ, инак, намакдоне намеёбам.
Ҳама ношукрии мардум зи чаҳлу кину бадхоҳӣ,
Муҳаббат байни инсонҳо ба меҳмонӣ намеёбам.
Ба чашми ғарбиён бошад тамоми дурбиниҳо,
Зи гумроҳони бемантиқ сухандоне намеёбам.
Биё, эй аҳли Шарқи ман, сабақ аз аҳли Ғарб омӯз,
Адолат дар тарозуҳо зи мизоне намеёбам.
Хусайно, бо каломи худ ту даъват кун ба илму фан,
Улуми дину дунёро зи девоне намеёбам.

19.09.2018.

**ҲАМРАҲИ БУЛБУЛСИФАТ САЙРИ
ГУЛИСТОН МЕКУНАМ (1178)**

Ҳамраҳи булбулсифат сайри гулистон мекунам,
Маҳфилафрӯзӣ чу як шамъи шабистон мекунам.
Нағмаи овози булбул гар расад бар гӯши ман,
Ҳар чӣ дорам дар дилам, бар гул парешон мекунам.
Меҳрубонӣ баҳри ёру ошно андар дилам,
Дар масал хуршедсон тасхири имкон мекунам.
Ишқи булбул бар сари гул дар забонҳо монда аст,
Дар вучудам ҳарчӣ дорам, назри меҳмон мекунам.
Дидани дидори дӯст ар мушкил ояд ногаҳон,
Хона аз муми асал - шамъи фурӯзон мекунам.
Дар назар гир, эй Ҳусайн, ҳифзи амонат доимо,
Ҳарчи гуфтам дар ғазал бар худ ниғаҳбон мекунам.

23.09.2018.

**БАХИЛОНРО ДАР ИН ДУНЁ ЗАЛИЛУ
НОТАВОН БИНАМ (1184)**

Бахилонро дар ин дунё залилу нотавон бинам,
Ҳакиру пасту ноқобил ба назди дигарон бинам.
Сияҳкоса ба хони худ хӯрад наонаш ба дилтангӣ,
Назартангӣ ҳасисонро ба ҳар кас имтиҳон бинам.
Фузунхоҳӣ зи моли кас зи ҳар номарду ҳар нокас,
Назар кардан ба моли кас, ба нафси худ зиён бинам.
Набинӣ моли мумсикро, агар реги равон бошад,
Саховат гар бахилӣ шуд, чу як куҳи равон бинам.
Саховат, ҳам ҷавонмардӣ ба худ як ҳикмате дорад,
Ба назди мардуми олам ба ҷашми худ аён бинам.
Хусайно, ту бигӯ ҳикмат ба ҳар як соҳиби ҳиммат,
Манофеъ оварад рӯзе, суҳанро ҷовидон бинам.

30.09.2018.

**ЧАШМА ҲАМ ЧАШМИ ЗАМИНУ ОБ
МЕШОРАД АЗ ОН (1202)**

Чашма ҳам чашми замину об мешорад аз он,
Дар дилаш як чӯшише дар фикри мо оби равон.
Ашки чашмашро бирезад бо нишони сад алам,
Ҳикматаш андар дилу асрори он бошад ниҳон.
Обу гил ҳамрах ба гул аз сарнавишти одаmist,
Ҳар чӣ шуд болои хок онро нагӯяд бо забон.
Ту бубин фарзанди одам дар гунаҳ оғушта шуд,
Ғусса андар зери хоку ранчише шуд имтиҳон.
Чашма дар болои кӯху хушкӣ андар зери баҳр,
Резишаш боло равад, гар пеши он бошад давон.
Қудрати ҳақро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Ҳар касе фикре кунад, доим бимонад дар амон.

09.10.2018.

**ОШИҚИ ШАЙДО МАНАМ БАР ЛАЪЛИ
ХАНДОНИ ШУМО (1204)**

Ошиқи шайдо манам бар лаъли хандони шумо,
Волаву хайронам аз зулфи парешони шумо.
Шодӣ орад баҳри ман ҳар як табассум бо ҳадаф,
Босаодат мешавам аз даври даврони шумо.
Равшанӣ ояд ба дил, беҳбудӣ орад офият,
Амну осоиш ба ман хуршеди гардони шумо.
Гуфт Ҳофиз дар каломаш «эй фуруғи моҳи хусн»,
Бадр ояд дар назар чоҳи занахдони шумо.
Рӯи рахшонро бубинам, сирри ман пинҳон шавад,
Фатҳи асроре кунам аз сирри пинҳони шумо.
Ҳар чи гуфтӣ баҳри вай, лутфи суҳан бошад,
Хусайн,
Қавли боҳикмат бигӯ, эй дӯст, қурбони шумо!

09.10.2018.

**ЗАВҚИ ДИДОРИ АЗИЗАМ ДАР ДИЛИ МАН
ЧО ГИРИФТ (1205)**

Завқи дидори азизам дар дили ман чо гирифт,
Шӯру шавқи навҷавонӣ аз ҳама боло гирифт.
Рӯи вай бошад дурахшон мисли шамсу ҳам қамар,
Равшанӣ бар шохи худ гулхонаи Захро гирифт.
Дар раҳи ишқи сафо чонро кунам қурбони вай,
Устуворӣ роҳи ишқ аз Вомику Узро гирифт.
Сарварӣ дар қиссаҳо бошад Зулайҳо, ҳам Юсуф,
Махфили ушшоқи дунё мазҳари начво гирифт.
Шабнами рӯи гулаш бо гесуи мисли каманд,
Барги гул бо худ ҷамолу шабнами зебо гирифт.
Гар камандаш сӯи ту ояд, Ҳусайно, чун расан,
Лангари худро бимону гавхар аз дарё гирифт.

10.10.2018.

**БАҲРИ МАН ҲАР ЯК ШАРАФ АЗ ЧАШМИ
ГИРЁНИ МАН АСТ (1210)**

Баҳри ман ҳар як шараф аз чашми гирёни ман аст,
Бешарофат шуд касе, ҳоли парешони ман аст.
Аз Худо пурсам, касе ҳаргиз набошад бешараф,
Ҷустуҷӯи гумшуда аз ҳоли ҳайрони ман аст.
Дилнавози аҳли ҳайр дилҷӯйи орад баҳри ман,
Ҷустуҷӯии аҳли дил аз сирри пинҳони ман аст.
Чанги созеро бубин он сарҳамида баҳри тор,
Шухрати ҳар бошараф аз чанги домони ман аст.
Панҷаи ангушти ман андоза бошад дар амал,
Меҳрубонӣ дар сафар бар қулла қарвони ман аст.
Илтифоту меҳрубонӣ наъти ту бошад, Ҳусайн,
Рост гуфтӣ : ҳарфи ман оянда унвони ман аст.

14.10.2018.

**ҒАЗАЛ БАР ДАРДИ БЕДАРМОН ДАВО
ОҲИСТА-ОҲИСТА (1214)**

Ғазал бар дарди бедармон, даво оҳиста-оҳиста,
Машав дилсӯзи бесомон наво оҳиста-оҳиста.
Ба ҳарфи ҳар ғазал гирён бичӯ дурӣ зи ҳар
шайтон,

Ба дасти ту шавад имон асо оҳиста-оҳиста.
Хатои назми ту исён бияфти худ дар он зиндон,
Ҳама манзил кунад вайрон хато оҳиста-оҳиста.
Ҳақиқатро кунӣ пинҳон, наояд аз само борон,
Ба сад пора шавад бунён ҷудо оҳиста-оҳиста.
Агар адле кунад султон накӯтар мешавад даврон,
Зи дасти мо шавад унвон сано оҳиста-оҳиста.
Зи таълими ҳама адён, Ҳусайно, ту бигӯ ирфон,
Иҷобат мешавад осон дуо оҳиста-оҳиста.

19.10.2018.

**САМАК ДАР ЗЕРИ ДАРЁ МЕРАВАД
ОҲИСТА-ОҲИСТА (1215)**

Самак дар зери дарё меравад оҳиста-оҳиста,
Зи водӣ оби зебо, меравад оҳиста-оҳиста.
Агар ту бингарӣ ҳарду ҳадаф бар нафъи инсон аст,
Биёбон сӯи дарё меравад оҳиста-оҳиста.
Ба тақдири Худо бингар, нишона аз камоли вай,
Зи ҷояш сарви раъно меравад оҳиста-оҳиста.
Нигар ту аҳли сарватро такаббур дар дилаш бошад,
Зи дунё ганчи доро меравад оҳиста-оҳиста.
Тафаккур кун дар ин олам, ки савдоят дигар омад,
Ки аз мо суди савдо меравад оҳиста-оҳиста.
Таманно кун ба қалби худ, ки бошӣ аз зафармардон,
Ғановат ҳам зи доро, меравад оҳиста-оҳиста.
Ғанимат дон ту умри худ, Хусайно, бо қалам бинвис,
Шараф дар зери маъно меравад оҳиста-оҳиста.

21.10.2018.

**ФИТНАВУ ҲАНГОМА НОГАҲ АЗ ИРОҚ
ОЯД ҲАМЕ (1218)**

Фитнаву ҳангома ногаҳ аз Ироқ ояд ҳаме,
Аз дари Шоми шариф ҳам иншиқоқ ояд ҳаме.
Ин ҳама чангу чадал бо номи дин шуд муштарақ,
Байни аҳли дину мазҳаб ифтироқ ояд ҳаме.
Фитнаву буғзу адоват зулми мардум дар ҳадаф,
Аз каломи фитнаангез иштиқоқ ояд ҳаме.
Хайрхоҳӣ дар чаҳон оромӣ орад баҳри халқ,
Дар расидан баҳри сангар илтиҳоқ ояд ҳаме.
Сангари Шому Ироқ беҳуда бошад дар назар,
Байни мардум, баҳри тинчӣ иштиёқ ояд ҳаме.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, ором бошад аҳли Шарқ,
Байни аҳли Шарқу Ғарб ин иттифок ояд ҳаме.

21.10.2018.

**ЭЙ АЗ ХУДО БЕХАБАР, ТАВБА
КУН ШОМУ САҲАР (1233)**

Эй аз Худо беҳабар, тавба кун шому саҳар,
Чи роҳи ту пурхатар, то аз Худо нагардӣ.
Беҳудагӣ дар ҳадар орад бар ту дарди сар,
Парҳез бикун аз зарар, то аз Худо нагардӣ.
Андоза бин дар қадар ашёи худ дар сафар,
Қавле бигӯ мухтасар, то аз Худо нагардӣ.
Қадре, ки гуфта падар онро бубин чун гуҳар,
Шакке макун дар асар, то аз Худо нагардӣ.
Дар сина дорӣ сипар, дороият беҳатар,
Ғофил машав аз зафар, то аз Худо нагардӣ.
Ҳаргиз машав беҳунар, айбе мачӯ аз қамар,
Мағӯ Ҳусайн беназар, то аз Худо нагардӣ.

03.11.2018.

**ВОДАРЕҒО, ДАР ЗАМИН РАФТОРИ
ИНСОНӢ НАМОНД (1235)**

Водареғо, дар замин рафтори инсонӣ намонд,
Дар масири Шарқу Ғарб афкори Сомонӣ намонд.
Адлу инсофу диёнат рафт аз бозори Ғарб,
Дар забони аҳли Шарқ изҳори бурҳонӣ намонд.
Байни абнои ҷаҳон бугзу адоват мунташир,
Байни ишқу ошиқӣ дилдори пинҳонӣ намонд.
Партави дармони мардум аҳли илму ҳам хирад,
Дар Ироқу Шом ҳам дидори дармонӣ намонд.
Аҳли Машрикро бубин, ҷангу ҷидол аз номи дин,
Баҳри сулҳи шарқӣён бозори арзонӣ намонд.
Бар ту илҳоми Илоҳӣ гар наояд рӯзу шаб,
Дар ғазал гуфтан, Ҳусайно, роҳи осонӣ намонд.

03.11.2018.

**САДОҚАТ БАҲРИ ТУ, ЭЙ ЧОН, ЗИ ДАСТИ
ЁР МЕОЯД (1239)**

Садоқат баҳри ту, эй чон, зи дасти ёр меояд,
Адоват баҳри ҳар инсон, зи он ағёр меояд.
Ҳама меҳру муҳаббатҳо, азобу ҳам уқубатҳо,
Бубинӣ ту ба чуз зиндон, зи ҳар девор меояд.
Зи рафтори Банӣ Одам машав хайрон ба роҳи худ,
Ба ойна мабин вайрон, ки ноҳинҷор меояд.
Надомат кун зи кори бад, ба қасди худ машав берах,
Нигар аҳволи ҳар риндон, зи он зуннор меояд.
Ҳама дороии олам ба худ як арзише дорад,
Ҳар он моле, ки шуд арзон, ба ҳар бозор меояд.
Баҳои чинси худ бингар, маваддат кун ба ёронат,
Муҳаббат баҳри ҳар инсон чу басо даркор меояд.
Ҳусайно, бо каломи худ бигӯ аҳволи оламо,
Зи қалби ту, ки ин девон, ба сад асрор меояд.

05.11.2018.

Маваддат – дӯстӣ.

**БАР ПАДАР ТУ ҲАР ЧИ КАРДӢ, БИНӢ АЗ
ФАРЗАНДИ ХУД (1241)**

Бар падар ту ҳар чӣ кардӣ, бинӣ аз фарзанди худ,
Ранҷ ояд бар ту, озурдӣ агар пайванди худ.
Дар висоли роҳи ҳақ некӣ бикун бар дигарон,
Фатҳу осоиш бубин оянда аз дарбанди худ.
Ту бубин пайвандро васли дарахте бар дарахт,
Дар баҳорон гул кунад тобанда аз лабханди худ.
Шуълаи оташ чу дидӣ худ бисӯзад тару хушк,
Баҳри санҷишҳо шавад сӯзанда аз савганди худ.
Гар ту чавре мекуни бар аҳли муҳтоҷу یتим,
Мешавӣ побаста дар завлонаи худ, банди худ.
Худ бигуфтӣ дар калому некӣ кардӣ, эй Ҳусайн,
Дар ҷавобаш хайрҳо дидӣ ту аз дилбанди худ.

06.11.2018.

Рифъат – бузургӣ.

**НАЗДИ ХОЛИҚ АЗ АЗАЛ БО ИЛМИ ХУД
ИНСОН АЗИЗ (1251)**

Назди Холиқ аз азал бо илми худ инсон азиз,
Баҳри аҳли илму ирфон гардиши даврон азиз.
Нури чашми ҳар суханвар равшанӣ орад ба дил,
Дар ғазал ҳар нуктае бар соҳиби девон азиз.
Маъдани илми Илоҳӣ аз қарам ояд падида,
Ҳар амал дар қори хайр бар соҳиби эҳсон азиз.
Қавҳари дарёи мавлид қисми марҷон зери об,
Қавҳари ро ту бубин аз баҳри ӯ марҷон азиз.
Иззати мардум бидонӣ, муҳтарам гарди мудом,
Ҳар қасе шуд бо қарам, дар назди ӯ меҳмон азиз.
Номи некӯ, ҳулки некӯ худ шараф орад, Ҳусайн,
Олиме гар бо амал дар назди он султон азиз.

13.11.2018.

**ҚОЛАБИ ИЛМИ АРУЗ АРЗАНДАИ
АШЎРИ МАН (1256)**

Қолаби илми аруз арзандаи ашъори ман,
Мисраи ҳар байт орояндаи ашъори ман.
Гум нагаштам баҳри маъно дар миёни кофия,
Ҳикматаш андар дили чӯяндаи ашъори ман.
Рӯй овардам ба шеърӯ шеъри нобам шуд суруд,
Шуд наво чун шамъ афрӯзандаи ашъори ман.
Ман нагуфтам дар ғазал чун дигарон ҳачру фирок,
Васфи халқу сарзамин пояндаи ашъори ман.
Як чавони дардманде баҳри ман дардаш бигуфт,
Баҳри ӯ гуфтам, бишав хонандаи ашъори ман.
Шоирона ҳар чӣ гуфтӣ дар ғазалҳо, эй Ҳусайн,
Худ бигӯ: Ин умри ман – ояндаи ашъори ман.

17.11.2018.

**БАР САРАТ ГАР МУШКИЛ ОЯД, ЭЙ
МУСУЛМОН, ҒАМ МАХӢР (1263)**

Бар сарат гар мушкил ояд, эй мусулмон, ғам махӢр,
Гар чй танҳо мондай ту дар биебон, ғам махӢр.
Мушкилихо ҳал бигардад, ҳамрахат хуршеду мах,
Дарду ранчат дар дилу ту баҳри чуброн ғам махӢр.
Зулмати чаҳлу чаҳолат тирагй орад ба ту,
Наздат ояд ногаҳон шамъи шабистон, ғам махӢр.
Дафтарат гар пок бошад аз хатову маъсият,
Назди Раҳмон шуд аён, бо чашми хандон ғам махӢр.
Вочиб омад баҳри мардум ҳукми ӯ дар баҳру бар,
Зикри мавло дар дилат, эй аҳли имон, ғам махӢр.
Илму дониш пеша кун дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Сабри Айюб аст имонро ниғаҳбон, ғам махӢр.

29.11.2018.

**ГАР МОЛ АЗ ДАСТАТ БИРАФТ, ҲАСТӢ
САЛОМАТ, ҒАМ МАХӢР (1266)**

Гар мол аз дастат бирафт, ҳастӣ саломат, ғам махӯр,
Шукре бикун баҳри Худо дори диёнат, ғам махӯр.
Ту нестӣ муҳточи кас, дасти қаноат пеша гир,
Осудагӣ аз назди ӯ рамзи адолат, ғам махӯр.
Ҳар некӣ кардӣ дар амал, подош бинӣ бегумон,
Ҳам раҳму шафқат аз Худо рӯзи қиёмат, ғам махӯр.
Гар мушките ояд ба ту, маҳзун мабошу ноумед,
Дар аҳли ҳикмат баҳри ту дарси ҷасорат, ғам махӯр.
Эҳсони Ҳақро ту бубин, бахшиш чу орад баҳри кас,
Андар навиштат гар хато расми бароат, ғам махӯр.
Наклу ҳикоятҳои ту бошад, Ҳусайно, боҳадаф,
Гар чоҳиле гӯяд хато назми ривоят, ғам махӯр.

03.11.2018.

**МУРОДИ ДУ ЧАҲОНАМ ТУ, ҲАЁТИ
ЧОВИДОНАМ ТУ (1270)**

Муроди ду чаҳонам ту, ҳаёти човидонам ту,
Чу мулки зарфишонам ту, аё модар, аё модар.
Дуои корвонам ту, сафои осмонам ту,
Сутуни хонадонам ту, аё модар, аё модар.
Атое дар баёнам ту, сафои руҳи равонам ту,
Наҷоти ҷисму ҷонам ту, аё модар, аё модар.
Амонӣ дар замонам ту, чу роҳи Каҳкашонам ту,
Чаҳони бекаронам ту, аё модар, аё модар.
Зи ҳоли бад амонам ту, чу абри соябонам ту,
Баҳори беҳазонам ту, аё модар, аё модар.
Ҳусайни ту - нишони ту, самар аз ҷисму ҷони ту,
Фақат вирди забонам ту, аё модар, аё модар.

09.12.2018.

**ВАҚТИ ХОБИ БЕҲТАРИНАМ,
ЁР ХОБАТ ДИДААМ (1275)**

Вақти хоби беҳтаринам, ёр хобат дидаам,
Дар самои фикри худ ман чун шаҳобат дидаам.
Баҳри ман гуфтӣ биё, оташ набошад назди ман,
Барги гул дар анбару рамзи гулобат дидаам.
Ман надидам як дарахте худ рабояд бўи мушк,
Дар фиреби ақли худ ман чун саробат дидаам.
Ҳар чӣ дидам дар назокат рози пинҳон дар дилам,
Вақти гармӣ дар биёбон чун саҳобат дидаам.
Раҳму шафқат аз ту ояд баҳри ман дар як нафас,
Ҳикмати ҳарду ҷаҳон ман дар китобат дидаам.
Гар ту қардӣ ҳар дуо дар назму насрат, эй Ҳусайн,
Дар сари ҳар адбӣя ман мустачобат дидаам.

16.12.2018.

**МУБОРАК НАЗДИ МАН
ДИДОРИ ФАРРУХ (1279)**

Муборак назди ман дидори фаррух,
Ба дастам як гул аз гулзори фаррух.
Назар кардам ба рӯяш ҳамчу гавҳар,
Харидам ҳастӣ аз бозори фаррух.
Ба ман баҳшида ӯ бахту саодат,
Маро мактаб бувад гуфтори фаррух.
Хумоюн бод рӯзат, одамизод!
Фузун шуд баҳри мо осори фаррух.
Гузар кардам ба даргоҳаш чу сайёд,
Задам сайде зи он афкори фаррух.
Ғазалҳоят адабпарвар, Ҳусайно,
Кушояд маънӣ аз асори фаррух.

22.12.2018.

**АЛО МОДАР, ТУ РОЗӢ ШАВ БА ПОЯТ
САР БИМОНАМ МАН (1282)**

Ало модар, ту розӣ шав, ба поят сар бимонам ман,
Ризоят бо дуо ҳамраҳ ва аз сайёд амонам ман.
Ҳар он чӣ гуфти баҳри ман, шавам сайёди маъниҳо,
Дуоят мисли тири боз, ба як шакли камонам ман.
Насими навбаҳорам ту, зимистон ҳар гаҳе ояд,
Бухорӣ мешавам он дам, ба худ оташфишонам ман.
Ҳар он гаҳ мушкиле ояд, сухан пӯшида меғӯям,
Нафас дар синаи тангу ба даргаҳ остонам ман.
Мукимам дар сари роҳат ба мисли гарди зери по,
Ба зоҳир барги гул қисмат ба чашмат арғувонам ман.
Аё модар, шарафмандам раҳоварди ту ман бошам,
Вучудам аз вучуди ту, ба дунё армуғонам ман.
Дуо кардӣ ба нури худ, Ҳусайнат гавҳари максуд,
Бигӯяд дар ғазалҳояш чу мурғи парфишонам ман.

24.12.2018.

ХУШИҚБОЛ АСТ ДАР ДУНЁ ҲАР ОН КАС, КИ ПАДАР ДОРАД (1290)

Хушиқбол аст дар дунё, ҳар он кас, ки падар дорад,
Бипурсад 3-ӯ дуои хайр, агар зоди сафар сафар
дорад.

Ниёиш баҳри фарзандон ҳар он гаҳ аз падар ояд,
Наҷоти растагорону ба худ фатҳу зафар дорад.
Итобе аз падар бинӣ, маяндешаш, ки он заҳмат,
Маёзораш ба ҷаври худ, ки роҳи пурхатар дорад.
Бигир он панду андарзаш агар санге ба каф дорад,
Магир андар бадал чизе, агарчӣ симу зар дорад.
Саодатмандии дунё чу ояд ногаҳон рӯзе,
Умеди субҳи содиқ кун, шабонгаҳ низ сахар дорад.
Ҳусайно, дар ғазалҳоят бигӯ баҳри азизонат,
Азизи дил шавад ҳар, к-ӯ падарро муътабар дорад.

06.01.2019.

**МАН НАГУФТАМ ДАР ҲАЁТАМ:
БЕВАФО ДУНЁ ТУЙ (1292)**

Ман нагуфтам дар ҳаётам: бевафо дунё туй,
Балки гуфтам: Бевафо дар чашми нобино туй.
Чашми нобино набинад равшанӣ аз нури шамс,
Ман нагуфтам: Дар тичорат чоҳили савдо туй.
Баҳри дунё ман бигуфтам: Ҳикмате андар барат,
Бар ҳакимонаш бигуфтам: Оқилу доно туй.
Оқилу донои олам мисли ҳуте зери об,
Бо ҳавас бо худ бигӯяд: Ботини дарё туй.
Барқарор аст ин замину балки инсон бевафо,
Ламъае дар чашми мо аз кавкаби захро туй.
Бандаи солах бубинад ҳар чӣ карда дар амал,
Рӯзу шаб доим бигӯяд: Ҳосили фардо туй.
Шеваи назмат, Ҳусайно, бо садаф андоза шуд,
Шукри дунёро бигӯ, ки соҳиби фатво туй.

07.01.2019.

**ШУКРИ ХУДО МАН ПИРАМУ ҲАМРОҲИ
СУЛТОНАМ ҲАНҶҶЗ (1298)**

Шукри Худо ман пираму ҳамроҳи султонам ҳанҷз,
Дар мачмаи илму адаб байни ҷавононам ҳанҷз.
Дар ҳосили таҳсили худ андеша дорам рӯз шаб,
Гар боғу бўстон мулки ман, аз хас гурезонам ҳанҷз.
Чашмам ба роҳи ҳикмате аз баҳри қавму миллатам,
Чун киштие пайдо шавад, дар раҳ ниғаҳбонам
ҳанҷз.

Асрори дунё дар дилам рамзи муайян кашфи он,
Адар ғазал нақшудаам як сирри пинҳонам ҳанҷз.
Мафҳуми маънӣ дар назар тафсири ҳар ҳарфи
Ҳусайн,
Дасте наёбам бар қалам бар шарҳи девонам ҳанҷз.
Хонандаи ашъори ман, фикре бикун бар ҳарфи ман,
Гулдаста додам баҳри ту, сад гул ба домонам ҳанҷз.

26.01.2019.

**«ДАРАХТИ ДҶСТӢ БИНШОН», ЗИ
ГУЛҲО ОН САМАР ГИРАД (1304)**

«Дарахти дҷстӣ биншон», зи гулҳо он самар гирад,
Ба дасти худ бикун эҳсон, Худоят дар назар гирад.
Макун ёрӣ ту бо нодон, ҳақиқат мешавад пинҳон,
Саги бесоҳибу бенон, зи гардун он камар гирад.
Ба феъли худ бикун хандон ятиме гар шавад гирён,
Дуоят мекунад пинҳон хасеро чашми тар гирад.
Ҳама навмедӣ аз шайтон, зи ғавғо оварад тӯфон,
Ки дунёро кунад вайрон, ҷасорат аз зарар гирад.
Бирав андар раҳи сомон, бубин ту фурсати имкон,
Ҳусайно, ҳар ғазал девон ҳакиме дар назар гирад.
Мағӯ қавле ту бе бурҳон, ба мардум деҳ раҳи осон,
Ки ҳар кас мешавад султон, насиҳат аз падар гирад.

04.02.2019.

**ШУКРИ ДАВРОН МЕКУНАМ, КИ
ЧАШМИ ГИРЁНЕ НАМОНД (1319)**

Шукри даврон мекунам, ки чашми гирёне намонд,
Дар Ватан оромӣ шуд, ҳукми парешонӣ намонд.
Охири асри гузашта кам набуд чангу чидол,
Сулҳ омад баҳри мардум, хонавайронӣ намонд.
Саргузашти охири аср хираву осемасар,
Хуфтаро бедорӣ омад, чашми ҳайроне намонд.
Ҳичрати мардум ба хорич, пас чудой аз Ватан,
Сулҳу оромӣ, ки шуд, марди гурезоне намонд.
Байни мардум мунташир буд ранчишу хавфу хатар,
Биму тарс аз байн рафту дасти ларзоне намонд.
Бахту давлат бошад адли Пешвои мо, Ҳусайн,
Шукри немъатро бикун, ки зор бар номе намонд.

13.02.2019.

**ТАМАННО МЕКУНАМ,
БИНАМ ҶАМОЛАТ (1323)**

Таманно мекунам, бинам ҷамолат,
Ки хоҳиш мекунам рушду камолат.
Ҷамоли ту шавад зеби ҷаҳоне,
Камоли ту шавад васфи ҳисолат.
Ту дурӣ ҷӯ зи ҳислатҳои мардум,
Набистонад зи ту фикру ҳаёлат.
Ҳазорон ғайзи олам дар вучудат,
Бияндешӣ агар дар иштиғолат.
Ҷу бинам адлу инсофу диёнат,
Ки бовар мекунам дар эътидолат.
Ҳусайно, баҳри ӯ гуфти аламдор,
Намоиш гар кунад васли висолат.

18.02.2019.

**ҚАВОҲИР ҚИМАТЕ ДОРАД, БА ДАСТИ
ҚАВҲАРИ ЗЕБАД (1335)**

Қавоҳир қимате дорад, ба дасти қавҳарӣ зебад,
Ҳар он кас соҳиби ҳикмат, ба ҳикмат сарварӣ зебад.
Насибу қисмати мардум ҳама доди Худо бошад,
Агар зебой бо нур аст, ба ӯ ангуштарӣ зебад.
Ҳама зебоии олам зи изҳори ҷамоли вай,
Ба қавли дилбарони дил ба шаҳло дилбарӣ зебад.
Ситоиш дар забони халқ зи иқболи Банӣ Одам,
Салотин бо нучуми худ ба кавкаб ахтарӣ зебад.
Бувад чун додгустар дар миёни неку бад ҳукмаш,
Ҳар он гаҳ адлу инсоф аст ба он кас раҳбарӣ зебад.
Ту довар шав, ба қавли худ зи қавлат гавҳаре ояд,
Ба ҳикмат гӯ, Ҳусайно, ту ба доно доварӣ зебад.

25.02.2019.

**БО ДАСТИ АСО ДАВЛАТИ АҲРОР
ҒАНИМАТ (1340)**

Бо дасти асо давлати Аҳрор ғанимат,
Аз баҳри висол ин ҳама дидор ғанимат.
Ҳайф аст агар умр ба беҳуда фурӯшем,
Дар байъу шире арзиши бозор ғанимат.
Ҳар хоби гарон додари марг аст, бидонед,
Эй беҳабарон, дидаи бедор ғанимат.
Раҳбар, ки шудӣ сайд машав бар ҳама сайёд,
Дар вақти хатар пуштаи ҳамвор ғанимат.
Андешаи сардорӣ надорӣ чу ту, бингар,
Дар ҳофизаат хоҳири аброр ғанимат.
Бо дасти қалам сайд бикардӣ ту, Ҳусайно,
Аз баҳри дуо ҷойи сазовор ғанимат.

02.03.2019.

**ҲАР ОН ЧИ КАРДӢ КОРИ ХАЙР, АҶРУ
САВОБАШРО БУБИН (1356)**

Ҳар он чӣ кардӣ кори хайр, аҷру савобашро бубин,
Пурсон машав подоши вай, музди ҷавобашро
бубин.

Оё шунидӣ қиссаи дар Дачла нон андохтан?
Бар назди султон омада нону кабобашро бубин.
Чокар бишав бар модарат монанди он Султон
Увайс,

Мамдуҳи Пайғамбар шуда, ту интихобашро бубин.
Ҷуғрофидонони ҷаҳон бо кори худ дар хайратанд,
Андоза бин дар ҳар амал бурчи ҳисобашро бубин.
Парҳез кун ту аз ҳаром, дурӣ бичӯ аз Аҳриман,
Таъчил дорад сӯи ту, азми шитобашро бубин.
Некӣ бикун дар ин ҳаёт бо қадри имкон, эй Ҳусайн,
Рӯзе чу ёбӣ дафтаре, нақши китобашро бубин.
Ҳар як гуле дар назми ту гулшан шавад бар
миллатат,

Аз рӯи ҳар гул қатрае зарфи гулобашро бубин.

07.03.2019.

**БО ГУЗАШТИ ВАҚТУ СОАТ ҚАТРА
ГАВҲАР МЕШАВАД (1357)**

Бо гузашти вақту соат қатра гавҳар мешавад,
Кӯдаки гаҳвора рӯзе марди сарвар мешавад.
Чавҳариро дар чаҳон бо сарварӣ пайвандӣ аст,
Дасти ҳар соҳибмурувват зеби зевар мешавад.
Зебу зинат ҳусни хулку баҳти ҳамсар ҳамрадиф,
Ҳар арӯси нозанине зеби шавҳар мешавад.
Хонадон обод гардад, кулфате н-ояд ба кас,
Қаъри дарё аз наҳангаш тухфа анбар мешавад.
Қатраеро гар ту дидӣ, фикри он гавҳар бикун,
Акси он ҳар заҳри мору ҳукми довар мешавад.
Ҳар чӣ гуфтӣ дар ғазалҳо фикри ҳикмат кун,

Ҳусайн,

Шеърӣ ту андар китобат хатти заргар мешавад.

07.03.2019.

**КОРИ ХАЙРИ МЎЙСАФЕДОН БАР
ЎАВОНОН ИБРАТ АСТ (1358)**

Кори хайри мўйсафедон бар ҷавонон ибрат аст,
Дар амал ҷорӣ намудан баҳри онон фурсат аст.
Бо умеди бечароғӣ умри худ зоеъ макун,
Як ҷароғи ранги марҷон дар шабистон нусрат аст.
Он ҷароғи ранги марҷон неқӣ бошад дар амал,
Пардаи он тифли гирён бар Сулаймон ҳасрат аст.
Ғар тавоноӣ надорӣ, ташнаеро об деҳ,
Қатрае аз оби борон дар биёбон неъмат аст.
Байни мардум бо суҳулат дар мадуро шав мудом,
Дар амал ҳар кори осон баҳри инсон раҳмат аст.
Шукри неъмат дар забону баҳри мардум гӯ,
Хусайн,
Сулҳу оромии даврон баҳри моён давлат аст.

07.03.2019.

**ДАР НАЗДИ АҲЛИ ҲИКМАТ ШОҲУ
ГАДО БАРОБАР (1365)**

Дар назди аҳли ҳикмат шоҳу гадо баробар,
Бо меҳри ҳар табибе дасти асо баробар.
Нуксону айбро дон дар ибтидои кораш,
Чунки садаф ба чавҳар дар интиҳо баробар.
Орой назми худро андар наво ту медон,
Дар назди аҳли довар назму наво баробар.
Ҳар лаҳзае зи умрат гар бо дуои модар,
Як дам дуои модар бар сад дуо баробар.
Дар партави ҳаётат камёб зарру зевар,
Монанди зару зевар шарму ҳаё баробар.
Ҳамрах бишав ба мардум дар анчуман, Ҳусайно,
Сайёду сайду сарвар назди Худо баробар.

08.03.2019.

**ДАР ТАЛОШИ ЗИНДАГӢ ОЗОР
МЕБОЯД КАШИД (1371)**

Дар талоши зиндагӢ озор мебояд кашид,
Чуфт бар гардан расад, ҳамвор мебояд кашид.
Чуфти худро ҳар ки бинад, ӯ маранҷонад зи худ,
Рахти хоб аз ғафлати бемор мебояд кашид.
Сарҳади инсонӣ дон девор бошад ҳар худуд,
Хатти худро аз паси девор мебояд кашид.
Дилрабоиҳо макун, ҳар кас биранҷонад туро,
Дасти худ аз суҳбати дилдор мебояд кашид.
Дар гулистони ҷаҳон ҳар гуле пажмурда шуд,
Баҳри ирфон аз гулу гулзор мебояд кашид.
Шуҳрати ҳар шоире бо қадри меҳнат, эй Ҳусайн,
Баҳри шуҳрат заҳмати бисёр мебояд кашид.

10.03.2019.

**ИН ҶАҲОН ОБОД АЗ АҚЛИ РАСОИ
ОҚИЛОН (1374)**

Ин ҷаҳон обод аз ақли расои оқилон,
Баҳри мардум мустақим бошад ба саҳро соябон.
Илму ирфон, меҳрубонӣ тандурустӣ оварад,
Иззату икром ёбад ҳар кӣ бошад меҳрубон.
Меҳрубониҳо бикун бар аҳли илму маърифат,
Авлиёуллаҳ ҳама бар чашми мардум ноаён.
Ҳар хирадманде бидидӣ фикри вайронӣ макун,
Дар хароба ганҷебӣ бар ту бошад имтиҳон.
Аз бари саҳро гузаштӣ шукри дарёро бикун,
Зиндагӣ бо аҳли илм ободии ҳар як замон.
Баҳри ободӣ бикӯш бо назми ирфон, эй Ҳусайн,
Хишти ободӣ бинех, номат бимонад ҷовидон.

14.03.2019.

**МУТРИБО, ГҲЯНДА БОШӢ СОЗИ
ОВОЗАТ МАНАМ (1380)**

Мутрибо, гӯянда бошӣ сози овозат манам,
Лаҳзаи оҳанги савтат зарби оғозат манам.
Нағмаву савту наво пайваста гардад бо ғазал,
Чун маводи сӯхти мутриб оташандозат манам.
Оташи нури Илоҳӣ дар замини осмон,
Номи некӯ, сарбаландӣ, ҳам сарафрозат манам.
Гар ба дастат риштаи тор, нағма савти довудӣ,
Дар радифу қофия ҳамроҳу анбозат манам.
Мутрибо, парвоз кун бо савти худ андар ҳаво,
Ҳар гаҳе парвоз кардӣ, боли парвозат манам.
Нотавониро надидӣ дар каломи ин Ҳусайн,
Оқибат баҳрат бигӯяд нақши эъҷозат манам.

18.03.2019.

**ГАРЧИ БОШӢ ДАР САМО ҚАДРИ
МУАЛЛИМРО БИДОН (1387)**

Гарчи бошӣ дар само, қадри муаллимро бидон,
Аз падар авло бувад васфи муаллим бегумон.
Бартарӣ пайдо бикун дар чашми шогирдони ӯ,
Иzzату ҳам эҳтиромаш бар ту бошад имтиҳон.
Дар ҷавонӣ илм омӯз аз бузургони замон,
Қадри устодӣ бидон ҳоло, ки ҳастӣ ту ҷавон.
Бо умеди рӯзи фардо то шавӣ соҳибмаком,
Баҳри устодони худ хидмат бикун бо ҷисму ҷон.
Хидмати ту бар муаллим оварад ақлу тамиз,
Назди олим гар равӣ, аз ҷаҳл монӣ дар амон.
Бо муҳаббат баҳри толиб дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн,
Баҳри ту бошад муаллим мушфику ҳам меҳрубон.

06.04.2019.

**ҲАР САҲАР АЗ БЕҲТАРИН КОРАТ
САЛОМИ МОДАРАТ (1388)**

Ҳар саҳар аз беҳтарин корат саломи модарат,
Қадрдонӣ кардану воло мақоми модарат.
Решапайванд асли ту оварда бар рӯи замин,
Ҳастии худро бубахшо, ту ба номи модарат.
Номи ӯ андар забону меҳри вай дар қалби ту,
Дар раҳи хидматгузорӣ шав ғуломи модарат.
Хоҳару додар ҳама чун рӯнавиште бо қалам,
Хоҳаронат баъди ӯ бошад давоми модарат.
Сарбаландӣ гар ту хоҳӣ, хидмати модар бикун,
Иззатат боло равад бо эҳтироми модарат.
Ҳар чи дорӣ, эй Ҳусайно, дар чаҳон дар байни
халқ,
Дар замони кӯдакӣ он аз паёми модарат.

07.04.2019.

**ҚАДУ ҚОМАТ ДАР НАЗАР САРВИ
ХИРОМОНИ МАН АСТ (1398)**

Қаду қомат дар назар сарви хиромони ман аст,
Дидани рӯи гулат нуре ба чашмони ман аст.
Маъдани кони муҳаббат дар дилам шуд меҳри ту,
Ранги зебо дар назар лаъли Бадахшони ман аст.
Дар бузургӣ ман бубинам меҳри ту дарёи Нил,
Дурру гавҳар баҳри ту аз баҳри Уммони ман аст.
Суҳбати Фарҳоду Ширин дилписанд омад маро,
Гавҳаре дар дасти ту он сирри пинҳони ман аст.
Анбареро гар ту дидӣ, накҳаташ шуд беғубор,
Сармади ту як гулу сад гул ба домони ман аст.
Рози дилро бар ҳабибат бо адолат гӯ, Ҳусайн,
Пораи ҳар як ғазал он ҳукми султони ман аст.

15.04.2019.

**МАН ОТАШУ ДАР ДАВРИ МАН ПАРВОНА,
ШАВ ПАРВОНА ШАВ (1403)**

Ман оташу дар даври ман парвона шав, парвона
шав,
Ман чун садаф дар зери об, дурдона шав, дурдона
шав.
Оташ манам андар садаф, меҳрат чу ҷавҳар дар
ҳадаф,
Бар ту чу орад он шараф шоҳона шав, шоҳона шав.
Ҷоми Ҷаму соғар манам, саҳбои ҷонпарвар манам,
Бар ақли ту довар манам, паймона шав, паймона
шав.
Чун саргузаштамо бубин дар байни мардум
беҳтарин,
Гар ту надорӣ худ якин, афсона шав, афсона шав.
Эй ёри содиқ, ту биё, баҳри ту гаштаи мубтало,
Бар ҳар гуле дорад ҷило, гулхона шав, гулхона
шав.
Кардӣ, Хусайно, ту хитоб бо роҳи назм чандин
китоб,
Аз ҳақ макун ту иҷтиноб, мардона шав, мардона
шав.

17.04.2019.

**ДАР РАҲИ МЕҲРУ ВАФО ЧУН
НАВБАҲОРАМ КАРДАӢ (1419)**

Дар раҳи меҳру вафо чун навбаҳорам кардаӢ,
Мисли боди гулфишоне беқарорам кардаӢ.
Дар амал ман ҳамчу булбул бингарам роҳи туро,
Дар сари роҳи расидан интизорам кардаӢ.
Баҳри ту ҳар он чӣ гуфтам бо ишора, бо адаб,
Аз ғаму аз ғуссаҳо ҳам барканорам кардаӢ.
Ман бидонам қадри ту боло бувад аз Зухраҳо,
Дар садоқат, дар вафо чун ёри ғорам кардаӢ.
Ҳар чӣ кардӣ баҳри ман, қадраш бидонам рӯзу
шаб,
Ин ҳама аз баҳри васлат устуворам кардаӢ.
Баҳри ёри худ бигӯ бо як ишора, эй Ҳусайн,
Дар адад ман як будам, ту садҳазорам кардаӢ.

26.04.2019.

**ДАР РАҲИ МЕҲРУ МУҲАББАТ
ИНТИЗОРАМ КАРДАЙ (1421)**

Дар раҳи меҳру муҳаббат интизорам кардай,
Ноумеду номуросо, хору зорам кардай.
Баҳри лаззатҳои дунё ҳалқи ман дар дасти ту,
Номуносиб байни мардум, ногуворам кардай.
Ту биё, бар назди ман узре бипурс аз чурми худ,
Ман нагуям баҳри ту ҳаргиз: ту хорам кардай.
Мунису ҳам меҳрубонам, байни мо довар туй,
Бо сукутат вақти охир гулизорам кардай.
Дар ҳадис омад: сукут бошад аломоти ризо,
Мисли сайде бисмилу бо дил шикорам кардай.
Ту нагуфтӣ, эй Ҳусайно, баҳри ғайр асрори худ,
Бо нишони худ бигӯ худ пардадорам кардай.

25.04.2019.

**ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ЧАҲОН БЕ ЁР
БУДАН МУШКИЛ АСТ (1425)**

Эй азизам, дар чаҳон бе ёр будан мушkil аст,
Байни мардум бесару бекор будан мушkil аст.
Аз касе гар айб чӯй, айби ӯ садҳо ҳазор,
Дар гулистон як гули беҳор будан мушkil аст.
Хайрхоҳӣ байни мардум дар масал боғу замин,
Аз барои фарқият девор будан мушkil аст.
Хотири неки азизон раҳму шафқат дар назар,
Бемуҳаббат шомили гулзор будан мушkil аст.
Сӯи бозори тичорат бетамаъ н-ояд касе,
Бесаховат омили бозор будан мушkil аст.
Сарвару сардориро ту худ бидонӣ, эй Ҳусайн,
Бемуросо бар касон сардор будан мушkil аст.

27.04.2019.

БАЙНИ МАРДУМ ДАР КАРОМАТ ҲУКМИ АДЁНРО БУБИН (1426)

Байни мардум дар каромат ҳукми адёно бубин,
Рӯзу шаб андар адолат амри султонро бубин.
Баҳшишу дасти саҳо хайре биёрад баҳри ту,
Дар ҳадаф баҳри садоқат хайру эҳсонро бубин.
Раҳмати ҳақ дар назар ин баҳшишу осониҳо,
Байни мардум бемаломат амри кайҳонро бубин.
Ҳукми адёни самовӣ раҳму шафқат бар замин,
Бетичорат бо қаноат нархи арзонро бубин.
Адлу инсофу диёнат аз само ояд ҳаме,
Баҳри мардум дар саховат оби боронро бубин.
Васфи неъматҳо бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Шеъри ту гар бо фасоҳат, офаринхонро бубин.

27.04.2019.

**ШАШУМИН ДЕВОНИ МАН БАҲРЕ ЗИ
УММОНИ МАН АСТ (1430)**

Шашумин девони ман баҳре зи Уммони ман аст,
Чавҳараш андар садаф аз сирри пинҳони ман аст.
Як ҳазору чорсаду сӣ шуд рақамҳои ғазал,
«Гулшанистон» номи он шашум зи девони ман
аст.

Раҳнамоиҳо кунад гулшан биёрад баҳри халқ,
Баҳри ҳар равшанталаб шамъи фурузони ман аст.
Рози дил гуфтам ба шеърӯ дев н-ояд назди ман,
Дур аз сеҳру чадал тахти Сулаймони ман аст.
Бо садоқат ҳар чӣ гуфтам, бахт овард баҳри ман,
Интиҳо дар ҳар ғазал аз шукри даврони ман аст.
Зевари ҳикмат бигуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Ҳар ғазал бо сад дуо баҳри ғазалхони ман аст.

05.05.2019.

**ПАСТӢ НАБИНӢ ДАР ҲАЁТ, ШАЙДОИ ОШИҚ
ГАР ШУДӢ (1433)**

Пастӣ набинӣ дар ҳаёт, шайдои ошиқ гар шудӣ,
Вомиқ чу бинӣ дар назар, Узрои ошиқ гар шудӣ.
Ҳаргиз мағӯ ман ошиқам, душворӣ орад баҳри ту,
Мастӣ чу ояд аз само, барнои ошиқ гар шудӣ.
Мелоди дунёро бубин даъво надорад баҳри худ,
Самти ту гардад шаш ҷиҳат, дунёи ошиқ гар шудӣ.
Ҳар гаҳ муҳаббат дар дилат нусрат чу ояд баҳри ту,
Тахти равон дар назди ту, раънои ошиқ гар шудӣ.
Даъво макун ту бо чадал, оташ мазан дар анчуман,
Танҳо марав дар роҳи худ, расвои ошиқ гар шудӣ.
Аз баҳри ҳар ошиқ бигӯ андар каломат, эй Ҳусайн,
Бозор гардӣ худ ба худ, савдои ошиқ гар шудӣ.

07.05.2019.

ҲАЁТИ МАРДУМИ ОЛАМ БА ЯК САВДО НАМЕБИНАМ (1440)

Ҳаёти мардуми олам ба як савдо намебинам,
Дар ин гулшан ба чашми сар гули раъно
намебинам.

Чаҳолат байни инсонҳо зи бухлу кину бадхоҳӣ,
Зи байни мардуми коҳил касе доно намебинам.
Ба гулшан ман назар кардам, ҳазорон рангу гул
дидам,

Вале дар байни ин гулҳо қади раъно намебинам.
Зи баҳри як гули раъно лагадмоӣ нахоҳам кард,
Харобию талафро ман зи ҳар доно намебинам.
Ту донӣ аз ҳаром парҳез бошад асли диндорӣ,
Ба хушномӣ талабро ман ба худ танҳо намебинам.
Ҳусайно, бо каломи худ мағӯ ман олимам ҳаргиз,
Қабули ҳаққу ноҳақро ба як маъно намебинам.

14.05.2019.

БИНОИ УМРИ МАН, ЭЙ ДҶУСТ, ШУД ОБОД АЗ ДАСТАТ (1443)

Биной умри ман, эй дӯст, шуд обод аз дастат,
Биёбам бо ҳидоятҳо раҳи иршод аз дастат.
Карамхоҳӣ ба ман кардӣ, ниҳоли навҷавониям
Шавад баъд аз солҳо як рӯз чун шамшод аз
дастат.

Садоқат байни мову ту надорад роҳи тақлидӣ,
Хароботи дили мо мешавад обод аз дастат.
Вафову аҳди дилбарҳо ба гул рамзи садоқат шуд,
Ба ман меҳру вафо бошад, чу гул афтод аз дастат.
Раҳоварди туро ҳар дам ба ширинӣ масал гӯям,
Манам он кӯҳкан марде, ки шуд Фарҳод аз дастат.
Шикори мурғу моҳиро садоқат меҳваре бошад,
Наям моҳигир, аммо ман шудам сайёд аз дастат.
Навис асрори ҳамдамро, Ҳусайно, дар ғазалҳоят,
Бигӯ баҳраш, ки шеърӣ ман шавад эҷод аз дастат.

16.05.2019.

**ҚАДРИ ШЕЪРАМРО КАСЕ ДОНАНДА
БОШАД, КОШКӢ (1447)**

Қадри шеърамро касе донанда бошад, кошкӣ,
Ҳарчӣ гуфтам бо ҳадаф, фаҳманда бошад, кошкӣ.
Гар хато ёбад зи ман, айбе нагӯяд бар авом,
Айби манро дар ғазал пӯшанда бошад, кошкӣ.
Дар ҳавои мусикӣ ман гуфтаам шеъру ғазал,
Бар навои ҳарфи ман созанда бошад, кошкӣ.
Пардабозиҳо набошад дар маонии ғазал,
Дар мақоми «Шашмақом» поянда бошад, кошкӣ.
Қудрати ашъори ман андар маонӣ – маърифат,
Ҳарфи ҳикмат бар забон гӯянда бошад, кошкӣ.
Бо насихат ҳар чӣ омад дар ғазалҳои Ҳусайн,
Баҳри халқу миллаташ арзанда бошад, кошкӣ.

19.05.2019.

**ЗИНДАГӢ ЯК СОАТУ БАР ҚАДРИ ОН
БОЯД РАСИД (1460)**

ЗиндагӢ як соату бар қадри он бояд расид,
Гарчи бошад лаҳзае чун армуғон бояд расид.
Бехтарин неъмат саломат, хоџири чамъ асту бас,
Бо дуо бар шахси пиру навчавон бояд расид.
Соату вақтат муайян мағзарон беҳуда он,
Қадри неъмат дар завољу бегумон бояд расид.
Бахти инсон чун нишонӣ тир дорад ҳар ҳадаф,
Дар замони зиндагияш бар нишон бояд расид.
Ҳикмати аҳли хирад поянда дорад шеърӣ ман,
Ҳар ғазал бо ҳикмате то ҷовидон бояд расид.
Тинчию оромӣ бошад дар Ватан бахти Ҳусайн,
Ту бигӯ бар қадри тинчиӣ замон бояд расид.

25.05.2019.

**ДАР БАЁНИ ҲАР ҲАҚИҚАТ ҚАРЗИ
ВИЧДОНИ МАН АСТ (1465)**

Дар баёни ҳар ҳақиқат қарзи вичдони ман аст,
Назди бозори адолат нақди арзони ман аст.
Илму дониш баҳри халқ орад камолоти ҳаёт,
Нукта дар ашъори ман аз сирри пинҳони ман аст.
Бо имову ҳам ишора ман нагӯям «водареғ»,
Он чӣ аз ман дур бошад, ранҷу армони ман аст.
Ҳамраҳи мардум будан бошад сифоти анбиё,
Дар раҳи рушду ҳидоят нури чашмони ман аст.
Кашфи асроре намудан бо ишора, ҳам бадеъ,
Дар ҷаҳон ҳар ҳикмате аз баҳри дармони ман аст.
Сардарахти шеъри ман сеҳри суҳан – гӯяд Ҳусайн,
Нуктаи ногуфтаам дар ҳарфи девони ман аст.

01.06.2019.

ДАР ШИНОХТИ ХАЛҚУ МИЛЛАТ ИН САРАЗМ УНВОНИ МАН (1471)

Дар шинохти халку миллат ин Саразм унвони ман,
Шуд Саразми бостонӣ баҳри ман Канъони ман.
Решаи пайванди миллат аз замони Паҳлавӣ,
Тоҷикистон – фаҳри миллат, давлати Сомони ман.
Қавму миллатҳои дунё решапайвандӣ бувад,
Васфи таърихи бузурге гавҳари тобони ман.
Ориёӣ насли мо аз мардуми олитабор,
Дар тамаддун пешрав, ҳам маҷмаъи ирфони ман.
Сарзамини Тоҷикистон ибтидо шуд аз Саразм,
Рамзи некӯӣ чу бошад давра ҳама даврони ман.
Марзу буми ин диёрат ту бигӯ, Ҳочӣ Ҳусайн,
Менағунчад васфи он дар сатри як девони ман.

08.06.2019.

**ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ, БО САРАЗМАШ
ЗИНДА БОД! (1494)**

Тоҷикистони азизам, бо Саразмаш зинда бод!
Меҳри ин хоки муқаддас баҳри мо поянда бод!
Қолаби осори сангин, зебу зинат аз занон,
Ин башоратҳо ба миллат ахтари тобанда бод!
Чархи даврони Саразм аз ҷаҳ биёрад оби нав,
Баҳри мардум ташналаб ҳавзи давобахшанда бод!
Ганҷи бодоварда бошад аз куҳан хоки Саразм,
То замони мо расид, ҳар заррааш фархунда бод!
Ҳифзи таърихи Ватан шуҳрат биёрад баҳри халқ,
Нақши таърихи куҳан мерос бар оянда бод!
Сарнавишти миллатам дар зарварақ ё ҳарфи зар,
Баҳри ҳар як навҷавон дар асри нав рахшанда бод!
Эй Ҳусайн, андар ғазалҳо ту навиштӣ аз Саразм,
Ҳофизи васфи Саразм ин булбули гӯянда бод!

**ГУЛШАНИ ЗЕБО САРАЗМИ ВАСФИ
КАНЪОНИ МАН АСТ (1501)**

Гулшани зебо Саразми васфи Канъони ман аст,
Баҳри кашфи миллатам нури чароғони ман аст.
Бо мурури қарнҳо ҳаргиз нашуд он нопадид,
Накшхову заргарӣ аз накди бурҳони ман аст.
Гардиши олам ба фардо гардиши таърих буд,
Ёдгори ин Саразм аз мулки сомони ман аст.
Санъати маъдангудозӣ, бозубанди нақшдор,
Дар баёни ҳуччате бар сар нигаҳбони ман аст.
Чустучӯи хоки девор аз Деваштич як хабар,
Ин Саразми нозанин тахти Сулаймони ман аст.
Тоҷикистон бо Саразмаш шуд, Ҳусайно, фаҳри ту,
Ҳарчӣ гуфтӣ дар ғазалҳо, шукри даврони ман аст.

01.07.2019.

**АЗ ВАТАН БАҲРИ ШУМО БО ХУД
САЛОМ ОВАРДААМ (1504)**

Аз Ватан баҳри шумо бо худ салом овардаам,
Меҳри худ бо ҷону тан рамзи паём овардаам.
Дар Ватан тинҷӣ, амонӣ, пешрафти иқтисод,
Чун башоратҳои неқ бар хосу ом овардаам.
Ман таманно мекунам аз баҳри ҳар як навҷавон,
Гарчи дуред аз Ватан, назми калом овардаам.
Ҳар ҷавон бояд бидонад қадри меҳан дар амал,
Аз гулистони Ватан гул бар машом овардаам.
Эй ҷавонони Ватан, донед қадри умри худ,
Ин суҳанро аз Ватан ман бо маром овардаам.
Бо суҳан даъват бикун бар хулки неқӯ, эй Ҳусайн,
Ту бигӯ ҳар кори хайр андар калом овардаам.
Эй ҷавонони азиз, бошед доим сарбаланд,
Аз меҳан баҳри шумо садҳо салом овардаам.

01.07.2019.

**ЭЙ РҶИ ЗЕБО ДАР ХАЁЛ МАН ДАР КУЧО
ДИДАМ ТУРО? (1506)**

Эй рӯи зебо дар хаёл, ман дар кучо дидам туро?
Чун як дарахти навниҳол ман дар кучо дидам туро?
Дар хоб ё бедориям андар назар пайдо шуда,
Дар илму дониш баркамол, ман дар кучо дидам
туро?

Дар дил фиканда меҳри худ талқини бе ному насаб,
Сабр аст ин ҷо эҳтимол, ман дар кучо дидам туро?
Аз ғайб ояд рӯзу шаб сӯи дилам илҳоми ман,
Дар зеҳни ман ту ҳамчу хол, ман дар кучо дидам
туро?

Ҳар як саволам дар ғазал дар дасти ҳар соҳибчамол,
Дар чаҳми ман ҳамчун ҳилол, ман дар кучо дидам
туро?

Ҳар ҳарфи шеъраш худ савол, назми Ҳусайн аз
Зулча-лол,
Бар хотират н-ояд малол, ман дар кучо дидам туро?

07.07.2019.

**МАЪЗАРАТ HOҲӢ ЗИ ХУД, МАН ЗИ
САЛОМАТ ГАРДАМ (1507)**

Маъзарат хоҳӣ зи худ, ман зи саломат гардам,
Гуфтанат баҳри ризо ман зи каломат гардам.
Гар фиристӣ ту хабар, Аҳриман аз ман дур аст,
Гар расад ҳар сухане, ман зи паёмат гардам.
Зарҳариди ту манам, гарчӣ набошам мамлук,
Дар раҳи сидку вафо ман чу ғуломат гардам.
Ҳадафу матлаби ман васли саодат бошад,
Офият хоҳӣ зи ман, зухду маромат гардам.
Нозими назми сухан ришта кашад баҳри гуҳар,
Маърифат хоҳӣ агар, ман зи каломат гардам.
Баҳри соҳибхирадон шеър бигӯ, Ҳочӣ Ҳусайн,
То бигӯянд ҳама, назми низомат гардам.

07.07.2019.

мамлук – асир

**ХИДМАТИ ХАЛҚУ ВАТАН АЗ ШУКРИ
ДАВРОНИ МАН АСТ (1509)**

Хидмати халқу Ватан аз шукри даврони ман аст,
Маънии рамзи ҳаёт аз назми сомони ман аст.
Шарҳи назмам гар кушой, зиндагӣ ёбӣ дар он,
Дар қаламрав кавкабе насри парешони ман аст.
Дар раҳи панду насихат равшанӣ орад ба ту,
Аз Саразмам то Бухоро тоҷи ҳоқони ман аст.
Рӯдакӣ дар назми миллат, шоҳ мизбон баҳри халқ,
Ҳоки пояш сурмаи чашм он, ки меҳмони ман аст.
Ҳар касе бо доманаш ногаҳ бипӯшад рӯи шамс,
Ҳарфи ман дар имтиҳон шомӣ чароғони ман аст.
Субҳи содиқ зарфи маънӣ безабон гардад қалам,
Ҳуччате андар маонӣ нури бурҳони ман аст.
Ҳоку лойи кӯзаи ту ҳикмате дорад, Ҳусайн,
Бо қалам гӯ, ҷовидон чун кӯза гулдони ман аст.

08.07.2019.

**ДАР БЕВАТАНӢ МАЗРАӢИ
ГУЛЗОР НАБОШАД (1515)**

Дар беватанӣ мазраӢи гулзор набошад,
Дар беҳирадӣ хотири дилдор набошад.
Чун Нодира Бегим мадеҳ ваъда ба фардо,
Дар бадсуханӣ нодирағуфтор набошад.
Он кас, ки гунаҳ кард, чазо дид дар охир,
Дар роҳи гунаҳ ёри вафодор набошад.
Фармон набарӣ гар зи Худо гоҳи ҷавонӣ,
Дар аҳду замон насли хабардор набошад.
Пири хирад аз баҳри ҷавонон шуда муршид,
Дар умри ҷавон ҳосили бозор набошад.
Дидори Ватан нур ба чашмон бифизояд,
Ҳар беназаре толиби дидор набошад.
Андар ғазалам васфи мададгор бичӯям,
Дар шеъри Ҳусайн оина зангор набошад.

25.07.2019.

**ГАР БА ДАСТАТ МОЛУ ПУЛ, БЕГОНА
ГАРДАД ОШНО (1522)**

Гар ба дастат молу пул, бегона гардад ошно,
В-арна дар бечорагият бар сар ояд мочаро.
Нотавонбинии мардум нахли умрат барканад,
Сайди булбул баҳри гул, аз баҳри сайёд ин чафо.
Рози худ пинҳон надорӣ душманӣ ояд ба ту,
Нестӣ ранҷур агар, гардӣ ба дарде мубтало.
Гар иродат дар ту бошад, мерасӣ бар қасди худ,
Байни абнои ҷаҳон аз ҷумла гардӣ ағниё.
Лаҳзае андар сукутат фикри дунё дар назар,
Пайравӣ бар ҷоҳилон монанди дарди бедаво.
Накси худро ҷустуҷӯ кун, дар амалхоят, Хусайн,
Назди мардум оқибат пайваста гардӣ муктадо.

30.07.2019.

**ДАР ҲАЁТ ОСУДАГӢ ҲОӢӢ,
ДИЛЕРО ШОД КУН (1527)**

Дар ҳаёт осудагӣ хоҳӣ, дилеро шод кун,
Баҳри ободии дунё хонае обод кун.
Панду ҳикматҳои муршид шарҳи ҳоли нобиға,
Аз бузургони ҷаҳон як саргузаште ёд кун.
Нотавонӣ бар ту ояд, назди ноодам марав,
Назди мавло бо садоқат нолаву фарёд кун.
Шукри тинчию амонӣ, неъмате додӣ Худо,
Бенавое наздат ояд бо қарам имдод кун.
Аз паси беҳудагӣҳо бандӣ гардӣ оқибат,
Аз гумону дасти ноқас банди худ озод кун.
Номи неке байни мардум гар ту хоҳӣ, эй Ҳусайн,
Баҳри аҳли илму ирфон ҳикмате эҷод кун.

06.08.2019.

**БИДОН, ИМОН НАЧОТИ ОН ҲАҚИРУ
НОТАВОН БОШАД (1529)**

Бидон, имон начоти он ҳақиру нотавон бошад,
Агарчи ӯ насоро буд, ба чашми ҳақ аён бошад.
Мусулмон габру ҳам ҳинду агар сидку вафо
дорад,
Ба назди мардumi олам ҳаёташ ҷовидон бошад.
Ҳама адёни оламо хидоят дар ҳадаф бинам,
Амонат гар шавад ғолиб, ҳақиқат дар миён бошад.
Вучуди он Худовандӣ ҳувайдо возеху равшан,
Дар ин дунё ба ҳар муъмин саодат имтиҳон
бошад.
Ҳама дину диёнатҳо Худо андар назар дорад,
Башар бовар кунад бар Ҳақ, вучудаш дилситон
бошад.
Ҳусайно, қуввати имон зи баҳрат амну ороиш,
Ҳамеша лутфи Яздон бар сари ту соябон бошад.

06.08.2019.

НАЗДИ ХОЛИҚ ДАР НАКЎИҲО ГАДОВУ ШОҲ НЕСТ (1530)

Назди Холиқ дар накӯиҳо гадову шоҳ нест,
Ин ҳақиқатро надонад ҳар касе огоҳ нест.
Марди чоҳил худ биталбад сарғаҳи роҳи начот,
Гарчи бо чашме бубинад ҳам ба он сӯ роҳ нест.
Дар ҳама даври замонҳо шуд муайян роҳи ҳақ,
Баҳри кас дар ин гузарғаҳ рахнаи дилҳоҳ нест.
Дарди миллатро бигӯям, сӯзи дил ояд бурун,
Шукри онро мекунам, ки нолаи ҷонҳоҳ нест.
Ҳар касеро мунҳариф аз роҳи ҳақ ҳаргиз мадон,
Нармию ахлоқи некӯ шеваи гумроҳ нест.
Ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайно, адлу эҳсон пеша гир,
Байни мардум ҳар саодат чуз ба бисмиллоҳ нест.

07.08.2019.

**БА ЧАШМИ ВОМИҚИ ШАЙДО ЧУ УЗРО ЁР
КАМ ДАР КАМ (1531)**

Ба чашми Вомиқи шайдо чу Узро ёр кам дар кам,
Ба назди Айюби собир чу ғамбардор кам дар кам.
Нишони Яъқубӣ унвон ба роҳаш мунтазир ҳар
дам,
Чу Маҷнун дар раҳи Лайло талабдидор кам дар
кам.

Саодатро ту гар пурсӣ ҳама мафтуни роёна,
Дар ин айёми илму фан китобосор кам дар кам.
Сайиде гар кунад даъво, нигар бар гардиши айём,
Ки аслаш дар раҳи хобу насаббедор кам дар кам.
Ба чашми ибрате бингар ба мисли Рӯдакӣ, Хайём,
Ба роҳи илму ирфоне аламбардор кам дар кам.
Зи насри ҳикмати миллат, Хусайно, назми маънӣ
кун,
Ба қавли Мавлавии Балх ин гуфтор кам дар кам.

07.08.2019.

**НАМЕХОҲАМ ХИРАДМАНДЕ ЧУ ЗОҒЕ
ЗЕРИ ПО АФТАД (1534)**

Намехоҳам хирадманде чу зоғе зери по афтад,
Зи таъни мардуми чоҳил замоне дар чафо афтад.
Ризомандӣ кунад ҳар дам, хиромад мисли кабки
кӯх,

Ҳар он тире, ки меборад, ба гӯшаш чун садо
афтад.

Чу донад хатти пешонӣ, шикорӣ мешавад рӯзе,
Ба қисмат сайди сайёде намедонад кучо афтад.
Ҳасадгӯ худ ба худ сӯзад, чу ояд бар сари хирман,
Маломат бар сари олам зи ҳар хирмангадо афтад.
Бигӯяд айби олимро, набинад айби худро ҳеч,
Ҳар он гаҳ як сухан гӯяд, зи ӯ шарму ҳаё афтад.
Бияфтад тухми гул аз каф, бипайвандад ба асли
худ,

Ҳар он тухми гияҳ беҳтар, ки дар роҳи Худо
афтад.

Ҳусайно, ҳарфи шеъри ту чу гул андар чаман
бошад,
Гулобе мешавад ҳарфат, зи аслаш гар чудо афтад.

12.08.2019.

**МО ҲАМА ДАР ИН ЧАҲОН АЗ БАҲРИ
ХОНДАН ЗОДАЕМ (1542)**

Мо ҳама дар ин чаҳон аз баҳри хондан зодаем,
«Ту бихон»-ро аз калому аз бузургон хондаем.
Ҳар садое мерасад аз ҳикмати аҳли башар,
Мо каломи илмро дар гӯши худ биншондаем.
Дасти худ болои дасту дар канори якдигар,
Бо шитоби аҳли илм аз роҳи ноҳақ рондаем.
Илму таҳсили фунун дармони дарди миллат аст,
Дар раҳи таълими дармон ҷону дил афшондаем.
Сад дарего, аҳли Шарқ инак ҳама мадҷони Ғарб,
Дар ҳунар, дар илми дунё, дар амал дармондаем.
Дар раҳи таҳсили ҳикмат даъвате кун, эй Ҳусайн,
Аҳли Шарқи мо нагӯяд дар тағофул мондаем.

17.08.2019.

**ДАР ҶАҲОН БО АҚЛИ ХУД ҚАДРИ
АДОЛАТРО БИДОН (1544)**

Дар ҷаҳон бо ақли худ қадри адолатро бидон,
Байни адёни ҷаҳон рамзи садоқатро бидон.
Фикри оламро бикун, дунё саодатхона аст,
Байни абнои башар роҳи саодатро бидон.
Дар ҷавонӣ некӣ кун ҳоло, ки дорӣ қудрате,
Пеш аз он дил хаста шуд, қадри саломатро бидон.
Дар ҷавонӣ ҳар чӣ қардӣ, тавба, истиғфор кун,
Дар замони пирият қадри диёнатро бидон.
Ту ризо шав доимо бо ҳар чӣ дорӣ дар барат,
Сарфачӯйиҳо бикун, қадри қаноатро бидон.
Ҳар чӣ гуфтӣ бо қалам, аз худ ту осоре гузор,
Эй Ҳусайн, аз илми худ роҳи ҳидоятро бидон.

17.08.2019.

**ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ЧАҲОН АЗ ЧОҲИЛОН
ҲУШЁР БОШ (1552)**

Эй азизам, дар чаҳон аз чоҳилон ҳушёр бош,
Гар хирадманде бидидӣ, дар раҳаш бозор бош.
Бар машоми мардумон гулшан бишав бо роҳи худ,
Гарчи гулшан нестӣ, як гул ту аз гулзор бош.
Хайр хоҳӣ, аҳли дониш шав, бикун некӣ мудом,
Раҳмати ҳақ гар ту хоҳӣ, ҳар саҳар бедор бош.
Дар сафар ё дар ҳазар ҳамраҳ машав бо чоҳилон,
Дар забони аҳли илм аз ҷумлаи ахёр бош.
Дар давоми ин ҳаётат хайрҳо кун баҳри халқ,
Дар миёни боғу бўстон чун гули анвор бош.
Ҳамраҳи мардони оқил бо хирад шав, эй Ҳусайн,
Назди ҳар донову олим соҳиби асрор бош.

20.08.2019.

**АЗИЗАМ НОМААТРО МАН БА ЧАШМАМ
ТЎТИЁ КАРДАМ (1565)**

Азизам, номаатро ман ба чашмам тўтиё кардам,
Ҳама рози чавониро даруни сина чо кардам.
Супурдам ман зи асроре ба худ пўшидаву пинҳон,
Муҳаббатро зи қалби худ ба сӯи ту раҳо кардам.
Дар ин умри тулонӣ нагуфтӣ ҳоҷате бар ман,
Надонистам ба роҳи бад ҳасеро нақши по кардам.
Талаб кардӣ ба меҳри худ ҳақиқат то шавад пайдо,
Ба даргоҳи Илоҳӣ ман ҳазорон илтиҷо кардам.
Зи ту дидам ҳаёву шарм, имо кардӣ ба абрувон,
Худат ислоҳ кун гуфтӣ, агар фикри хато кардам.
Азизам, бо садоқатҳо Ҳусайнат ҳамрахат доим,
Бигӯяд баҳри ту, эй чон, ҳазорон уқда во кардам.

28.08.2019.

ИЛМУ ХУНАР, НАВОВАРӢ ГАР ДАР ЧАӖОН ПАЙДО ШАВАД (1568)

Илму хунар, навоварӢ гар дар чаӖон пайдо шавад,
Дар байни фарзандони мо осори он пайдо шавад.
Буд БӢалӢ Синои мо шайхурраиси илми тиб,
Монанди ӯ кам дар чаӖон як нуктадон пайдо
шавад.

Аҳли хунар аз насли мо, аз қиссаи ҳаммом пурс,
Тосе бирезӢ бар сарат, чоми чаӖон пайдо шавад.
ГармӢ шавад ҳам равшанӢ қандили гармоба ба
чашм,

Рӯзе ба сомоне расад, дар Каҳкашон пайдо шавад.
Касбу хунар дар ҳар замон обод созанд ин чаӖон,
Дар чисму чони беҳунар руҳи равон пайдо шавад.
Илҳоми ту дар ҳар ғазал аз меҳри мардум, эй
Хусайн,

Ҳар он чӢ дорӢ дар дилат, он дар забон пайдо
шавад.

30.08.2019.

**ДАР ҶАҲОН АЗ НЕКУ БАД ОН ҲАР
ЧӢ ОЯД АЗ ХУДАТ (1572)**

Дар ҷаҳон аз неку бад он ҳар чӣ ояд аз худат,
Нописандиҳо ба унвон ҳар чӣ ояд аз худат.
Нисбати ҳар мушкилиҳо иллоте дорад вучуд,
Роҳи ҳаллу роҳи осон ҳар чӣ ояд аз худат.
Неъмате андар вучудат пушти по бояд назад,
Хандаву ҳам чашми гирён ҳар чӣ ояд аз худат.
Дар масири неку бад касро гунаҳкорӣ макун,
Заҳми чашму нури чашмон ҳар чӣ ояд аз худат.
Ихтиёр аз туст, ҳар гаҳ раҳнамо шуд ақли ту,
Мулки шоҳӣ, хони вайрон ҳар чӣ ояд аз худат.
Дар раҳи бахту саодат неку бадро, эй Ҳусайн,
Накшбандӣ кун ба девон, ҳар чӣ ояд аз худат.

31.08.2019.

**БҶҲАНИФА ДАР БАШОРАТ БАҲРИ
УММАТ ЧУН СИРОҚ (1580)**

Бӯҳанифа дар башорат баҳри уммат чун сироч,
Соҳиби илми каромат васфи ӯ андар Хироч.
Хидмати Нӯъмони Собит худ даво бар миллат аст,
Мактаби фикҳаш шарофат ҳалли мушкил шуд илоҷ.
Садди раҳ шуд бар фасоду фитнаи бемазҳабон,
Дар ривоят бо ҷасорат фикри ӯ шуд дар ривоч.
Зиндагӣ дар байни мардум сар шавад аз оила,
Номи некаш бо адолат дар шурути издивоҷ.
Гар назар кардӣ ба дунё беҳтарини мазҳаб аст,
Роҳи мазҳаб бар ҳимоятҳо надорад эҳтиёҷ.
Дар раҳи осониҳои мазҳабат гӯ, эй Ҳусайн,
Бӯҳанифа дар ҳидоят бар сари уммат чу тоҷ.

03.09.2019.

**КАС НАГРАДАД МАРДИ КОМИЛ,
ГАР СУХАН ШУД БЕНИҚОБ (1586)**

Кас награддад марди комил, гар сухан шуд
бениқоб,
Ваъдаҳои хоми вай дар байни мардум чун сароб.
Аҳли дониш, байни ҷуҳхол, ар набошад
шуҳраташ,
Рӯйи хуршед аст тобон, чун барояд аз саҳоб.
Дар сараш мағзе надорад аҳли ҷаҳлу аҳли фисқ
Зарри холисро бубинад, маҳв гардад чун ҳубоб.
Марди доно гар мусофир, тӯша дорад дар бараш,
Бо ҷасурӣ дар сафар ҳаргиз намонад дар азоб.
Соҳиби давлат бубин аспӣ саворӣ дар бараш,
Ҳар гаҳе бомаърифат шуд, пойи ӯ андар рикоб.
Нардбон бар авҷи гардун дафтари шеъри Ҳусайн,
Бар фалак, бе шак, барояд ҳар кӣ хонад ин китоб.

05.09.2019.

**ИДИ ИСТИҚЛОЛИ МО БОДО
МУБОРАК, МИЛЛАТАМ (1588)**

Иди Истиқлоли мо бодо муборак, миллатам,
Иди озодӣ муборак баҳри соҳибдавлатам.
Ҳозирин, баҳту саодат бод ҳамраҳи шумо,
Сарфи меҳнат мекунам ман рӯзу шаб, ҳам соатам.
Иди Истиқлоли миллат шухраташ поянда бод,
Шукри даврон мекунам, ҳар гаҳ чу ояд фурсатам.
Ин ҳама ободиҳо аз хидмати раҳбар бувад,
Боғи истиқлоли давлат баҳри ман шуд нузҳатам.
Шукри миллат, шукри истиқлол, шукри Пешво,
Шукри неъмат бар Ҳусайн аз рӯзи аввал одатам.
Идатон бодо муборак, эй азизони Ватан,
Бахт бинед аҳли мачлис, бо шумо шуд суҳбатам.

06.09.2019.

СУҲБАТИ ЁРОНИ СОДИҚ БАҲРИ МОЁН ГУЛШАН АСТ (1589)

Суҳбати ёрони содиқ баҳри моён гулшан аст,
Нусрати борони собиқ дар биёбон равшан аст.
Қудрати суҳбат чу борон он шукуҳи амри Ҳақ,
Шавкати фармони Холиқ аҳду паймон кардан аст.
Қимати ҳар санг донад аҳли Ғарб аз илми худ,
Ҳиммати эҳсони Машриқ нақди арзон маъдан аст.
Хулқи некӯ рамзи чаннат раҳна бошад баҳри
халқ,

Сирати инсони лоиқ бар шумоён равзан аст.
Ҳар гиёҳи ишқи холис миллате дорад, бидон,
Дидаи гирёни ошиқ дар баҳорон савсан аст.
Ҳар гулро бо муҳаббат бо қалам гуфтӣ, Ҳусайн,
Меҳнати девони мантиқ гул зи гулдон чидан аст.

07.09.2019.

**БЕҲТАРИН ФУРСАТ БА ИНСОН
СУҲБАТИ СОҲИБДИЛОН (1590)**

Беҳтарин фурсат ба инсон суҳбати соҳибдилон,
Аз саодатҳои даврон нусрате бошад нишон.
Ҳамраҳӣ бо ёри содиқ хуррамӣ орад ба кас,
Чун раҳаш гардад гулистон дар муҳаббат дилситон.
Гуфтугӯ андар ниҳонӣ баҳри нафъи ҷамъият,
Дар умури сирри пинҳон ҳеҷ наорад он зиён.
Гар суҳан гӯяд ба ҳикмат олиме дар анҷуман,
Маҷлисаи доим шавад худ ибрате бар дигарон.
Ҳамдамӣ бо аҳли ҳикмат як нишони ҷаннат аст,
Бар забонҳо худ чу ояд, гарчи дар дилҳо ниҳон.
Ҳамнишинӣ бо бузургон лаззате дорад, Ҳусайн,
Фатҳу озоиш биёрад ҳамчу Роҳи Қаҳқашон.

08.09.2019.

**АҲЛИ МАҒРИБРО ТУ БУБИН ДАР ИЛМУ
ИРФОН БАРКАМОЛ (1604)**

Аҳли Мағрибро бубин дар илму ирфон баркамол,
Аҳли Машриқ то ба ҳол андар тақаддум
навнихол.

Дар замонҳои куҳан хуршеди дониш шарқӣ буд,
Ҳикмати Сино бидон аз аҳли Шарқ он шуд завол.
Дар улуми дину дунё ту бикун тақлиди Ғарб,
То тақаддум пешат ояд, бар ту бахшад он маҷол.
Ҳамрахат фиску зиён худ розӣ гардад душманат,
Акси онро гар кунӣ, дар фикри ту н-ояд малол.
Кори хайреро бикун, худ ранҷи безорӣ мақаш,
Ҳамдами некон бишав, аз умри хайри худ манол.
Лафзи зебову гуворо зевари шеърӣ ту аст,
Зеби маънӣ, эй Ҳусайн, ашъорро бахшад ҷамол.

14.09.2019.

**ҚАДРИ ИНСОН АЗ КУЧО ДОНАД
ДИЛОЗОРИ ХАБИС (1608)**

Қадри инсон аз кучо донад дилозори хабис?
Сад зиёне мерасад аз макру гуфтори хабис.
Сахт душвор аст дидан айби кас бо чашми сар,
Айбу нуксони фузун мастури рафтори хабис.
Ҳар ки аз такво бурун афтод, раҳгум мезанад,
Роҳи Ҳақро гум кунад ҳар як зинокори хабис.
Дар тиҷорат навҷавоне гарчи донад нораво,
Бар хиёнат меравад аз тарси бозори хабис.
Дар хусумат раҳбалад ғамнокӣ орад баҳри кас,
Сад хасорат, ҳам зарар аз ҷавру пайкори хабис.
Бадсириштонро набошад хулқи некӯ, эй Ҳусайн,
Ту машав дар зиндагӣ мағрури осори хабис.

16.09.2019

**ЭЙ ДИЛБАРИ ДИЛДОРИЯМ, МАН ДАР
КУЧО ДИДАМ ТУРО? (1647)**

Эй дилбари дилдориям, ман дар кучо дидам туро?
Дар ҳолати душвориям ман дар кучо дидам туро?
Фикре бикардям рӯзу шаб андар ҳаводис баҳри
худ,
Дар хобу дар бедориям ман дар кучо дидам туро?
Руҳи ман андар манзиле ранҷур дид худ дар
бадан,
Эй дӯст, дар бемориям ман дар кучо дидам туро?
Нақшу нигори нозанин ҷаззобӣ орад дар амал,
Дар ҳолати пуркориям ман дар кучо дидам туро?
Имрӯз дониستم сабаб тақдири Раббулоламин.
Ҳарғиз мағӯ бозориям, ман дар кучо дидам туро?
Расми иморат дар назар орад саволе бар Ҳусайн,
Ҳарчанд ман меъмориям, ман дар кучо дидам
туро?

25.09.2019.

**РАҲМАТИ ҲАҚ БАР ТУ ОЯД,
ГАР ҚАНОАТ МЕКУНӢ (1650)**

Раҳмати Ҳақ бар ту ояд, гар қаноат мекунӢ,
Аз адаб хурмат бубинӢ, гар риоят мекунӢ.
Ту таассуфҳо бикун андар ҳаёт аз кори бад,
Аз гунаҳ бахшиш чу ёбӢ, гар надомат мекунӢ.
Гар карам кардӢ ба кас, нуқсон наёбӢ ҳеҷ гаҳ,
Давлатат афзунӢ ёбад, гар саховат мекунӢ.
Кори хайре гар ту кардӢ, сарзаниш н-ояд ба ту,
Заҳр мепошад забонат, гар маломат мекунӢ.
Гар хабар аз кас чу ояд, асли он аз ақл пурс,
Ҳаққи онро ту бигӯ, ҳар гаҳ ривоят мекунӢ.
Беҳтарин анҷоми корат раҳнамой, эй Ҳусайн,
Нусратат собит бигардад, гар ҳидоят мекунӢ.

28.09.2019.

**НОСИПОСУ БЕНАСАБРО ТАРБИЯТ
КАРДАН ХАТО (1653)**

Носипосу бенасабро тарбият кардан хато,
Бенасаб иффат надорад, оқибат орад чафо.
Нохалаф ҳар хайрро нобуд кунад бо дасти худ,
Дарду ранчаш бардавом андар бадихо мубтало.
Ҳайате ояд ба наздат бенасаб дар байнашон,
Дар раҳи зулму чаҳолат машварат гардад фано.
Ҳар кӣ бошад бенасаб ҳаргиз набошад ноумед,
Айби ӯ не, айби аслаш офият андар раҷо.
Бахшишу осонӣ омад баҳри мо аз дини ҳақ,
Бенасаб чашмаш напӯшад, мағфират шуд беҳато.
Афву эҳсон пеша кун дар ҳар амалҳо, эй Ҳусайн,
Ҳар чӣ бошад бенасабро маърифат орад сафо.

02.10.2019.

**ОВАРАД БАР ТУ САОДАТ ХИДМАТИ
МОДАР, ПАДАР (1656)**

Оварад бар ту саодат хидмати модар, падар,
Бехтар аз нафли ибодат хидмати модар, падар.
Дар итоат баҳри ту хушнудӣ ояд аз Худо,
Фикр кун андар ризоят хидмати модар, падар.
Рӯзу шаб хидмат бикун, ёбӣ наҷот аз мушкилӣ,
Растагорӣ дар қиёмат хидмати модар, падар.
Бахту иқболат чу ояд хидмате кардӣ агар,
Дар ҷавонӣ бе шикоят хидмати модар, падар.
Гар ризо хоҳӣ зи онҳо хайру эҳсон пеша гир,
Дар амал дасти саховат хидмати модар, падар.
Бо дуои волидон назми ту бошад, эй Хусайн,
Муршиди роҳи ҳидоят хидмати модар, падар.

03.10.2019.

**ЁРИ СОДИҚ ҲАР КУЧО БОШАД,
ДИЛ ОН ЧО МЕКАШАД (1674)**

Ёри содиқ ҳар кучо бошад, дил он чо мекашад,
Назди аҳли илму ирфон бесадо по мекашад.
Дидани дидори некон рамзи чаннат дар хабар,
Дасти нокас гар хате бар рӯи зебо мекашад.
Пояи меҳру садоқат мисли дона дар замин,
Сарви раъно бо муҳаббат сар ба боло мекашад.
Бо бузургон зиндагонӣ баҳри Уммон дар назар,
Чашмасорон хатти худ бар сӯи дарё мекашад.
Ҷонваронро ту бубин ҳаргиз наменолад зи худ,
Кафтаре ҳар хору хас бар лона танҳо мекашад.
Сатри ашъори ҳакимон реша дорад, эй Ҳусайн,
Шоҳаи ҳарфи ғазал то бар Сурайё мекашад.

16.10.2019.

**БАЙНИ МАРДУМ ДАР ЧАҲОН ҲАРГИЗ
НАБОШАД НОМИ ЧАНГ (1701)**

Байни мардум дар чаҳон ҳаргиз набошад номи чанг,
Тинҷӣ ояд бар забон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Номи чанг ончо, ки бошад, нафрате дорам ба он,
Чун баҳори беҳазон ҳаргиз набошад номи чанг.
Дар иборат ҳар насихат ҷумлагӣ асбоби сулҳ
Чун асал андар даҳон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Тинҷию оромиҳо ободӣ орад оқибат,
Ҳамчу роҳи Каҳкашон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Сулҳу оромии кишвар иштиёқи мо бувад,
Номи миллат ҷовидон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Бадтарин ҳолат ба дунё фитна бошад, эй Хусайн,
Тоҷикистон дар амон, ҳаргиз набошад номи чанг.

29.10.2019.

**ҒУРФАИ ДЕҲҚОН КУЧОВУ ХОНАИ
СУЛТОН КУЧО (1711)**

Ғурфаи деҳқон кучову хонаи султон кучо?
Ҳарду хоб андар раҳи Ҳак, чавҳари эҳсон кучо?
Ҳар якеро вақти борон нағма бар гӯшаш расад,
Пардаи барбат кучову чак-чаки борон кучо?
Фитначӯйиҳо надорад манзили дарвешӣ Ҳак,
Фитнаи инсон кучову илму ҳам ирфон кучо?
Илму ирфон зидди ғафлат фарқи онро ту бубин,
Васваси шайтон кучову ояти Қуръон кучо?
Қоҳили нодон надонад қадри илму ҳам ҳунар,
Ақли зарафшон кучову ҷаҳли номардон кучо?
Фурсате дорӣ, Ҳусайно, тоати субҳон бикун,
Ғайбати мастон кучову суҳбати некон кучо?

06.11.2019.

**БЕҲТАРИН ФУРСАТ БА ШОИР САЙРИ
МАЪНИ БУДУ ҲАСТ (1719)**

Беҳтарин фурсат ба шоир сайри маънӣ буду ҳаст,
Дар илочи ранчи миллат чун Масеҳо буду ҳаст.
Бо қалам ҳар чӣ навиштӣ васл гардад бо само,
Мавҷи илҳоми ту ҳусни баҳру дарё буду ҳаст.
Баҳру дарёи маонӣ зеваре дорад ба худ,
Доҳили киштӣ ба мардум вақти савдо буду ҳаст.
Ҳар муаммо дар маонӣ в-арна саҳли мумтанеъ,
Мушкилӣ дар ҳарфи шоир худ муаммо буду ҳаст.
Дурри холис бо машаққат аз садаф ояд бурун,
Ҳар гаҳе он суфта гардад дар тамошо буду ҳаст.
Санги дарё назди баъзе чун садаф бошад, Ҳусайн,
Дурру гавҳар назди мардум зери дарё буду ҳаст.

12.11.2019.

**ЭЙ АЗИЗАМ, ШОҲ БАР ШОҲОН ШУДӢ,
АЗ ХУД МАРАВ (1726)**

Эй азизам, шоҳ бар шоҳон шудӣ, аз худ марав,
Бо саодат соҳиби даврон шудӣ, аз худ марав.
Сарвату дороиҳоят бахти ту дар сарнавишт,
Худ амиру соҳиби султон шудӣ, аз худ марав.
Ман мағӯ бо ҳусни зебо, то нагардӣ зери чаҳ,
Бо ҷамолат Юсуфи Канъон шудӣ, аз худ марав.
Айбу нуксону хато пӯшида гардид оқибат,
Бо қарам дар зери ҳар домон шудӣ, аз худ марав.
Дар шарият, дар тариқат раҳбарӣ ояд ба ту,
Байни мардум ҳуҷҷату бурҳон шудӣ, аз худ марав.
Эй Ҳусайн, андар қаломат нукта бошад сад ҳазор,
Соҳиби сад назми зарафшон шудӣ, аз худ марав.

25.11.2019.

**БА ИН ДУНӢИ ПУРҒАВҒО ЧАРО
ТУ ОМАДӢ, РАФТӢ? (1728)**

Ба ин дунӢи пурҒавҒо чаро ту омадӢ, рафтӢ?
Суоле кун ба сад маъно чаро ту омадӢ, рафтӢ?
Зи рӯзи мавлидат шодам напурсидӢ зи нафси худ,
Чихо кардӢ бари фардо, чаро ту омадӢ, рафтӢ?
НакардӢ хайри аъмоле, ҳама корат пушаймонӢ,
Чи бурдӢ ту зи ин дунӢ, чаро ту омадӢ, рафтӢ?
НадонӢ ҳоли мардумро, касе гар як суоле кард,
Ки охир меравӢ танҳо, чаро ту омадӢ, рафтӢ?
Худо тақдири умратро ба ту андозае дода,
НапурсидӢ зи он Якто, чаро ту омадӢ, рафтӢ?
Ҳусайно, бар мухотаб гӯ бигӯяд бо ҷавоби худ,
Суолат баҳри сад маъно, чаро ту омадӢ, рафтӢ?

25.11.2019.

**ЧАШМАИ ИЛҲОМИ МАН АЗ МАВЧИ
УММОН САР ЗАНАД (1736)**

Чашмаи илҳоми ман аз мавчи Уммон сар занад,
Манбаи ашъори ман аз шамси тобон сар занад.
Мавчи Уммонро бидонӣ ҳикмати қалб асту бас,
Қатраи ҳар ҳарфи ман дар абри борон сар занад.
Абри борон худ расонад оби раҳмат баҳри халқ,
Аз замини миллати ман нархи арзон сар занад.
Шамси тобонро бигуфтам дар назар маънӣ - ғазал,
Аз маонӣ ҳикматаш нури дурахшон сар занад.
Бадри мунир бо равшанӣ худ ноаён дар назди шамс,
Ҳангоми мағриб нури ман аз ҳарфи девон сар занад.
Ҳикмати асрори дил сарчашмаи шеъри Ҳусайн,
Баҳри миллат аз ғазалҳо илму ирфон сар занад.

02.12.2019.

**МАН БА ИН ХУРРАМЗАМИН БАҲРИ
САОДАТ ОМАДАМ (1737)**

Ман ба ин хуррамзамин баҳри саодат омадам,
Ҳам ба ҳукми қисматам бо вақту соат омадам.
Шукри неъмат мекунам, масъулият андар барам,
Комронӣ аз азал, баҳри рисолат омадам.
Ҳар чӣ кардам дар ҳаётам, баҳри миллат шуд

ҲИЛОЛ,

То ки он бадре шавад, рамзи шарофат омадам.
Лангари дарёи мавлид адлу инсоф асту бас,
Бехасорат, безарар баҳри адолат омадам.
Минбару меҳроби масҷид пайрави аҳли хирад,
Раҳнамо андар ғазал баҳри ҳидоят омадам.
Ҳикматашро худ бигӯяд нуктаи шеъри Ҳусайн,
Ҳар чӣ гуфтам мухтасар, баҳри садоқат омадам.

03.12.2019.

**БЕҲУДА БУВАД НАҚШИ СУХАН ЧАВҲАРИ
ГУФТОР НАБОШАД (1738)**

Беҳуда бувад нақши сухан чавҳари гуфтор
набошад,
Дар чашми суханвар назари дидаи бедор набошад.
Андар раҳи ҳақ илму амал дасти пано шуд ба
азизон,
Дар назди ҳама халқи азиз сангари душвор
набошад.
Поёни ҳама дурчи само тири нишон дар назари
халқ,
Дар марҳалаи ногаҳиҳо ёвари дилдор набошад.
Ҳокистариваш ҳар асале, гар ту бидидӣ бари аттор,
Дар таъми сафо муслиҳию анбари бозор набошад.
Андар дили ту ҳар нафаре лутф чу орад ба мақоме,
Ёрӣ ту маҷӯ бо дили худ, ёри сазовор набошад.
Дар нуктагирӣ ҳарфи ту шуд, раҳнамо нукта
Ҳусайно,
Он нукта магир аз нафаре, соҳиби аброр набошад.
Дар рӯи замин мисли Ватан модари ғамхор
набинам,
Ҳам дар раҳи ҳақ меҳру вафо мисли Ватан ёр
набошад.

04.12.2019.

**ДАР ЧАҲОН ФАРЗАНДИ ОДАМ АЗ АЗАЛ
БОШАД ШАРИФ (1742)**

Дар чаҳон фарзанди одам аз азал бошад шариф,
Гашта садҳо миллате бо урфу ҳам дини Ҳаниф.
Кофиру мушрик, мусулмон бандаи як Холиқанд,
Ҳар кӣ инсонӣ бидонад, васфи ӯ бошад латиф.
Қадри худро гар надонад, нотаваон гардад мудом,
Дар ҳама адёни олам бар зарар омад касиф.
Ҳар нафар гар фитна дорад, ҳамдамӣ н-ояд зи ӯ,
Байни мардум худ бигардад нотаваону ҳам заъиф.
Дар сиришти аҳли ирфон иззати нафс эътибор,
Дар раҳи васфи адолат ҳамнишин бошад ҳариф.
Беҳтарин ҳолат ба инсон таъби хуш бошад, Ҳусайн,
Бетақаллуф шеър гӯяд нуктасанчу ҳам зариф.

15.12.2019.

**РАҲНАМО ҲУШЁР БОШ, АЗ РОҲИ ҲАҚ
РАҲГУМ МАЗАН (1745)**

Раҳнамо ҳушёр бош, аз роҳи ҳақ раҳгум мазан,
Бо каломи номуносиб бар дили мардум мазан.
Байни адёни ҷаҳон фарке набошад дар ҳадаф,
Тухмату бухтони худ бар домани Марям мазан.
Гулшани партавфнишоне гар дурахшад дар саҳар,
Акси он пайдо шавад, бар тобиши шабнам мазан.
Хайри моли худ бикун, дасти саховат пеша гир,
Оташи бухлу ҳасад бар хирмани Ҳотам мазан.
Дар садоқат оби ҷорӣ худ ҷаҳони дигар аст,
Оташи ҷангу ҷадал дар рӯди ин олам мазан.
Меҳри Пайғамбар туро нақши нигин бошад,
Хусайн,
Ҳарфи носанҷидаро бар гулшани Хотам мазан.

17.12.2019.

ИФТИХОРИ МИЛЛАТИ МО ДАР ЧАҲОН БОШАД КАМОЛ (1748)

Ифтихори миллати мо дар чаҳон бошад Камол,
Соҳиби чашни чаҳонӣ дар замон бошад Камол.
Дар миёни аҳли ирфон худ камоли мазҳар аст,
Навбахори миллати худ, беҳазон бошад Камол.
Дар ғарибӣ ҳар чӣ гуфтӯ, буд ёде аз Хучанд,
Ман нагӯям аз касе озурдаҷон бошад Камол.
Назми ўро ту бубин дар ҳар ғазал садҳо ҳадаф,
Рӯзи ҳаф(т)садсолағӣ вирди забон бошад Камол.
Дар самой маърифат рахшанда шуд девони вай,
Дар тани ин миллати худ ҳамчу ҷон бошад Камол.
Тоҷикистон бар бузургон Пешво дорад, Хусайн,
Дар забони халқу миллат ҷовидон бошад Камол.

30.12.2019.

**ЧАШМИ МИЛЛАТРО КУШОЯД ИЛМУ
ИРФОНИ КАМОЛ (1749)**

Чашми миллатро кушояд илму ирфони Камол,
Дил мунаввар мешавад аз шамси тобони Камол.
Оташи ишқи Ватан хомӯш нагардад то абад,
Ҳар касе огаҳ шавад аз сирри пинҳони Камол.
Гавҳари асрори ҳикмат гар бичӯй аз Хучанд,
Лутф гардад дар никоб аз чашми султони Камол.
«Дил муқими кӯйи чонон» - гуфт, ҳолаш дар назар,
Буд бо ёди ватан ҳоли парешони Камол.
Аз замони миллати худ шод гардад руҳи вай,
Во ғарибо нашнавам аз ҷисми бечони Камол.
Риштаи ҳар як ғазалҳо аз Хучанд бошад, Ҳусайн,
Дурри манзуме бувад дар назми девони Камол.

31.12.2019.

ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ ЯК ГУЛИСТОН ГАШТААСТ (1757)

Тоҷикистони азизам як гулистон гаштааст,
Дар ҷаҳони бо саодат худ баҳорон гаштааст.
Меҳрубонӣ баҳри мардум бартарӣ орад мудом,
Дар адолат, дар шарофат мулки сомон гаштааст.
Рӯзғори хуби мардум – бардавомии ҳаёт,
НОБ-и Роғун баҳри мо шамъи фурузон гаштааст.
Шукри обу хоки покаш меҳнати аҳли хирад,
Ризку рӯзӣ дар ниҳоят бас фаровон гаштааст.
Дар амал ҳар кори хайре равшанӣ орад ба дил,
Бо адолат раҳбари мо шамси тобон гаштааст.
Васфи меҳан дар ғазалҳо бо садоқат гӯ, Ҳусайн,
Тоҷикистон баҳри миллат гулшанистон гаштааст.

06.01.2020.

**АЗ ИН ЗАМИНИ БОСАФО, ХОҲӢ,
НАХОҲӢ МЕРАВӢ (1765)**

Аз ин замини босафо, хоҳӣ, нахоҳӣ меравӣ,
Шаҳзода бошӣ ё гадо, хоҳӣ, нахоҳӣ меравӣ.
Ҳар он чӣ бошад нораво, бар он машав худ
мубтало,
Рӯзе бимонӣ дар бало, хоҳӣ, нахоҳӣ меравӣ.
Ҳаргиз мағӯ ман бенаво, васфи заминро бевафо,
Розӣ бишав ту аз қазо, хоҳӣ, нахоҳӣ меравӣ.
Бар худ мағӯ ҳамду сано, чун кас набошад беҳато,
Паймона ояд аз само, хоҳӣ, нахоҳӣ меравӣ.
Аз назди хешу ақрабо, аз молу мулки худ чудо,
Охир равӣ дорулбақо, хоҳӣ, нахоҳӣ меравӣ.
Бо ҳарфи худ шав раҳнамо гуфтӣ, Ҳусайно,
доимо,
Омода бин омад нидо, хоҳӣ, нахоҳӣ меравӣ.

13.01.2020.

**БУБИН ТУ ОБИ ДАРЁРО ЗИ РОҲАШ
БАРНАМЕГАРДАД (1768)**

Бубин ту оби дарёро зи роҳаш барнамегардад,
Ҳар он ҳоке бурун ояд, ба чоҳаш барнамегардад.
Бубин ту оби бориқро зи дарзи санг бурун ояд,
Алафдору бирӯяд, з-он гиёҳаш барнамегардад.
Ҳамон обу ҳамон ҳоке вучудааш дар вучуди ту,
Ба аслаш муттасил ҳар дам ба хоҳиш
барнамегардад.
Маномеъ баҳри ҳар миллат зи нуксони Банӣ Одам,
Агар ҳукме кунад ақлаш, ба коҳиш барнамегардад.
Ҳакиме дар ҷаҳон бо илм хайли лашкаре дорад,
Зи роҳи хифзи тӯфонӣ сипоҳаш барнамегардад.
Ҳусайно, ҳарфи иллатро ба маънӣ баҳри мардум гӯ,
Ҳар он кас дилбаре дорад, зи оҳаш барнамегардад.

13.01.2020.

**ХОКИ ХУШК АЗ ХИДМАТЕ ГУЛХОНА
ГАРДАД ОҚИБАТ (1779)**

Хоки хушк аз хидмате гулхона гардад оқибат,
Дар давоми солҳо кошона гардад оқибат.
Булбули гулхонаро кошона бошад назди гул,
Рӯи гул гар шаҳпари парвона гардад оқибат.
Соҳтмони ҳар иморат муддати аср асту бас,
Сақфи бомаш гар яке вайрона гардад оқибат.
Қиссаи Лайлию Маҷнун худ ҳикоятҳо кунад,
Назди мардум бо ҳадаф девона гардад оқибат.
Дар баёни асли матлаб ибрати аҳли хирад,
Дар таҷоҳул шуд касе, бегона гардад оқибат.
Ин ҳама зарбулмасалҳо катра бошад, эй Ҳусайн,
Баҳри халқу миллатат дурдона гардад оқибат.

22.01.2020.

**ЭЙ БОДХО БА ТАЪРИХ, РОЗИ
МАРО РАСОНЕД (1800)**

Эй бодхо, ба таърих, рози маро расонед,
Аз ҳарфи ман ба зулмат нуру сафо расонед.
Мазмуни ҳар ғазалро бе шарҳу бе баёнаш,
Бо матлаби ҳақиқат бар ҳар кучо расонед.
Савту нидои миллат шомил ба ҳарфи ман шуд,
Маънии назми манро бо як садо расонед.
Хонандаи ғазалро, донандаи масалро,
Аз ман салом расонед, аз ман дуо расонед.
Чун васфи шайхи комил меҳру муҳаббати ман,
Доим саломи манро бар ақрабо расонед.
Назми Ҳусайни мо шуд чун як ҳазору ҳаш(т)сад,
Бар аҳли дил, азизон, назми варо расонед.

05.02.2020.

**ДАР ҒАЗАЛҲОИ КУҲАН САРВИ
ХИРОМОН ҚОМАТАТ (1802)**

Дар ғазалҳои куҳан сарви хиромон қоматат,
Болатофат қадди раъно, зеби даврон қоматат.
Сурати зебои иффат, хулқи некӯ нозанин,
Рост гардӣ байни мардум гул ба домон қоматат.
Ман тамошо мекунам пайдо шавад гар луъбате,
Мисли як шамшод зеби боғу бустон қоматат.
Дар латофат ҳам назокат хушгилий ояд зи ту,
Дар назар чун найшакар зеби найистон қоматат.
Нексират, шамси тобон, чун парӣ андар назар,
Равшанӣ орад ба дилҳо дар шабистон қоматат.
Чеҳраи нуроният нури ду чашмони Ҳусайн,
Хушнамо ҳамчун алиф дар назми девон қоматат.

07.02.2020.

**ЭЙ КОШ, ДАР НАБАРДЕ ТИРУ
КАМОН НАБОШАД (1805)**

Эй кош, дар набарде тиру камон набошад,
Бухтону кизбу ғайбат андар забон набошад.
Чангу чидоли дунё бар мардум орад озор,
Бадномии хабисе бар дигарон набошад.
Хуршед нури худро бахшад ба кулли дунё,
Мухтоҷу камбизоат бесоябон набошад.
Гарданкашу гунаҳкор сарпечӣ аз ҳақиқат,
Дар назди халқу миллат худ ноаён набошад.
Асҳоби ҷавру кина шарманда назди мардум,
Дил чун сафо биёбад, номехрубон набошад.
Созиш миёни адён сулҳ оварад, Хусайно,
Ойини кулли динҳо чанги ҷаҳон набошад.

07.02.2020.

**ЭЙ ХУДО, ДАР ИН ЧАҲОН
ШАРМАНДАВУ ХОРАМ МАКУН (1810)**

Эй Худо, дар ин чаҳон шармандаву хорам макун,
Байни хешу акрабо бечораву зорам макун.
Душманиву кинаҳо бегона бошад баҳри ман,
Дар раҳи ноодамӣ ноҳақ гирифторам макун.
Оқибат ҳар он чӣ дидам, офият шуд баҳри ман,
Дар замони пириям ғамноку беморам макун.
Ҳар чӣ пурсидам зи ту, бар дарғаҳат шуд
мустачоб,

Рӯзи маҳшар мубтало, савдои бозорам макун.
Бо насихат ҳар чӣ гуфтам, киштӣ шуд дар баҳри
ман,

Дар раҳи садди ҳақиқат лангари борам макун.
Ҳомили бори амонат, дар дуо гӯяд, Ҳусайн,
Байни мардум, эй Худо, беҳудагуфторам макун.

09.02.2020.

**БИПУРСАМ БАХШИШ АЗ ХОЛИҚ, АГАР
БОРЕ ХАТО КАРДАМ (1845)**

Бипурсам бахшиш аз Холик, агар боре хато кардам,
Зи худ пурсам ба сад ҳасрат гуноҳеро чаро кардам.
Умед аз раҳматаш дорам, Худо бахшандаи олам,
Ки хоҳишҳои қалбамро ба некон муктадо кардам.
Каримо, аз ту мепурсам, ту доноӣ ҳама асрор,
Қабули роҳи худ бинмо ҳар он чӣ бериё кардам.
Азизам, аз ту мепурсам бипӯшонӣ ту айби ман,
Аз он чӣ ту хабар дорӣ, зи пурсидан ҳаё кардам.
Битарсидам зи роҳи ҳақ, ба поям лағзише н-ояд,
Сарангуштам нашуд ҳалқа, ба худ дасти асо кардам.
Хусайно, дар ғазалҳоят бигӯ қавли ҳакимона,
Ба дарди миллату қавмам ба қавли худ даво кардам.

27.02.2020.

**МАН НАМЕХОҲАМ, КИ ШАХСЕ ДАР ҶАҲОН
РАНҶАД ЗИ МАН (1850)**

Ман намехоҳам, ки шахсе дар ҷаҳон ранҷад зи ман,
Ёри содиқ, бомуҳаббат, меҳрубон ранҷад зи ман.
Ёри содиқ ман нагуям ҳар касе бошад рафик,
Махфӣ гуяд сирри худро, ноаён ранҷад зи ман.
Ғофилу нодон бимонад ҳар кӣ шуд бемаърифат,
Баҳшише пурсам зи доно ҳар замон ранҷад зи ман.
Байни мардум дар умуре раҳнамо бошам агар,
Ман намехоҳам, ки фардо ногаҳон ранҷад зи ман.
Доварӣ кардам ба нафсам дар ниҳону ошкор,
Водареғо, ман бигӯям, дилситон ранҷад зи ман.
Ман намехоҳам бигуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Ҷонвари ваҳшию кабки безабон ранҷад зи ман.

01.03.2020.

**АЗ ҲАЁТ, ЭЙ ШАХСИ НОДОН,
НОРИЗОЙ ТО БА КАЙ? (1855)**

Аз ҳаёт, эй шахси нодон, норизой то ба кай?
Байни буғзу ҳам адоват ошноӣ то ба кай?
Фитнаву ҳам шӯру ғавғо кулфате орад ба кас,
Аз зану фарзанду ёронат ҷудой то ба кай?
Тухмату бухтону ғайбат ҳамчу заҳри қотил аст,
Байни бадхоҳони дунё ифтироӣ то ба кай?
Дар хато афтад мудом, дармонгарӣ бо фикри худ,
Бо ҷаҳолат, беназофат, худдавоӣ то ба кай?
Равшаниӣ ҳарфи ту аз баҳри миллат, эй Ҳусайн,
Ҷоҳилонро кун ишорат бесафой то ба кай?
Дар замири нафси худ поки надорад беадаб,
Беадабро байни мардум беҳаёӣ то ба кай?

02.03.2020.

**БИЁ БО МЕҲРИ БЕҲАМТО, ХУДАТ ГУФТӢ,
САФО ИН ҶОСТ (1857)**

Биё бо меҳри беҳамто, худат гуфтӣ, сафо ин ҷост,
Аён бинӣ ба чашми худ ҳар он чӣ аз қазо ин ҷост.
Агар ту сабъаи сайёри, заволе оядат рӯзе,
Хазонери мағӯ ҳамдам, ҳама рамзи бақо ин ҷост.
Баёни ҳикмати омад, ҳушо рафтору кирдорат,
Нигаҳбонии ҳусни ҳулқ ба ту дасти асо ин ҷост.
Кудурат дар дилат бошад, мазаммат бар сарат ояд,
Мураттаб кун сару корат, макони беҳато ин ҷост.
Машав ҳайрони роҳи ҳақ, ҳидоят дар забону дил,
Ишоратҳо шуда бар мо: нишони раҳнамо ин ҷост.
Ҳусайно, баҳри ту гуфто: амону манзалат хоҳӣ,
Биё бо номи неки худ, мақоми интиҳо ин ҷост.

03.03.2020.

**ТИНАТИ ГУЛҲОИ РАНГИН ДАР
ГУЛОБ АФТОДААСТ (1865)**

Тинати гулҳои рангин дар гулоб афтодааст,
Раҳмати дилҳои сангин бениқоб афтодааст.
Мушку анбар гар ту дидӣ дар гулобе ё ниқоб,
Қимати гулҳои мушкин беҳисоб афтодааст.
Боданӯшӣ, бангу афюн сад чунун орад ба ту,
Иллати ин номи рангин дар шароб афтодааст.
Лаззати об ар бидонӣ, шӯру талхӣ рамзи баҳр,
Қисмати дарёи ширин аз саҳоб афтодааст.
Бо шахомат чуғзу лочин дӯрӣ чӯяд худ ба худ,
Ғафлати авлоди шоҳин чун сароб афтодааст.
Номаи девон чу омад нақши дунёро бубин,
Давлати дунёи рангин дар китоб афтодааст.
Вақти оромӣ ба нармӣ ту дуо кун, эй Ҳусайн,
Фурсати начвои омин мустақоб афтодааст.

08.03.2020.

**ДАР ҲАМА ҲОЛЕ НАБОШӢ,
ТУ ЗАБОНРО ГУМ МАКУН (1871)**

Дар ҳама ҳоле набашӣ, ту забонро гум макун,
Дар замони илму ирфон ту ҷаҳонро гум макун.
Хору гулро ту бубин худ, дар гулистон ҳамраҳанд,
Дӯстони бехтарину меҳрубонро гум макун.
Чавҳари парвози мурғон дар биёбон раҳгузар,
Ҳамчу булбул ҳамраҳи гул ошёнро гум макун.
Гар ту мебинӣ ба ҳар рӯзе ҳазорон чехраро,
Байни онҳо гармрӯи дилситонро гум макун.
Дар сафар ё дар ҳазар ашки надоматро марез,
Ҳар чӣ дидӣ дар раҳи худ, корвонро гум макун.
То тавонӣ, эй Ҳусайно, панду андарзе бигӯ,
Соябонӣ бар ту омад, соябонро гум макун.

10.03.2020.

**НАМЕБИНӢ ҲАҚИҚАТРО, ЗИ НАҚШИ
ПО ЧӢ МЕЧӢӢЙ? (1884)**

НамебинӢ ҳақиқатро, зи нақши по чӢ мечӢӢй?
Давиданро намедонӢ, зи оҳу по чӢ мечӢӢй?
Ҳар он чӢ чустанӢ дорӢ, бичӢ аз илму ҳам ирфон,
НадорӢ аспи лочине, зи ҳар бодпо чӢ мечӢӢй?
Китобе гир ба дасти худ, халосият дар он бошад,
Тафаккур кун саволи худ, зи ҳар доно чӢ мечӢӢй?
Чаҳонбинии аҳли шарқ хилофи аҳли ғарб омад,
Нигар бар мардуми олам, зи пеши по чӢ мечӢӢй?
Ба ту ноил шавад рӯзе, агар ризқат ҳалол, эй дӯст,
Қаноат кун ба ризқи худ, зи худ боло чӢ мечӢӢй?
Саманди бодпойи ту, Хусайно, дар раҳи равшан,
Худо гар ҳамраҳат бошад, ба худ ҳампо мечӢӢй?

16.03.2020.

**ҲОФИЗИ АСРОР БОШУ НОРИЗО
ҒАЙБАТ МАКУН (1886)**

Ҳофизи асрор бошу норизо ғайбат макун,
Дар ғиёбаш гар ту бинӣ сад хато, ғайбат макун.
Айби касро аз қафо исрор баъди рафтаниш,
Дар сулуки аҳли ирфон нораво ғайбат макун.
Айби ёри содиқатро пеши номаҳрам мағӯ,
Ту бидон ҳаққи намакро, чун гадо ғайбат макун.
Тухмату бухтон шумораи айби кас бошад дурӯғ,
Мотами касро надида, дар азо ғайбат макун.
Бадтарини маъсият ин, донӣ чӣ бошад, эй Ҳусайн,
Одати бад ҳамчу дарди бедаво ғайбат макун.
Ғайбати кас мунҳасир андар суҳан ё феъл нест,
Бо имову бо ишора, бесадо ғайбат макун.

17.03.2020.

**РЎЗИ ХАЗОН ҲАР ГАҲ РАСАД, ГУЛ АЗ
ГУЛИСТОН МЕРАВАД (1896)**

Рӯзи хазон ҳар гаҳ расад, гул аз гулистон меравад,
Руҳи равон аз ҷисми мо бо амри Яздон меравад.
Некӣ, бадӣ дар ин ҷаҳон аҷру ҷазояш шуд аён,
Гар бар касе орад зиён, охир пӯшаймон меравад.
Амволи кас, гар бегумон, монанди роҳи Каҳкашон,
Рӯзе, ки гардад нотагон, мулки Сулаймон меравад.
Дар байни мардум ҳар касе худ меҳрубон бошад
агар,
Ў аз ҳаёташ розию фархунда хандон меравад.
Дар ҳар кучо шахси баде меҳре надорад дар дилаш,
Чун бесабот аз ин ҷаҳон бо ҳашми ёрон меравад.
Ҳар нуктаат бо ҳикмате аз дил баромад, эй Ҳусайн,
Рӯзе ба дарди миллатат мафҳуми дармон мерасад.

23.03.2020.

**ШУКРИ ҲАҚ, КИ МИЛЛАТАМ ШУД
ҲОМИИ ХОКИ ВАТАН (1898)**

Шукри Ҳақ, ки миллатам шуд ҳомии хоки Ватан,
Хоки фарзандони миллат дар дили поки Ватан.
Синаи хоки Ватан аз баҳри миллат шуд сипар,
Дар назар дорам чу гулшан хору хошоки Ватан.
Кори сарбоз аст ҳифзи марзу сарҳадҳои мо,
Румиёну аҳли мағриб берун аз хоки ватан.
Хоку оби Тоҷикистон сурма бар чашмони мо,
Шуд амонат баҳри моён молу амлоки Ватан.
Шукри даврон мекунам, ки неъмате омад ба ман,
Мушку анбар шуд ба муштам хоки намноки Ватан.
Худ бигуфтӣ дар сухан парво надорӣ, эй Ҳусайн,
Бо қалам ҳастӣ ту ҳам сарбози бебоки Ватан.

23.03.2020.

**ЭЙ ПАДАР, ДАР ИН ЧАҲОН ХУРШЕДИ
ТОБОНАМ ШУМО (1906)**

Эй падар, дар ин чаҳон хуршеди тобонам шумо,
Меҳри хосам дар ниҳон, асрори пинҳонам шумо.
Қиблагоҳам кардаед гулкориҳо аз баҳри ман,
Шодмониҳо шавад, базми гулистонам шумо.
Рафтаам дар байни мардум доимо дар роҳи рост,
Дар раҳи рушду ҳидоят нури чашмонам шумо.
Гаҳ намоён мешавад андар садаф марвориде,
Гар дурахшам байни халқ, лӯълӯву марҷонам шумо.
Ҳар гиёҳе бо сабаб шуд растаи гулбоғи худ,
Бо дуо аз баҳри гул наҳри хиёбонам шумо.
Эътимоду эътиборам давлати мулки падар,
Эй падар, дар роҳи сидқ исботу бурхонам шумо.
Бо вучудаш дар чаҳон баҳри падар гӯяд Ҳусайн,
Қутби олам дар само, нури дурахшонам шумо.

30.03.2020.

**ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ,
МАРДУМАТ ВАҲДАТСАРО (1921)**

Тоҷикистони азизам, мардумат ваҳдатсаро,
Пешвои миллати ту байни мардум раҳнамо.
Пешвои миллати мо Пешвои ваҳдат аст,
Ваҳдати миллат бигӯяд: Пешвоё, марҳабо!
Дар раҳи ваҳдат бигуфтӣ «ҷони худ қурбон кунам»,
Худ шуда мушқилкушо бар дарди миллат чун даво.
Тинчию оромии кишвар зи юмни ваҳдат аст,
Рӯзи ваҳдат мо бидидем аз шумо дасти саҳо.
Аз самими дил бигӯям: Соҷи Ҳақ дар замин,
Рӯзи Ваҳдат баҳри халқи босаодат, марҳабо.
Рӯзи Ваҳдат шуд муборак аз дили поки шумо,
Нури дида, тоҷи сар Эмомалӣ Раҳмони мо.

07.04.2020.

СУҲБАТИ ЁРОНИ СОДИҚ МАҲФИЛИ ШОҲОНА АСТ (1924)

Суҳбати ёрони содиқ маҳфили шоҳона аст,
Роҳати маҳфил ба моён беҳ зи ҳар қоҳона аст.
Хидмати ҳар як нафар чун шахсият дар назди халқ,
Нози гул бо рози булбул риштаи дурдона аст.
Мақсади мо – аҳли суҳбат хушдилий бошад мудом,
Ҳикмати аҳли қарам шодоби ҳар як дона аст.
Риштаи аҳду вафо қандан нашоёд ҳеҷ гоҳ,
Маҳфили мо бе вучуди як нафар вайрона аст.
Дар садоқат, дар рафоқат ҳамчу хешу ақрабо,
Ғайбату бадбиниҳо аз баҳри мо бегона аст.
Байни ёронат намо роҳи садоқат, эй Ҳусайн,
Маҳфили ёрони содиқ маҷмаи шукрона аст.

09.04.2020.

**ЭЙ ДИЛБАРИ НУРУ САФО,
АЗ МАН ЧАРО РАНЧИДАЙ? (1926)**

Эй дилбари нуру сафо, аз ман чаро ранчидай?
Бар ту нагуфтам носазо, аз ман чаро ранчидай?
Умре накардам ман риё, аз ту нагаштам ман чудо,
Ҳаргиз нагуфтам нораво, аз ман чаро ранчидай?
Аз ман напурсидӣ чаро бар ту биёвардам чафо,
Оё ту дидӣ як хато, аз ман чаро ранчидай?
Меҳру муҳаббат бе садо вораста шуд аз ту чудо,
Беқайду бандам шуд раҳо, аз ман чаро ранчидай?
Аз осмон омад нидо, шахсе набошад беҳато,
Таксир бошад аз қазо, аз ман чаро ранчидай?
Зиштӣ наояд аз само, донӣ, Ҳусайнат раҳнамо,
Бо дил бигӯяд марҳабо, аз ман чаро ранчидай?

10.04.2020.

**АЗ ГУЗАШТИ УМРИ ХАЙРАМ
ЁД МЕОЯД МАРО (1938)**

Аз гузашти умри хайрам ёд меояд маро,
Як нафас беҳуда шуд, фарёд меояд маро.
Дар канори сабзаву гул мустақим андар раҳам,
Бо муҳаббат баргаи шамшод меояд маро.
Аз найистони парешон хушкӣ ояд баҳри ман,
Ҳам зи нокас сабри бебунёд меояд маро.
Аз Низоми Ганҷавӣ, аз қиссаи Ширини ӯ
Дар назар чон кандани Фарҳод меояд маро.
Анҷуман гар орифона тоза созад руҳи ман,
Дар ғазал майдони навбунёд меояд маро.
Манбаи ҳар як ғазалро бо қалам гӯяд Ҳусайн,
Аз ҳақимон неъматӣ иршод меояд маро.

17.04.2020.

**ҚИССАИ ТОЧИРИ СОДИҚ, ЗУЛМИ АҲЛИ
КИШТӢ ВА САБАБИ НАҶОТ ЁҲТАНИ Ё БО
ОТАШ ГИРИҲТАНИ ХОНА (1943)**

Ибтидо кардам ба номат, эй Худо,
Қиссаи андарзу панди раҳнамо.
Ҳам сано гӯям ба сидки дил ризо,
То расонӣ бар Муҳаммад Мустафо.
Қисса гӯям ман зи шахси муктадо,
Бо тичорат шуғл варзид аз қазо.
Зоҳираш хайр асту қалбаш бо сафо,
Дар тичорат шуғли ӯ буд бериё.
Тоҷири содиқ ҳамеша бо адаб,
Ҳайрати мардум биёвардӣ ачаб.
Дар замираш нафъи моле шуд сабаб,
Бар муроди худ расид моҳи Рачаб.
Дар тичорат молу мулкаш буд заҳаб,
Баҳри нафъаш аз Худо карда талаб.
Бо вучуди ин битарсид аз ғазаб,
Некӣ мекардӣ ба мардум рӯзу шаб.
Қиссаи баҳри азим шуд дар назар,
Ҳамраҳи мардум ба киштӣ дар сафар.
Чуст ӯ дар баҳр роҳе мухтасар,
Байни мардум худ дуо карда сипар.
Ногаҳон бо мавҷ пайдо шуд хатар,

Машварат карданд ҳама вақти сахар.
Моли тоҷир буд зиёд андар хабар,
Гуфт напартоед – ин бар ман зарар.
Бо ҳадаф аз пушти молаш медавид,
Баъди чанде ҳеҷ кас ўро надид.
Моли худ бо нафси худ дар баҳр дид,
Пурҳазар шуд, ҳам зи моли худ рамид.
Ногаҳон андар қазира худ бидид,
Оби баҳру мавҷи он молаш кашид.
Фикр карду ҷуст ў роҳи ҷадид,
Соҳт ў як кулбаеву шуд саъид.
Рӯзҳо бигзашт ў буд дар амон,
Оташе омад зи сӯи осмон.
Хонаи вайро бисӯхт он ногаҳон,
Дудҳо пайдо бишуд чун ошён.
Шукр кард ў, дид худро дар амон,
Бо таҳайюр ў бипурсид аз Худо.
Ман чӣ кардам, бар ман омад ин бало?
Баъди чанде заврақ омад бе нидо.
Одамон даъво бикардандаш: Биё!
Ў биёмад назди киштӣ ҷонфидо.
Бо ҳисобе бурда буд бо худ ғизо,
Аҳли киштӣ дар таҳайюр монда буд.
Гарчи танҳо бо чӣ ҳоле зинда буд,
Дар руҳаш нуру сафо ҳам ханда буд.
Қисса аз киштии худ гӯянда буд,

Баҳри ӯ гуфтанд: Он киштӣ тамом
Ғарқ шуд, не зиндае монду на ном,
Дуди ту моро биёвард ин мақом.
То бигӯемат дурудеву салом,
Ҳикмати Ҳақро бидида раҳнамун.
Зулми аҳли киштӣ бошад бесутун,
Фикри онҳо ғарқи молу дасти хун.
Зохир ояд ҳар чӣ бошад андарун,
Ғарқи киштӣ воқеа зулму ситам.
Лек тоҷир худ разо ёфт аз қарам,
Мавҷи дарё нуқта бошад дар рақам.
Ихтисори қисса қардам бо қалам,
Пояи ҳар кори хайр олимақом.
Баҳри мардум мо расонем ин паём,
Ҳикматашро то бидонад хосу ом.
Қисса охир шуд, Ҳусайно, вассалом,

30.04.2020.

ҚИССАИ МАРДИ СОЛЕҲ ВА РОҲЗАН ДАР САҲРОИ БЕОБ (1944)

Ибтидои қисса кардам ман ба номи он Худо,
Ҳам бигӯям сад саломе бар Муҳаммад Мустафо.
Аз бузургон бо ривоят қисса омад дар хабар,
Накл кардам, то бигардад ибрати аҳли башар.
Марди солеҳ дар биёбон карда танҳо худ сафар,
Худ савори уштуре буд ҳамраҳаш тиллову зар.
Дар таманнои тичорат кору бораш бо низом,
Байни саҳро бе ҳимоят, ҳамраҳаш обу таом.
Ногаҳон аз ташнагӣ овоз дод ӯ: Ман тамом,
Мард худ афтода буду оҳу воҳаш бардавом.
Об деҳ баҳри Худо, ки мемирам аз ташнагӣ,
В-арна дар назди халоиқ кори ман шармандагӣ.
Қатраи обе ба ман деҳ, то бубинам зиндагӣ,
То кунам дар ин ҳаётам назди Мавло бандагӣ.
Чашми гирён бо талаттуф як назар карда ба рӯй,
Бо тараххум мисли додар об додаш аз сабӯй.
Хурданиҳо обу нону ҳам бидодаш нофабӯй,
Розӣ буд андар тасаввур баҳравар аз оби чӯй.
Макру найранге бикарду хест аз ҷо ногаҳон,
Аз бағал санге гирифту зарбае зад бар даҳон.
Шуд савора уштурашро, шуд фирорӣ ноаён,
Марди солеҳ худ давиду хост гӯяд дар ниҳон.
Дузди раҳзан боз истоду ба қавлаш гӯш дод,

Он бигуфто ҳар чӣ гӯям баҳри ман кун эътимод.
Розиям ҳар он чӣ кардӣ, гарчи монам бе либос,
Даъвии уштур надорам, аз ту дорам илтимос.
Бар касе ту ногаҳон ин қиссаро ифшо макун,
Мисли худ бадбиниро дар фикри мардум чо
макун.

Гар бигӯй, дар биёбон чун касе дармонд боз,
Баҳри ёрияш наояд марди хубу дилнавоз.
Дузди рахзан бо маломат кард нафрин нафси худ,
Бо ризоят бо садоқат аз шутур омад фуруд.
Бо шаҳодат дар рисолат кард назди ӯ сучуд,
Кард ваъда, пас диҳад ҳар он чӣ аз мардум рабуд.
Марди солеҳ гирияҳо карду зи дил фарёд кард,
Баҳри ин марди накӯ карвонсаро бунёд кард.
Соҳт як сардоба, то шодоб гардад ҳар нафар,
Хастагӣ аз худ барорад ҳар кӣ бошад дар сафар.
Марди солеҳ кард ҳиммат, роҳ ҳам шуд бехатар,
Номи некаш бо ҳикоят байни мардум муътабар.
Ҳарду гаштанд аз садоқат мисли фарзанди падар,
Ин ривоят баҳри ибрат ҳам зи саҳро як хабар.
Садди роҳи маъсият бо некӣ – бошад он ҳунар,
Ҳисса аз қисса навиштам, роҳи ҳаллаш дар назар.
Эй Ҳусайно, қиссаи ту гарчӣ бошад мухтасар,
Панду ибрат кош гардад байни абнои башар.
Баҳри нафъи миллати худ қисса гуфтӣ бардавом,
Аз забони марди солеҳ рӯзи ҷумъа шуд тамом.

01.05.2020.

**СУБҲДАМ БЕДОР ШАВ, ФАЙЗИ
САҲАР ХОҲӢ АГАР (1952)**

Субҳдам бедор шав, файзи саҳар хоҳӣ агар,
Тоати пинҳонӣ кун, аз нахли худ хоҳӣ самар.
Хоби ғафлат гар ту хоҳӣ, бенасиб монӣ зи файз,
Баҳри ту душворӣ орад, худ бимонӣ дар хатар.
Тоати ишқи Илоҳӣ маърифат орад ба дил,
Шуд муайян ҳикматаш дар назди ҳар соҳибназар.
Дуди оҳи аҳли дил худ сӯзиши дард асту бас,
Гулхани он ганчи пинҳон, шуъла орад ҳар шарар.
Мавҷи дарё дар заминм дашти беобуалаф,
Инъикоси ҳақ бубинад ҳар кӣ монад беҳабар.
Тоату бедориҳоят лаззате дорад, Ҳусайн,
Бо ниёиш шуд хувайдо ҳар чӣ бошад муътабар.

22.05.2020.

ПАНҶОҲ ҲИКМАТИ МӯСОЗОДА (1964)

- 1-Мурғи ғам дур аст аз сар баҳри он шук рона кун,
Лек магзораш, ки мурғе лона созад дар сарат.
- 2-Ҳар гаҳе бинӣ дареро руст бошад баҳри ту,
Ноумедиҳо макун, зеро ки он девор нест.
- 3-Бардавом бошад ҳаёт дар чашми мо бо рӯзу шаб,
Лек назди мурдагон олам ҷаҳони дигар аст.
- 4 -Рӯзу шаб дар зиндагӣ чун ҳарфи байт аст дар ҳадаф.
- 5 -Муждаи ояндаро андешаҳо пайдо кунад,
Бе ҳадаф ҳар нотагон ояндаро расво кунад.
- 6-Ҳолиқият дар ҳунарҳо бар Худо тақлид нест,
Олиме гӯяд суҳан, он ҳам баёни ҳикмат аст.
- 7 -Ҳар ҷӣ қардӣ тӯли солҳо, ҳосилаш имрӯз шуд,
Ҳоҳиши кас баҳри фардо мурдари эҳё куна д.
- 8 -Сарф кун амволи худро баҳри муҳтоҷу ятим,
Акси он кун сарфаи умрат, нагӯяндат бахил.
- 9 -Беҳтар аст аз солҳо як соати умри хуб ат.
- 10 -Гуфтани дар сар надорӣ, ҳарзагӯӣ кам намо,
Бо суҳанпардозият суде набахшӣ ҳеҷ гаҳ .

- 11 -Фикри некиро бикардӣ, дар амал ичро би кун.
- 12 -Ҳар касе дӯрӣ бичӯяд аз ҳавои нафси худ, Хорию зорӣ набинад дар ҳаёташ ҳеҷ гаҳ.
- 13 -Фарқи байни неку бадро дид бояд бо хирад, Дар раҳи ҳукми қазоват Қозиро дидан чӣ суд?
- 14 -Ман зи тақдири Худо тадбири худро дидаам.
- ..
- Бо вучуди ҳар амал, он берун аз тақдир нест.
- 15 -Ҳар чӣ кардам ё бигуфтам, он ҷавоб омад ба ман.
- 16 -Аз барои некномӣ солҳо бояд сипар, Аз барои номи бад кофист якчанд лаҳзае.
- 17 -Лоиқи авф аст, бе шак, иштибоҳи аввалин, Бори дуввум иштибоҳи марди оқил аблаҳист.
- 18 -Як табассум баҳри ёрон беҳтар аст аз симу зар.
- 19 -Аз мақому мансабат дороиҳо ояд ба каф , Лек бахти беҳтарин номи нақӯ андар ҷаҳон.
- 20 -Ту мағӯ: Дунёи мо шуд бе вафо, Балки мо гаштем бо ӯ бевафо.
- 21 -Ҳар касе нохӯрда, нопӯшида сарват ҷамъ кунад, Охири умраш харобу худ пӯшаймонӣ кунад.
- 22 -Ҳар киро осон наҷаст боло шудан андар ҳаёт, Лек афтодан ба зер, осон бошад ногаҳ он.

- 23 -Ибтидои корхоро интихое оқибат,
Некиву зиштии корат аз Худо пинҳон нааяст.
- 24 -Мардумон рамзӣ бубинанд он чӣ омад аз
само,
Лек амри ҳақ набинанд, гарчи бошад дар замин.
- 25 -Ҳар касе хоҳад бимонад баъди мурдан дар
чаҳон,
Аз худ осоре бимонад, то бигӯянд зинда аст.
- 26 -Нури вичдон дар тани мо шуълавар аз нури
ҳақ,
Ҳар киро вичдон набвад, ҳар чӣ хоҳад мек унад.
- 27 -Дасти тақдири Илоҳӣ бар сари мо бардавом,
Сарнавишти ҳар нафар аз феъли ӯ вобастааст.
- 28 -Сухбати тӯлонӣ кардан нафъ н-орад баҳри
кас,
Ҳар гули пажмурдари аз гармии Хуршед дон.
- 29 -Ту сухан кӯтаҳ кун монанди абри навбахор,
Сухбати начвои Ошиқ ғунҷаи гул во кунад.
- 30 -Баҳри инсон ишқу имон ҳар ду аз як ма
ҷмаанд,
Дар чаҳон бе ҳарду будан айб бошад баҳри кас.
- 31 -Пешрафти илми дунё моли аҳли Ғарб шуд,
Во дарего, аҳли Машрик дар чаҳолат мондааст.
- 32 -Марди оқил ҳамраҳу ҳамроз бошад бо замон,
Бо ҳадаф оянда бинад, марди ҷоҳил акси о н.
- 33 -Шараф вақто ки ояд, ту набинӣ,

- Валекин баҳри ҳифзаш кӯшише кун.
- 34 -Саодати инсон дар парҳезгорист.
- 35 -Инсони бе манфиат чун дарахти бе сояву бе самар.
- 36 -Кӯр гардад чашми кас аз рағбати ҳову ҳавас,
Хоҳиши нафсониро ту чавҳари шайтонӣ дон .
- 37 -Бахти инсон хидмати халқ, охири кораш ба хайр,
Бе дами андӯху ғам, вақти муносиб мурдан аст.
- 38 -Нафъ н-орад панди ту, худро ба нодонӣ бизан.
- 39 -Осмон софу замин шуд пурхатар,
Чунки гардун холӣ аз аҳли башар.
- 40 -Аҳд кардан роҳи осон, бо вафо бояд шудан,
Роҳи дин осону, аммо баҳри халқ мушкил макун.
- 41 -Гар саодат хоҳӣ дар роҳи ҳаёт,
Розӣ шав бо қисмату шав эҳтиёт.
- 42 -Вақти некихо фаромӯшат кунанд,
Гар хато кардӣ, ҳама зикрат кунанд.
- 43 -Дар ҳаёт аҳли замонро розӣ кардан мушкил аст,
Роҳи некӣ пеша гиру ту Худоро розӣ кун.
- 44 -Тачрибадорӣ дар ҳаёт аз сад насиҳат б еҳтар аст.
- 45 -Хукме ту макун бо назар аҳволи касеро,
Ранги шакару ранги намак ҳарду сафеданд.

- 46 -Ҷоҳилеро гарчи бошад савту овози баланд,
Ҳарфу афкораш набошад одамиёро писанд.

Оқилеро гарчи бошад савт паст андар назар,
Қадри афкораш бувад беҳтар зи марчону гуҳар.

- 47 -Дар ҷавонӣ ҳар касеро хулқи бад шуд ошно,
Аз надомат оқибат бо гиря бар пирӣ расад.

- 48 -Душманат гар дӯст гардад, нафси худ ғолиб
шумар,

Дӯст гар душман шавад, мағлуб гаштан ин бувад.

- 49 -Баҳси ночо дар саодат рамзи бадбахтии халқ,
Менигар Шому Ироқ вайрона баҳри ибрат аст.

- 50 -Норизоиҳо макун аз умри худ,
Чанд нафар дар орзуи ин даманд.

01.06.2020.

**ДОМАНИ МАҚСУДИ МО ДАР ДАСТИ
РАББУ-Л-ОЛАМИН (1957)**

Домани мақсуди мо дар дасти Рабб-ул-оламин,
Пояи адли Илоҳӣ тири гардун дар нигин.
Косаи давру замон ҳаргиз набошад беасар,
Роҳи ҳақ осудаву қутби мадораш дар замин.
Тири чархи далви гардун, ҷисми инсон дар назар,
Роҳи рафту омади мо меҳвараш васфи амин.
Расми адён баҳри мардум, васфи муғ оташпараст,
Зевари худро намояд ҳар чӣ бошад дар дафин.
Хатти меҳвар дар нишебу ҳоҷате дорад ба худ,
Ҳоҷати мардум баровар, гар шудӣ болонишин.
Домани мақсуди ту дар дасти ҳар бегона нест,
Эй Ҳусайно, бо ғазал гӯ ҳар чӣ омад дар яқин.

27.05.2020.

ЭЙ САБО, АХБОР БАР ЁРАМ РАСОН (1994)

Эй сабо, ахбор бар ёрам расон,
Сирри пинҳоне ба дилдорам расон.
Гар бипурсад, накҳатам беҳтар зи гул,
Бо вазидан гул зи гулзорам расон.
Ҳар чӣ дорам дар ниҳон, гӯям ба ту,
Шуд хувайдо, накди бозорам расон.
Бе ишорат бе рақам бе ҳолу хат,
Махфӣ гуфтам, ту зи осорам расон.
Зарра гардам баҳри васле дар амал,
Эй сабо, назди ҳаводорам расон.
Бар ҷавобаш ин Ҳусайн шуд мунтазир,
Ман ҳаросон, назми гуфторам расон.

15.06.2020.

**ҚИССАИ ХОНАДОРШАВИИ
ЮСУФ ВА ЗУЛАЙХО (1996)**

Қиссаи Юсуф Зулайхо рамзи ҳар ёр омадаст,
Баҳри ибрат ҳам муҳаббат чун сарахбор омадаст.
Мочарои издивоч бо чанд ривоят дар кутуб,
Дар баёни асли ҳолаш шарҳи инкор омадаст.
Соли қаҳтӣ рафт аз дунёи дун чун шоҳи Миср,
Юсуфи қудсӣ – малак бар тахти анвор омадаст.
Ҳазрати Юсуф ба хоки Миср ҳамчун подшаҳ,
Бо ҷамолаш аз ниқоб дар адли аброр омадаст.
Дар ривоеҳои дигар, таъмини ҳолат дар назар,
Шарҳи аҳволи Юсуф он ҷо ба такрор омадаст.
Подшоҳони ҷаҳон посух бичӯянд аз Юсуф,
Аз ҷаҳони нозанинон нақши озор омадаст.
Ҳастию сармояи худро зи дасташ дода буд,
Ҷабру нуқсону зиёд аз рӯи рафтор омадаст.
Пир бошад нотавон, афтад чу дар гирдоби факр,
Шуд муаммо ҳарчи буд, бе роҳи иҷбор омадаст.
Дар ҷавонӣ кадрӯ иззат қимате дорад ба худ,
Баъди пирӣ белаёқат дар масал бедона аст.
Бо вучуди ҳусни ӯ зеби занони Миср буд,
Дар ривоят ҳарчи гӯянд баҳри ман афсона аст.
Иззати касро бубин, гар дар мақом боло равад,
Мардуми Мисри қадим дар гирди ӯ парвона аст.

Арзиши волои инсон раҳму шафқат дар назар,
Рамзи Юсуф дар саховат баҳри ман нурхона аст.
Ман наметарсам зи он кас, аз Худо тарсад агар,
Меравам бар назди Юсуф гарчи ӯ шоҳона аст.
Адли ҳақро ман бубинам, гар ғулومه шаҳ шавад,
Тоати ҳақ бо муҳаббат назди вай гулхона аст.
Шаҳ ғулومه мешавад, гар маъсият ояд зи ӯ,
Байни мардум иззати вай баҳри ӯ майхона аст.
Лаҳзаи ҳоли ҷавонӣ дар таҳаввул шуд ба Миср,
Бар Зулайхо вақти пирӣ роҳи душвор омадаст.
Издивочи Юсуфи Миср бо Зулайхо ту бидон,
Пурсиши Юсуфи зор худ рамзи иқрор омадаст.
Тахти иззат шуд ба ҳоку ҳам Зулайхо дар ба дар,
Аз барои дидани ёр баҳри дидор омадаст.
Дар сари роҳи убураш чун Зулайхо менишаст,
Юсуфи гумгашта дид, бе насри ансор омадаст.
Ҳазрати Юсуф бипурсид: ту Зулайхой магар?
Гуфт, оре, пири очиз худ ба бозор омадаст.
То ҳанӯз аз ишқи ман дил дар гарав ту мондай,
Юсуфи Мисрӣ бубин бар ту харидор омадаст.
Эй Юсуф, ман пиразан гаштам, ту истехзо макун,
Аз паси ту сад ҷавон бар ту талабгор омадаст.
Гуфт бар Юсуф Зулайхо то кунун дар ишқи ту,
Мубталои ҳусни зебо ҳамчу бемор омадаст.
Ман хичолат назди ту аз он гуноҳи кардаам,
Ҳар чӣ дидам баъди он аз ман сарахбор омадаст.

Чун шикаст он боли давлат, хоки зиллат бар сарам,
Вакти пирӣ диданат бар ман чу гулзор омадаст.
Ў бигуфто бар Зулайхо ту чӣ меҳохӣ зи ман?
Юсуфе аз чоҳи худ наздат харидор омадаст.
Дар ҷавобаш ў бигуфто, эй Паёмбар аз Худо,
Ту бичӯ роҳи садоқат, вакти гуфтор омадаст.
То бигардонад ҷамолу ҳам ҷавонӣ баҳри ман,
Пирию ҳам нотавонӣ баҳри ман бегона аст.
Амри Юсуф омада, ўро ба қасраш бурдаанд,
Ҳар амал, ки гуфта шуд бо роҳи иқрор омадаст.
Аз Зулайхову Юсуф Иброҳиму Мӯсо валад,
То замони аҳди милод наслашон фарзона аст.
Ақди онҳоро ту гуфти бо ривоят, эй Ҳусайн,
Охири умри Юсуф бо роҳи ахбор омадаст.

16.06.2020.

**ИБТИДО БО НОМИ ҲАҚ ҲАРФИ
НАХУСТИНИ МАН АСТ (2003)**

Ибтидо бо номи Ҳақ ҳарфи нахустини ман аст,
Адлу инсофу диёнат дину ойини ман аст.
Байни адёни ҷаҳон андешаи озодаи ман,
Эҳтироми кулли динҳо рамзи тамкини ман аст.
Роҳи иҷборӣ нахоҳам бар касе дар роҳи дин,
Муқтазои ғайри ҳақ аз ашки хунини ман аст.
Бар асоси роҳи ҳақ пайвандӣ дорад руҳи ман,
Чашмаи иршоди ман аз зери болини ман аст.
Аз хурофоти замон ман дурӣ ҷӯям доимо,
Дар танам бедориҳо чашми ҷаҳонбини ман аст.
Дар баёни назми худ таклид надорӣ, эй Ҳусайн,
Ту бигӯ ин найшакар аз ҳарфи ширини ман аст.

22.06.2020.

**ДАР ИН ДУНӢИ БЕСОМОН МУҲАББАТ
ХАЙ, САОДАТ НЕСТ (2005)**

Дар ин дунӢи бесомон муҳаббат хай¹, саодат нест,
Ба нафси мардуми олам муҳаббат хай, қаноат нест.
Нигар бо ҳарду чашми худ ба аҳволи Банӣ Одам,
Ки дар исёну бадхоҳӣ чиноят хай, надомат нест.
Дареғо, бешумор омад дурӯғу ғайбату бухтон,
Хусумат байни инсонҳо, адоват хай, садоқат нест.
Миёни акрабо бингар ҳама таҳқиру бадбинӣ,
Агар ҳукме кунад қозӣ, мазаммат хай, шафоат нест.
Зи ҷавру шикваи ҳамсар ҳама андӯху дилтангӣ,
Агар бинӣ ҳақиқатро, шикоят хай, ризоят нест.
Ба гуфтори худат бингар, Ҳусайно, бар раҳи ҳақ рав,
Китобат кун ба назми худ ҳикоят хай, китобат нест.

23.06.2020.

Ҳай – калимаи шевагӣ буда, ба маънои ҳаст
истифода мегардад.

**ҲАРГИЗ ЗИ СӢИ МАҒРИБ БОДИ
САБО НАӢЯД (2018)**

Ҳаргиз зи сӯи мағриб боди сабо наӢяд,
Аз ошиқони шайдо ҳарфи вафо наӢяд.
Рӯзе шавад ба иллат танҳой ояд ба сар,
Бе амри ҳақ насиме худ аз фазо наӢяд.
Дар зиндагӣ саховат оромӣ бар кас орад,
Ҳар марди пастҳиммат сӯи гадо наӢяд.
Дарду азоби дунӢ ҳар гаҳ расад зи фарзанд,
Бар ноҳалаф зи модар дасти дуо наӢяд.
Рӯзе шавад ба дунӢ макру фиребу найранг,
Аз сӯи ҳақ садое бар сӯи мо наӢяд.
Ҳарфи Набӣ, Ҳусайно, муъчиза гар набошад,
Аз баҳри дафъу чоду дасти асо наӢяд.

01.07.2020.

**БО БУЗУРГОНИ ЗАМОНА ОШНОЙ
ХУШТАР АСТ (2021)**

Бо бузургони замона ошной хуштар аст,
Байни мардум бе тавалло дилрабой хуштар аст.
Дилрабой бо ситоиш одати аҳли хирад,
Бо латофат назди меҳмон мархабой хуштар аст.
Бар хилофи ботини худ одати бадро макун,
Дар умури зиндагонӣ бериёй хуштар аст.
Дар раҳи амволу сарват чони худ қурбон макун,
Коҳиши ҷон дар надомат ҷонфизой хуштар аст.
Шодмониҳо чу ояд, дур шав аз мочаро,
Байни мардум дар суҳан бемочарой хуштар аст.
Дар давоми умри худ иршоди ҳақ кун, эй Хусайн,
Бо садоқат баҳри мардум раҳнамой хуштар аст.

02.07.2020.

**АЗ БАРОИ ШАМСИ ТОБОН ТАЛЪАТИ
ЗЕБО ХУШ АСТ (2025)**

Аз барои шамси тобон талъати зебо хуш аст,
Эътиқоди нури имон дар вучуди мо хуш аст.
Илми мо як зарра бошад назди он чонофарин,
Номи неки аҳли имон то абад он чо хуш аст.
Нафъи мардум дар вучудат сарвати савдогарист,
Гар ту хоҳӣ беиёнӣ, бе хато савдо хуш аст.
Зиндагӣ дар ин ҷаҳон монанди бозор асту бас,
Дар тичорат доимо савдои беғавғо хуш аст.
Ҳар касе шуд беадолат, сарнагун афтад ба зер,
Дар раҳи ҳар бесуботӣ бесару бепо хуш аст.
Бесару бепойиро ҳаргиз набинӣ, эй Ҳусайн,
Назди мардум бо сару по, хофизии гуё хуш аст.

04.07.2020.

**РАСОНАД КУФРУ НОШУКРӢ БА
ХУШКӢ ОБИ ДАРӢРО (2033)**

Расонад куфру ношукрӢ ба хушкӢ оби дарӢро,
Нишонад шукри неъматҳо ғубори реги саҳроро.
Назофат зарфи дунёе, ба дил нуре шавад ҳар дам,
Ба мисли чоми Ҷам ҳар кас набинад шишаи моро.
Адоват байни инсонҳо нишони куфру бединӣ,
Хилофи сулҳу осоиш ба сар орад муамморо.
Ба роҳаш хору санг ояд касеро дар дилаш исён,
Надонад мавҷи ҳар дарӢ мақоми санги хороро.
Зи кӯҳкан ҳар гаҳе пурсӣ макони лаъли рухшона,
Дар он санге, ки сӯроҳ аст набинӣ чашми анқоро.
Ба симурғон писанд омад макони узлату ноӢб,
Ҳусули неъмате хоҳӣ, мағӯ рамзи таманноро.
Ҳусайно, худ таманно кун ҳама ободии олам,
Навис андар ғазалҳоят ба ҳикмат васфи Якторо.

07.07.2020.

**ЭЙ САБО, БАР ДҶУСТОН АЗ МАН
РАСОН ПАЙҒОМРО (2039)**

Эй сабо, бар дӯстон аз ман расон пайғомро,
Ҳар чӣ беандоза буд, паймона созад ҷомро.
Ту нигар пайғоми ман зарфи хабарҳо дар барат,
Поси хотирдорӣ кун ту вақти субҳу шомро.
Субҳгоҳон худ хабар деҳ, шомгоҳон ту марав,
Дар раҳат ҳамраҳ магир ту ҳар каси бадномро.
Ту бубин боди сабо аз машрик ояд, марди ҳақ,
Худ бигӯяд то Сурайё гардиши айёмро.
Марди солеҳ дар ривоят ҳамчу боди субҳдам,
Бо вазидан худ биёрад ваҳю ҳам илҳомро.
Ваҳю илҳоми каломат фитрӣ бошад, эй Ҳусайн,
Баҳри ёрон назми ту собит кунад оромро.

17.07.2020.

КАС НАДОНАД ДАР НИҲОЯТ ОХИРИ ДУНЁ КУЧОСТ (2045)

Кас надонад дар ниҳоят охири дунё кучост,
Лек бояд мо бидонем: умри инсон бебаҳост.
Қадри инсон назди Холиқ шуд азизу муътабар,
Зиндагонӣ бо муҳаббат байни хавфу ҳам раҷост.
Бо умеди раҳмати ҳақ ҳамчу тарсе аз ғзаб,
Зиндагӣ бе бандагӣ бо ҷоҳилон роҳи хатост.
Шукри неъмат воҷиб аст, дунёи зебо дар назар,
Бо шикоят мо нагӯем: охири дунё фаност.
Дар бақову дар фаное ҳоҷате бар кас нашуд,
Бо шаҳодат, бо низоме ин ҳама мулки Худост.
Аслу зоти назми шоир бо ҳадаф бошад, Ҳусайн,
Дар баёни ҳар ҳақиқат ғояти максуди мост.

22.07.2020.

**ШИРИН НАШАВАД НАЗМАШ, ГАРЧИ
ШАКАР АНДОЗАД (2052)**

Ширин нашавад назмаш, гарчи шакар андозад,
Тайрони маонӣ бин бо тоҷи сар андозад.
Аз фалсафаи ирфон ҳолӣ набувад ҳикмат,
Дар банд шавад шере, чун наъра дарандозад.
Сар пушти сипар дорад аз зарбаи ҳар душман,
Таслим шавад пайдо, аз каф сипар андозад.
Аз ҳикмату ҳам ирфон нафъе бирасад бар кас,
Нуқсон ба замон омад, ҳарфаш хатар андозад.
Парҳези гумоне кун аз тири дуо ҳар гаҳ,
Мақбули Худо гардад, бо чашми тар андозад.
Боде, ки вазад бар дил аз Ҳочӣ Ҳусайни мост,
Бар соҳили ҳар дарё мавчи гуҳар андозад.

25.07.2020

**ГАВҲАР ШУМАР БАРОДАР
ДИДОРИ ЁРИ МОРО (2062)**

Гавҳар шумар, бародар, дидори ёри моро,
Берун бибар зи мазҳар аз дил хумори моро.
Дар васфи булбулу гул гуфтам сухан ба рамзе,
Мо булбулем, бишнава фарёди зори моро.
Пайке расад ба гӯшат аз ҷониби дили мо,
Дарёб ту ба ҳикмат ғамёдгори моро.
Фармони ҳақ ба мо шуд, шукри замона гӯем,
Андар қазо бубинӣ ҳукми қарори моро.
Назми ҳаёти миллат суннат бувад ба машрик,
Ғолиб шуда ба мағриб даҳҳо ҳазори моро.
Дар сатри садҳо ғазал Ҳочӣ Ҳусайн гуфто:
Бар аҳли ғарб гӯед расми диёри моро.

30.07.2020.

**РОҲАТИ ДУНЁ НАБИНАД ҲАР КӢ
БОШАД БЕАДАБ (2065)**

Роҳати дунё набинад ҳар кӣ бошад беадаб,
Фарқи ҳақро ӯ надонад дар мақоми рӯзу шаб.
Асли худро ту бубин, неқӣ бикун дар байни халқ,
Қадри неқиро надонад ҳар кӣ бошад бенасаб.
Боадаб шав байни мардум, дурӣ чӯ аз беҳирад,
Дар мазаммат худ бимонад, гар кунад тарки адаб.
Ранҷу андӯҳе бубинӣ, фикри ноҳақро макун,
Ҳар балое бар сар ояд, фитна н-ояд бе сабаб.
Ҳикмати аҳли хирад ҳар гах, ки зеварбандӣ шуд,
Матлабат пинҳон макун, шоҳона бошӣ дар талаб.
Гуфтугӯи роҳи ҳақ бо номи некат, эй Ҳусайн,
Садҳазорон солҳо поянда бошад бе ачаб.

31.07.2020.

**РУШДИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТ
ХИДМАТИ ПЕШВОИ МО (2070)**

Рушди истиқлоли давлат хидмати Пешвои мо,
Барқарорӣ, сулҳи миллат хидмати Пешвои мо.
Пешрафти Тоҷикистон оби Роғун дар амал,
Ҳар паёме панди қимат хидмати Пешвои мо.
Рушди ҳифзи оби дунё ибтикори Пешво,
Рушди сайёҳӣ бароҳат, хидмати Пешвои мо.
Рукни давлатдорӣ мо иттиҳоди марзу бум,
Шуд низоми урфу одат хидмати Пешвои мо.
Ҳар бинову нақбу пул навоарӣ дар илму фан,
Кохи «Наврӯз» олиҳиммат хидмати Пешвои мо.
Кори хайри Пешво шуд ибрати аҳли башар,
Баҳри миллат шукру раҳмат хидмати Пешвои мо.
Зинда бошед, Пешвоё, садҳазор соли дигар,
Мо бигӯем бо садоқат хидмати Пешвои мо.

03.08.2020.

**ЭЙ АЗИЗАМ, НОҒАҲОНӢ ВАҚТИ
ШОМАТ ДИДААМ (2075)**

Эй азизам, ногаҳонӣ вақти шомат дидаам,
Бо муҳаббат бесадо дар издиҳомат дидаам.
Ҳар чӣ гуфтӣ баҳри ман андар ишоратҳои худ,
Дар мулоқот аз дуо рукни саломат дидаам.
Айбу офатҳои дунё тандурустиро барад,
Аз барои раҳнамо насби аломат дидаам.
Сояи ту баҳри ман бошад нишони роҳи ҳақ,
Ҳамчу булбул назди гул дар назди бомат дидаам.
Гар фуруд оӣ зи бом, бар ту наорам ман қафас,
Ҳамраҳам, шоиставу собитдавомат дидаам.
Эй азизам, васфи ту гӯяд Ҳусайнат бо қалам,
Сад латофат ҳам назокат дар каломат дидаам.

08.08.2020.

**ВОДАРЕҒО, ДАР ҶАҲОН ҚАДРИ СУХАН
КАМ МОНДААСТ (2083)**

Водареғо, дар ҷаҳон қадри суҳан кам мондааст,
Фаҳмиши маънии ҳикмат ҷаҳли мубҳам мондааст.
Арзиши ҳикмат бихоҳӣ, маҳди Исоро бубин,
Дар қазоват бе гумоне ҳамли Марям мондааст.
Ҳар суҳан монанди гул як нақҳате дорад ба худ,
Дар саҳар болои гул тавлиди шабнам мондааст.
Шахси нодон хору зору беҳабар аз аҳли илм,
Ҷоҳилеро ту бубин дар ҳоли сарҳам мондааст.
Иллати ангуштарӣ мулки Сулаймон дар хабар,
Ҳикмати аҳли суҳан аз хатми хотам мондааст.
Дарки маънӣ аз суҳан бошад қаромат, эй Ҳусайн,
Аз бузургони ҷаҳон ҳарфи муқаррам мондааст.

13.08.2020.

**ДИЛБАРАМ ВАҚТИ САҲАР АЗ ОН
ЛАБИ ДАРЁ ГУЗАШТ (2087)**

Дилбарам вақти саҳар аз он лаби дарё гузашт,
Ташналаб дар ҳаққи ман гӯё, ки аз саҳро гузашт.
Мохи рӯяш чун камар нуре чу орад баҳри мо,
Ў надонад худ чихое аз вучуди мо гузашт.
Дар само пайдо шавам ман мисли Ақраб дар назар,
Бо сари ҳам ашки хун саргашта чун Ҷавзо гузашт.
Шавки дидораш ба дилҳо бо тулуи рӯи худ,
Вақти пешин дар назар чун соя нопаё гузашт.
Ҳар кӣ хонад ин ғазал, нақше чу ояд бар дилаш,
Ў бигӯяд дилбари ман бо дили шайдо гузашт.
Бо насихат бе тичорат умри ту бошад, Ҳусайн,
Бе шикоят зарра - зарра дар раҳи савдо гузашт.
Шукри неъмат мекунам ман дар Ҳучанди бостон,
Ними асри умри ман дар шаҳри беғавго гузашт.

15.08.2020.

**ШУКРИ ҲАҚ, КИ ҲАШТУМИН ДЕВОНИ
НАВ ОМАД БА ЧОП (2089)**

Шукри Ҳақ, ки ҳаштумин девони нав омад ба чоп,
Аз дилам нури яқин, девони нав омад ба чоп.
Фикри Мавлоро бикардам дар замири ҳарфи худ,
Бо санои окилин девони нав омад ба чоп.
Рӯи коғаз ҳар чӣ омад бо қалам, он хуни дил,
Мафтаҳаш шуд аз дафин девони нав омад ба чоп.
Дастхатти ман, ки тағйире наёбад бо қалам,
Дар садоқатҳо матин девони нав омад ба чоп.
Табъу нашри ҳар китобат нақши худ дорад,
Ҳусайн,
Ҳамчу икди беҳтарин девони нав омад ба чоп.

15.08.2020.

**НАҒМАИ БУЛБУЛ БА ГУЛ САВТИ
ДИЛОРОМИ МАН АСТ (2091)**

Нағмаи булбул ба гул савти дилороми ман аст,
Дар баҳори хуррамӣ ишқаш ба дил роми ман аст.
Дар ниҳону ошкоро ман нагуфтам ғайри ҳақ,
Ҳар чӣ дидам обу рӯ, аз нафси ороми ман аст.
Ман бидидам ногаҳонӣ дар латофат барги гул,
Хулқу ҳӯи нозанин зеби гуландоми ман аст.
Байни адёни ҷаҳон, қонуни суннат дар ҳадаф,
Урфу одат беҳтарин дар дини исломи ман аст.
Ногаҳон пайдо шавад андешае дар зехни ман,
Дар забону ҳам қалам манзуми илҳоми ман аст.
Ҳикмати ашъори ту бошад, Ҳусайно, хушхабар,
Ту бигӯ дар нуктаҳо мафҳуми пайғоми ман аст.

16.08.2020.

**МИЛЛАТИ МАН БО БУЗУРГОН
САРБАЛАНД АСТ АЗ ҚАДИМ (2120)**

Миллати ман бо бузургон сарбаланд аст аз қадим,
Масканаш шаҳру вилоят байни миллатҳо муқим.
Иштибоҳи як гурӯҳе дур сохт аз масканаш,
Дар куҳистон чо гирифтӯ назми миллат шуд
сақим.

Дар шабоҳат бо Яҳудон дар раҳи Канъону Миср,
Дар ҳақиқат дасти Мӯсо баҳр месозад дуним.
Ҳар кучо миллат бигӯям номи тоҷик дар ҳадаф,
Баҳри миллат дар саҳо баҳшанда шуд дасти
карим.

Чустучӯйҳо кунад асрори миллатро Ҳусайн,
Дар сари ганчинаҳо доим биёбад ҳарфи мим.
Матлаби шеърӯ ғазалҳо васфи миллат дар назар,
Раҳму шафқат меҳрубонӣ раҳмдилӣ васфи раҳим.

24.08.2020.

**ИЛМУ ИРФОН ДАР ШАБИСТОН МОҲИ
ТОБОНИ МАН АСТ (2122)**

Илму ирфон дар шабистон моҳи тобони ман аст,
Ҳар чӣ дидам дар ҳаёт аз амри султони ман аст.
Шукри неъмат дар дилу зикри Худо андар забон,
Пуштибонам байни халқ ҳофиз ниғаҳбони ман аст.
Ҳарчӣ гуфтам бо насихат бо қабули хосу ом,
Бо забонам назму наср аз нури имони ман аст.
Африқо чун сарзамине гарчӣ беобу алаф,
Африқоиҳо бигӯяд он биёбони ман аст.
Ҳазрати Юсуф ба Миср дар дилаш хубби Ватан,
Тоҷикистон дар муҳаббат Мисру Канъони ман аст.
Ту бигӯ унвони худро аз дили халқ, эй Ҳусайн,
Мисли Мавлонои Балх минбаъда унвони ман аст.

24.08.2020.

**БИЁ НАЗДАМ БА СОҲИЛҲО БА ДАРЁ
ГАВҲАР АНДОЗЕМ (2126)**

Биё наздам ба соҳилҳо ба дарё гавҳар андозем,
Чу симу зар ба ҳомилҳо ба саҳро зевар андозем.
Ҳабибам нақши пойи ту ба ҳукми сурати баста,
Зи баҳри ҳалли мушkilҳо ба мавло маҳзар
андозем.

Бичӯ дури зӣ ҳар бода шароби антаҳурӣ чӯ,
Барои дафъи ҷоҳилҳо ба дунё соғар андозем.
Ба киштӣ гар сафар кардӣ, биё бо новаи дарё,
Таваккуфгоҳи маҳмилҳо ба мино лангар андозем.
Ҳақиқатро бичӯ доим, бишав ҳамрах ба аҳли ҷуд,
Барои зеби манзилҳо ба савдо ҷавҳар андозем.
Биё, гуфтӣ азизатро Ҳусайно, сайди маъно кун,
Зи баҳри ҷашну маҳфилҳо ба маъно анбар
андозем.

27.08.2020.

**АЗ ГУЛ ҲИСОРЕ БАҲРИ ХУД ДЕВОРИ
ДИЛБАР МЕКУНАМ (2129)**

Аз гул ҳисоре баҳри худ девори дилбар мекунам,
Гар дасти ман рафт аз бараш ман хок бар сар
мекунам.

Аз ҳар гуле як накхате ояд зи баҳри миллатам,
Ман хонаву кошонаро бо гул муаттар мекунам.
Васфи азизон дар дилам онро бигӯям бо қалам,
Ахбори аҷдодони худ дар дил мусаххар мекунам.
Ҷашни баробар бо насим расми Авастои қадим,
Ҳар он чӣ урфи миллатам дар моҳи озар мекунам.
Иншо кунам дар ҳар ғазал таърихи миллат дар
назар,

Ҳар номае бо номи ту асрори дафтар мекунам.
Дар сарзамини миллатам гуфтӣ Ҳусайно шеърӣ ман,
Ҳар як гулери бо суҳан гулзори кишвар мекунам.

28.08.2020.

**ТО БА КАЙ ПИНҲОН КУНАМ МАН РОЗИ
ОН ГУЛХОНАРО (2137)**

То ба кай пинҳон кунам ман рози он гулхонаро,
Сурмаи чашмон кунам ман хоки он остонаро.
Ҳар гаҳе пурсам начоте об ояд бар сарам,
Аз дили худ ман барорам шамъи оташхонаро.
То нагардад байни мардум чехраи ман мунъакис,
То кучо донад, ғуломе асли он ойинаро.
Сабзаи рӯзи баҳорон қиссаи Мусо калим,
Ту бурун кун бо часорат аз хаёл афсонаро.
Хаймаеро гар ту дидӣ моли кас аз худ макун,
Моли ҳар карвон мағӯ ту хаймау борхонаро.
Бандагӣ аз Румию Ҳиндӣ бидидӣ, эй Ҳусайн,
Номусулмонӣ мағӯ бедорию бутхонаро.
Ҳар нафар дорад акида, банда бошад назди Ҳақ,
Худ бидонад рӯзи маҳшар лоиқи он хонаро.

01.09.2020.

**БАЙНИ МИЛЛАТҲОИ ДУНЁ ШАМСИ
ТОБОН ТОЧИКАМ (2139)**

Байни миллатҳои дунё шамси тобон тоҷикам,
Равшани додӣ ба олам тоҷи султон тоҷикам.
Ифтихорат шуд Саразму, Рашту Хатлону Хучанд,
Аз Самарқанд то Душанбе, номи унвон тоҷикам.
Дар Бадахшону Ҳисор, таърихи миллат аз қадим,
Дар рисолат соҳиби мулки Сулаймон тоҷикам.
Ибни Сино, Ибни Собит пешво андар улум,
Айнӣ, Бобочон Ғафур фарзанди ирфон тоҷикам.
Баъди истиқлоли кишвар соҳиби давлат туйӣ,
Парчамат бодо парафшон, асри даврон тоҷикам.
Мулки ту обод бодо, бо таманнои Ҳусайн,
Марзу буми кишвараш бо дил ниғаҳбон тоҷикам.
Пешвои миллати ман ҷонфидои халқи худ,
Васфи миллат дар дилу ӯ соҳибэхсон тоҷикам.
Ифтихори миллат имрӯз Тоҷикистони азиз,
Вориси Исмоилу ҳам мулки Сомон тоҷикам.

01.09.2020.

**ДАР РАДИФИ ИШҚИ ЛАЙЛӢ МИСЛИ
МАЧНУН ЁР НЕСТ (2141)**

Дар радифи ишқи Лайлӣ мисли Мачнун ёр нест,
Баҳри булбул дар чаманҳо ҳеҷ гули бехор нест.
Рози гулро гар бичӯй баҳри ту гардад яқин,
Ҳар чӣ бошад ноаён аз ҷумлаи асрор нест.
Ту бубин аҳли насоро сохтанд аз худ салиб,
Гар хато шуд аз насоро айби ҳеҷ зуннор нест.
Ин ҳама бадбиниҳо дар байни адёни ҷаҳон,
Дар адоват байни динҳо дасти ҳеҷ ағёр нест.
Дидаи худро кушо, ки ҷоҳилон дар ғафлатанд,
Байни ноаҳлони дунё дидаи бедор нест.
Сирри дилро бетичорат бо қалам гуфтӣ, Хусайн,
Ҳикмати назму наво дар назди ҳар бозор нест.

03.09.2020.

**ШОИРИ СОҲИББАЁН ЗАР АЗ
ЗАРАФШОН МЕКАШАД (2147)**

Шоири соҳиббаён зар аз Зарафшон мекашад,
Ранги маъниро зи гул бо нури чашмон мекашад.
Соҳиби иззат бигардад бо баёни роҳи ҳақ,
Ҳарфи маъниро зи дил бо қуввати ҷон мекашад.
Гар ту дидӣ шоиреро даъваташ бар маъсият,
Ранҷу кулфатро мудом дар роҳи шайтон мекашад.
Дар суҳан ҳар шоире н-орад ба мардум мушкилӣ,
Ҳарфи худро аз дилаш бо роҳи осон мекашад.
Корвони аҳли ҳикмат дар сафар бошад мудом,
Ихтилофе гар расад, реги биёбон мекашад.
Ҳар кӣ хонад бо муҳаббат нуктаи ҳарфи Ҳусайн,
Хатти худро дар бинои мулки сомон мекашад.

04.09.2020.

**ГАВҲАРИ ҚИМАТБАҲО АЗ ОСМОН
ОЯД ПАДИД (2158)**

Гавҳари қиматбаҳо аз осмон ояд падид,
Муътабар баҳри тамошо дар миён ояд падид.
Гавҳари қиматбаҳо панду насихат баҳри халқ,
Аз дилу ҳам аз қаламҳо ноаён ояд падид.
Дар тичорат ҳар нафар гар дурӣ чӯяд аз ҳадаф,
Дар сафарҳо ихтилофи корвон ояд падид.
Ҳар ҷамоат беадаб бепанду андарз дар шикаст,
Доимо аз дасти душман ранҷи ҷон ояд падид.
Панду андарзи ҳақимон худ китоби бениқоб,
Бегумон бар дасти ту ганҷи ниҳон ояд падид.
Дар насихат ҳар ҷӣ гуфтӣ раҳнамо бошад, Ҳусайн,
Нақши хаттат баъди асре ҷовидон ояд падид.

08.09.2020.

**КОШКӢ ИН БАХТУ ТОЛЕЪ РӢӢ
НАГАРДОНАД ЗИ МАН (2166)**

Кошкӣ ин бахту толеъ рӯй нагардонад зи ман,
Мурғи осоиш ба рӯзе пар наафсонад зи ман.
Аз Худо пурсам саломат, шодмонӣ бардавом,
Ҳар кӣ бадандеша шуд фаҳмида натвонад зи ман.
Иштибоҳ, сахву хато ё лағзише пайдо шавад,
Аҳли илму маърифат доман наафсонад зи ман.
Дар давоми зиндагӣ гар мушките ояд ба ман,
Аз Худо пурсам, ки ӯ қисмат бигардонад зи ман.
Руҳи касро ӯ бидодаст бозгирифтани аз ӯст,
Кош руҳамро ба сахтӣ ӯ набистонад зи ман.
Муддаё маълум бошад дар каломи ин Ҳусайн,
Баҳри фардо назму насрам раҳнамо монад зи ман.

15.09.2020.

**ЧЕХРААТ ГАРЧАНД, КИ ЗЕБО, ЭЙ
ЧАВОН, АЗ ХУД МАРАВ (2170)**

Чехраат гарчанд, ки зебо, эй чавон, аз худ марав,
Гар расидӣ авчи аъло, эй чавон аз худ марав.
Чархи качравро надидӣ рост гардонад таноб,
Умри ту чун мавчи дарё, эй чавон аз худ марав.
Барги гул ҳар гаҳ бирезад ибрати ишқ асту бас,
Гар бидидӣ чашми шахло, эй чавон аз худ марав.
Бо ғурури навчавонӣ роҳи шайтонро магир,
То намонӣ дар болоҳо, эй чавон аз худ марав.
Сарвату молат зиёд шуд ҳарзагӯиҳо макун,
Гарчӣ бошӣ мисли Доро, эй чавон аз худ марав.
Фурсате дорӣ Ҳусайно, бар чавонон ту бигӯ,
То шавӣ худ пири доно, эй чавон аз худ марав.

16.09.2020.

**ШУЪЛАИ МЕҲРИ АЗИЗАМ ДАР ДИЛ
ОТАШХОНА ШУД (2173)**

Шуълаи меҳри азизам дар дил оташхона шуд,
Нақши пояш дар биёбон баҳри ман паймона шуд.
Чому соғарро надиду пурҳазар шуд аз ҳасад,
Дар назарҳо бо шаробе лағзиши мастона шуд.
Ҳолати мастон наомад дар шигифт афтоду гуфт,
Дастӣ ҳайрат бар гиребон изтиробӣ шона шуд.
Ваҳшати ҳичрони ӯ аз нолаҳо ояд бурун,
Ашқи шамъи номуродӣ машраби парвона шуд.
Ҳар кучо оташ гирад хокистаре монад зи вай,
Хокбозиҳои мурғон берун аз вайрона шуд.
Ҳар чӣ гуфтӣ бо рақамҳо мулки ту бошад, Ҳусайн,
Ҳирмани ногуфтаат аз баҳри сайёд дона шуд.

17.09.2020.

**НИГАР ТУ ТОИРИ ҚУДСӢ БА
БОЛАШ НОМА МЕСОЗАД (2175)**

Нигар ту тоири қудсӣ ба болаш нома месозад,
Бубинӣ ту дами Исо зи гул парвона месозад.
Банӣ Одам ба ирфоне ба фикре муътакид бошад,
Гаҳе масҷид гаҳе дайру гаҳе бутхона месозад.
Ҳар он кас даъвие дорад ягона ман мусулмонам,
Дурустиро ба адли ҳақ зи худ бегона месозад.
Агар кофир бичӯяд ӯ наёбад дар ҷаҳон куфре,
Барои ганчи номаълум ҳарам вайрона месозад.
Ҳар он кас ҳурмате дорад ба адёни Банӣ Одам,
Равоқи байти худро ӯ, ба худ кошоно месозад.
Ҳама адён ба роҳи худ ҷаман андар гулистон шуд,
Ҳусайн ҳам дар масири худ, зи он гулхона месозад.

18.09.2020.

**НИЗОМИ ИН ҲАЁТРО КУРРАИ
ДАВВОР МЕБИНАМ (2177)**

Низоми ин ҳаётро курраи даввор мебинам,
Ба шохаш садҳазорон гул, ба ҳар гул хор мебинам.
Ироқу Шом дар ин айём харобу лолу ҳам вайрон,
Муслмонони дунёро тани бемор мебинам.
Ибодатҳои мардумро ба мисли лолаи бегул,
Аёниро зи далку хирқаву зуннор мебинам.
Аслзода бигӯяд ҳақ бигардад ӯ ба асли худ,
Ҳаромизодаро ман хоину ғаддор мебинам.
Дар ин айёми илму фан зафар бар олимон бошад,
Паёмбарро ба нусрат мардуми ансор мебинам.
Ҳусайно, назми ҳар шоир ба худ андозае дорад,
Баёни ҳарфи ҳикматро ба сад микдор мебинам.

18.09.2020.

**АДЛУ ИНСОФУ ДИЁНАТ ДИНУ
ОЙИНИ МАН АСТ (2195)**

Адлу инсофу диёнат дину ойини ман аст,
Маърифат дар илму фан чашми ҷаҳонбини ман аст.
Дар замони шӯравиҳо ман ниҳодам як қадам,
Бо бародар аввалин роҳи нахустини ман аст.
Дар умури дину дунё роҳнамо шуд баҳри ман,
Панду андарзи бародар зери болини ман аст.
Баҳри ороми дилам андеша дорам рӯзу шаб,
Кашфи маънӣ дар ғазал дарёи таскини ман аст.
Дар раҳи тадвини шеърар бар дилам омад садо,
Дар шикори маънавӣ саҳрои шоҳини ман аст.
Байни миллатҳои дунё худ бигуфтӣ, эй Хусайн,
Вақти мизони садоқат одилӣ дини ман аст.

26.09.2020.

**ЗУЛМАТЕ ПАЙДО ШАВАД, ҲАРФИ
СУХАНДОН БИШКАНАД (2204)**

Зулмате пайдо шавад, ҳарфи суҳандон бишканад,
Гар ятими носипос зарфи намакдон бишканад.
Беҳирад, бемаърифат нуксон биёрад ҳам зарар,
Аз барои як гуле шохи гулистон бишканад.
Соҳиби иқбол ба рӯзе тира гардад бахти вай,
Аз қазо ҳалво хурад бесанг дандон бишканад.
Аз асолат дур будан лағзиш орад баҳри кас,
Ҷоҳилонро инҳироф бо роҳи осон бишканад.
Дар раҳи зикри ҳақиқат зарфи маъниро бубин,
Беҳабар шуд зарфи ҳақ бо роҳи нисён бишканад.
Дар ғазал андоза гир мизони вазнро, эй Ҳусайн,
Гавҳари илми арӯз назми парешон бишканад.

29.09.2020.

**МАШРАБИ ЗАРДУШТИРО МАН
АЗ ЗУҲАЛ ОМЎХТААМ (2230)**

Машраби зардуштиро ман аз Зуҳал омӯхтаам,
Аз тилисми нонавишта роҳи ҳал омӯхтаам.
Ҳар чӣ дидам дар ҳаётам ҳосили зарби ман аст,
Аз бузургони ҷаҳон зарбулмасал омӯхтаам.
Дар ҳаётам фатҳи бобе бо ҳазорон мушкилӣ,
Неши занбӯр дар назар шахду асал омӯхтаам.
Ҳукми фармони Илоҳӣ чун намуна аз азал,
Дар ривочи шеъри худ ҳукми масал омӯхтаам.
Ҳар маконе эътибору арзише дорад ба худ,
Ман адабро аз бузургон дар маҳал омӯхтаам.
Бо муҳаббат шоире аз баҳри ту гуфто Ҳусайн,
Аз баёни шеъри ту зеби ғазал омӯхтаам.

12.10.2020.

**МУРҒУ ЛОЧИН КАЙ БИДОНАД ДАР
БАЛАНДӢ БОМРО (2238)**

Мурғу лочин кай бидонад дар баландӣ бомро,
Дар табиат вақти сайдаш пухта донад хомро.
Ташна монад дар биёбон бодае пайдо кунад,
Бишканад бо зарби сангаш гар биёбад чомро.
Мурғи лочин марди чоҳил дар баландпарвозиҳо,
Дар умури дину дунё нангарад аҳкомро.
Байни мардум дар ҳаёт роҳи чаҳолатро бубин,
Субҳи содик, бишмарад, девона вақти шомро.
Ҳар касе мункир шавад бар равшании нури шамс,
Дар залолат мениҳад андешаи исломо.
Сайди худро банди дом кун, то наяфтӣ дар фиреб,
Эй Ҳусайн ғофил машав, бедона бинӣ домро.

16.10.2020.

**ТУ БИДОН, НАЗМИ ҲАЁТ ҲУКМИ
ҶАҲОНБОН АДАБ АСТ (2247)**

Ту бидон, назми ҳаёт ҳукми ҷаҳонбон адаб аст,
Давлати нуру зафар баҳри ҷавонон адаб аст.
Дар суҳан боадабӣ шеваи мардони нақӯ,
Роҳи ҳақро биталаб шамъи фурузон адаб аст.
Беадабро ту бубин қимати ӯ ҳеҷ бувад,
Дар тичорат гар харидӣ нақди арзон адаб аст.
Ту нигар рӯи замин бедабӣ макру фиреб,
Фарқ мобайни Банӣ Одаму шайтон адаб аст.
Суҳани аҳли хирад рушду ҳидоят бар халқ,
Беҳтарин васфи амал дар дили султон адаб аст.
Хонаи ҳикмати мо васфи адаб бошаду бас,
Ту нигар боғи Хусайн, гулшани девон адаб аст.

19.10.2020.

**БЕСАРОБОН ДАР БИЁБОН КОРВОН
АЗ ХУД РАВАД (2252)**

Бесаробон дар биёбон корвон аз худ равад,
Гар ниғахбонӣ накардӣ дилситон аз худ равад.
Ҳар гаҳе аз худ нарафти лашкаре пайдо шавад,
Дар зимистон ҳамчу мори безабон аз худ равад.
Марди чоҳил бериоят ҳифз накарда ҳадди худ,
Назди мардум дар мусибат бо фиғон аз худ равад.
Ваъзу иршоди илоҳӣ расми пирони хирад,
Хорию зорӣ бубинад гар чавон аз худ равад.
Дар умури дину дунё поси хотир дар сарат,
Эҳтиёти нафси худ кун, гар чаҳон аз худ равад.
Эй Ҳусайн, аз худ марав ҳам аз такаббур дур бош,
Аҳли кибр то рӯзи махшар ҷовидон аз худ равад.

23.10.2020.

**АЗ КАСЕ БИНАМ ХАТО, Ё ЯК ТАРАФ,
МАН ЯК ТАРАФ (2258)**

Аз касе бинам хато, ё як тараф, ман як тараф,
Ҳар чӣ бошад нораво, ё як тараф, ман як тараф.
Ёри носанчидаро дар имтиҳон дорам агар,
Бесабаб гар шуд чудо, ё як тараф, ман як тараф.
Ҳар касе кард бевафой бар хилофи эътимод,
Гарчӣ кард ҷонро фидо, ё як тараф, ман як тараф.
Байни мардум гар азизе хор гардад ногаҳон,
Ҳар кӣ гӯяд носазо, ё як тараф, ман як тараф.
Пайравӣ дорам ба ҳикмат дар раҳи аҳли хирад,
Ҳар касе бемуктадо, ё як тараф, ман як тараф.
Ҳамнафас дар маърифат бошад аниси ин Ҳусайн,
Ҳар кӣ шуд ноошно, ё як тараф, ман як тараф.

24.10.2020.

**БУЛБУЛЕ ЛОЧИН НАГАРДАД БО
ПАРИДАНҲОИ ХУД (2262)**

Булбуле лочин нагардад бо париданҳои худ,
Токи ангур сар диҳад, бо саркашиданҳои худ.
Булбуле шав назди гулҳо мисли ток саркаш
машав,
Роҳи таъзим пеша гир ту бо хамиданҳои худ.
Аз хамиданҳои сайёд дар ҳазар шав рӯзу шаб,
То биёбӣ худ раҳо бо хас давиданҳои худ.
Дар ҳузури пиру барно шав намуна доимо,
Байни мардум бо адаб маъно шуниданҳои худ.
Маънии сархат бубин наққошӣ дар пешонӣ шуд,
Раҳнамо шав дар варақ бо хаткашиданҳои худ.
Дар масири назми ту мачрои илҳом, эй Ҳусайн,
Бо ишора ту бигӯ дарёдамиданҳои худ.

25.10.2020.

**ШЕЪРЕ, КИ ДОРАМ ДАР ДИЛ ЛАЪЛИ
НАСУФТАИ МАН (2282)**

Шеъре, ки дорам дар дил лаъли насуфтаи ман,
Пайдо шавад ба рӯзе рози нагуфтаи ман.
Бунёди хайри амал шеваи марди накӯ,
Бадкорӣ дар ҳар амал роҳи нарафтаи ман.
Гарчанд ки рафт умрам шукрона гӯям мудом,
Надомате наояд аз умри рафтаи ман.
Ирфону панду андарз монанди лолаи сурх,
Ҳар ҳикмате бидидӣ гули шукуфтаи ман.
Дунё бубинад ба хоб хусбида дар раҳи ҳақ,
Баҳрат бигӯям мудом бедори хуфтаи ман.
Лутфи карам Хусайно, пӯшида рамзи ғазал,
Шухрат биёбад рӯзе рози нухуфтаи ман.

08.11.2020.

**БАҲРИ МАН ДАР ИН ҶАҲОН ДОРОЙ
ЧАШМИ РАВШАНАМ (2290)**

Баҳри ман дар ин ҷаҳон дорой чашми равшанам,
Тансиҳат бедушману оромӣ бошад масканам.
Ман бубинам ҳикматеро гар чӣ шӯр аст оби баҳр,
Покӣ мечӯям ба дил дарёи оби хӯрданам.
Дар гулистону чаманҳо бӯи гул андар машом,
Зеби дунёро бубин алвони сарвар савсанам.
Гар диле дорӣ саломат айбҷӯиҳо макун,
Нуқтаи пинҳон мағӯ хуне, ки зери нохунам.
Шукри ҳақро мекунам ободӣ тоҷи хусравӣ,
Ҳалқа н-ояд баҳри ман озодӣ зеби гарданам.
Тору пуди шеъри худ зебанда гуфти, эй Ҳусайн,
Риштаи назмат мудом зебову борик метанам.

11.11.2020.

**РОҲИ НОСАНЧИДАРО АЗ МАРДУМИ
ХУШЁР ПУРС (2298)**

Роҳи носанчидаро аз мардуми хушёр пурс,
Рафтанатро пеш аз он аз соҳиби асрор пурс.
Сирри худро ту мағӯ андар ҷавоби душманат,
Дӯсти содиқро ба ҷон аз ному нангу ор пурс.
Аз маъосӣ иҷтинобу дурӣ ҷӯ аз нохирад,
Маряма маъсумаро аз соҳиби зуннор пурс.
Сирри пинҳонӣ кушояд кашмакашҳои зиёд,
Хирмани макнунаро аз шахси даъводор пурс.
Чашмаи Кавсар зи дилҳо он шароби антаҳур,
Шишаи махтумаро аз хонаи хаммор пурс.
Эй Ҳусайн, дар ришта каш маъноӣ тақво аз калом,
Ҳикмати манзумаро аз марди тақводор пурс.

28.11.2020.

**ШУКРИ ДАВРОН МЕКУНАМ, АЗ АДЛИ
СУЛТОН РОЗИЯМ (2302)**

Шукри даврон мекунам, аз адли султон розиям,
Ҳалли мушкил дар амал бо роҳи осон розиям.
Некномӣ байни мардум сарнавишти номаҳо,
Ҳар чӣ омад аз Худо аз ному унвон розиям.
Дар умури дину дунё қиматӣ н-омад ба ман,
Дар ҳаётам некию аз нархи арзон розиям.
Миннати эзид кунам н-омад ба ман ҷавру ситам,
Дар ниҳону ошкор аз тарки исён розиям.
Бо қаноат ман бигуфтам шукри он Парвардигор,
Дар давоми умри худ аз ҳукми Яздон розиям.
Бо қалам гуфтӣ Ҳусайно, хушдидам аз хатти худ,
Манфаъат гар оварад аз назми девон розиям.

02.12.2020.

**МЕТАВОН АЗ ЗЕРИ ДАРЁ БО СУХАН
ГАВҲАР КАШИД (2327)**

Метавон аз зери дарё бо сухан гавҳар кашид,
Бекарон аз байни сахро бо чаман сангар кашид.
Гавҳари сангар бидонад соҳиби назми қалам,
Бегумону бехато аҳли сухан дафтар кашид.
Теғи қачрафтори дунё душмани аҳли хирад,
Дар миёни фаҳми маъно бе сухан ханҷар кашид.
Баҳри халқу миллати худ зидди доноёни даҳр,
Метавон ҳар марди расво бар Ватан лашкар
кашид.

Киштиҳо бо оҳану занҷир бошад ҳамнафас,
Ту бидон дар зери мино аз қуҳан лангар кашид.
Бо таҳаммул лангари ту дурфишон бошад,
Хусайн,
Зарфишон соҳиб ба наҷво аз бадан ахтар кашид.

28.12.2020.

**ДАР ИН ДУНӢИ БЕДОМОН БА ҲАР
НОКАС МАДОРО КУН (2329)**

Дар ин дунӢи бедомон ба ҳар нокас мадоро кун,
Бирав назди хирадмандон зи ҳар ҷоҳил табарро кун.
Ту дурӣ ҷӯ зи ҳар нодон саодат ҳамраҳат бошад,
Каромат ҳар ғае ҳоҳӣ саховатро ба дарё кун.
Амал кардӣ ба кори хайр зи дарё аҷри он ояд,
Ба ҷаннат рафтнантро ту ба дасти худ муҳайё кун,
Замини саҳти кӯҳистон ҳазорон ҳикмате дорад,
Наҳоҳӣ чашмаи маъдан назар дар санги хоро кун.
Ҳар он сатре, ки душвор аст бидон сарчашмаи
асрор,
Баёни илму ирфонро зи ҳарфе кашфи маъно кун.
Гухар ҳоҳӣ Ҳусайно, ту фурӯ рав зери ҳар ҳикмат,
Ба даст овар ҷавохирро ба гунбад нақши ҳазро кун.

31.12.2020.

**ДАР РАҲИ АҲДУ ВАФО ЧУН ВОМИҚУ
УЗРО БИЁ (2350)**

Дар раҳи аҳду вафо чун Вомиқу Узро биё,
Гарчӣ гаштӣ мубтало чун ошиқи шайдо биё.
Дар зарурат шав ту пайдо мисли Мӯсои Калим,
Назди ман баҳри чило бар соҳили дарё биё.
Васфи Иброҳим ту хоҳӣ ҳамзамон Канъону Миср,
Дар раҳи худ ҷонфидо монанди он Соро биё.
Дар давоми умри худ дорам ниёзе баҳри ту,
Чун ҷароғи раҳнамо имрӯзу ҳам фардо биё.
Ҳар гаҳе зоҳир бигардад зикри ҳақ андар дилат,
Бо муҳаббат бенидо дар ҳолати начво биё.
Эй Ҳусайн, андар каломат қавли мавлонои Балх,
Гар бичӯй муктадо бар назди Мавлоно биё.

23.01.2021.

**АЗ ВАТАН БО САД МУҲАББАТ МО
САЛОМ ОВАРДАЕМ (2351)**

Аз Ватан бо сад муҳаббат мо салом овардаем,
Ҳар суҳан бошад ҳақиқат сад паём овардаем.
Баҳратон меҳри азизон чорӣ гардад рӯзу шаб,
Дар бадан наҳри садокат як низом овардаем.
Назди мардум некӣ гуфтан минбари марди накӯ,
Анҷуман нури ҳидоят дар калом овардаем.
Дар умури наҳйи мункар шуд баробар хосу ом,
Аҳдшикан нақши адоват бар ҳарам овардаем.
Адлу инсоф ҳар замоне камтарин гардад агар,
Аз куҳан гарди адолат бар авом овардаем.
Миллати тоҷик, Ҳусайно, сарбаланд дар ҳар тараф,
Аз меҳан насли саломат дар мақом овардаем.
Эй азизон, ҳар кучо бошед саломат доимо,
Аз Ватан мо бўи гулро бар машом овардаем.

23.01.2021.

ХИДМАТИ МИЛЛАТ БИКУН, ЭЙ МАРДИ МАЙДОНИ ВАТАН (2353)

Хидмати миллат бикун, эй марди майдони Ватан,
Ҳам тафохурҳо бикун бо ному унвони Ватан.
Дар раҳи ҳифзи салом гардан ниҳодан вочиба аст,
Саркашиҳо ту макун аз амру фармони Ватан.
Раҳнавардиро надонӣ зулмат ояд бар сарат,
Равшанӣ орад ба ту нури дурахшони Ватан.
Ҳар гаҳе ояд зарар исёну безорӣ макун,
Гарчи монӣ рӯзу шаб дар зери борони Ватан.
Дар сафар бинӣ зиёне дар зимистони хунук,
Манфаат ояд ба ту аз шамси тобони Ватан.
Бо баёни ҳарфи худ осуда бошӣ, эй Ҳусайн,
Сирри дилро ту навис дар боғу бўстони Ватан.

26.01.2021.

**МАН БА ДУНЁ ОМАДАМ, АММО
НАМЕДОНАМ ЧАРО? (2356)**

Ман ба дунё омадам, аммо намедонам чаро?
Ҳақ бидонад он ҳадаф овард ба дунё ӯ маро.
Хайрхоҳӣ баҳри ман шуд ҳодии мардум шудам,
Ман ризо аз зиндагиям ҳукми бечуну чаро.
Дар замони пириям як неъмате омад ба ман,
Умри ман шуд дар ривоят қиссаву дostonсаро.
Воқеоте дар замона рух бидод дар пеши чашм,
Шукри неъмат мекунам бар ман наомад мочаро.
Нақши пойи ҳар бузурге ҳикмати девони ман,
Шуд муқаддас дарғаҳи ман хонаам донишсаро.
Эй Ҳусайно, бо қалам гӯ мақсади девони худ,
Кош бошад баъди асре баҳри мардум раҳнамо.

28.01.2021.

**ЭЙ АЗИЗАМ, ҲАР КУЧО БОШӢ КИТОБ
ҚЎЯНДА БОШ (2360)**

Эй азизам, ҳар кучо бошӣ китоб қўянда бош,
Ҳар чӣ хондӣ аз китоб мазмуни он гўянда бош.
Қустучӯ кун роҳи таълим, то биёбӣ бахти худ,
Дар раҳи тадбири дунё толиби созанда бош.
Роҳи таълим пеша кардӣ манфаъат бинӣ аз он,
Аз барои нафъи миллат доимо омода бош.
Бо муҳаббат роҳи ҳақ гир, бандагӣ кун доимо,
Бо ирода байни мардум дилбару озода бош.
Чехраи мардони некӯ хушдилӣ орад ба кас,
Дар калому дар либосат хушнамо зебанда бош.
Эй Ҳусайно, худ бигуфтӣ, ки китобам ҳамрахат,
Дар сафарҳои ҳаёт бо илму ирфон зинда бош.

29.01.2021.

**КАНОРИ ДОВАРИ ФАРДО
ҲАЁТИ ҶОВИДОН ҲОҲАМ (2372)**

Канори довари фардо ҳаёти ҷовидон хоҳам,
Зи ёри сангари шабҳо начоти корвон хоҳам.
Бубинам гар зимистоне умед аз раҳматаш дорам,
Баҳору дилбари дунё суботе дар амон хоҳам.
Шаҳаншоҳе равад рӯзе ба сайди мурғу ҳам моҳӣ,
Шикори раҳбари танҳо бароти беziён хоҳам.
Зиёратгоҳи аҳли ҳақ масири аҳли суннат шуд,
Мазори ҷавҳари фатво сироти бекарон хоҳам.
Адолатҳои ин дунё ба худ андозае дорад,
Савори лангари дарё қаноте дар миён хоҳам.
Ҳусайно, гавҳаре дорӣ мазан бар санги номардон,
Шиори гавҳари мавло сифотеро дар он хоҳам.

01.02.2021.

**ИҚБОЛИ МАРДОН ДИГАРУ
РАМЗИ САОДАТ ДИГАР АСТ (2374)**

Иқболи мардон дигару рамзи саодат дигар аст,
Ирсоли бурҳон дигару васли каромат дигар аст.
Гар хоҳӣ иқболи накӯ коре бикун дар роҳи хайр,
Амволи эҳсон дигару дасти саховат дигар аст.
Заҳми забону зикри ҳақ ҳамсангӣ орад дар амал,
Аъмоли исён дигару асли ибодат дигар аст.
Бо туҳмату кизбу қадаҳ ҳеҷ гаҳ машав ту рӯ ба рӯ,
Ишколи бухтон дигару чаври маломат дигар аст.
Гар чашми гирён дидаӣ, раҳме бикун баҳри Худо,
Атфоли гирён дигару чашми қаноат дигар аст.
Бахту саодат бардавом дар муршидӣ бошад
Хусайн,
Аҳволи вайрон дигару холи ҳидоят дигар аст.

**МАҒРУР МАШАВ БО ДАВЛАТАТ
ГАР ШОҲИ ШОҲОН ҲАМ ШАВӢ (2375)**

Мағрур машав бо давлатат гар шоҳи шоҳон ҳам
шавӣ,
Масрур машав бо суҳбатат паҳлӯи султон ҳам шавӣ.
Хидмат бикун аз баҳри халк, торики н-ояд дар раҳат,
Ранҷурӣ каш аз зулматат, гар шамси тобон ҳам шавӣ.
Чун абри борон сӯи Чин сирре бидорӣ дар камин,
Мабрурӣ кун бо раҳматат, як қатра борон ҳам шавӣ.
Некӯӣ кардӣ бо яқин гарчи каломат оташин,
Маҳҷурӣ кун аз миннатат гарчанд суҳандон ҳам
шавӣ.
Мӯру малахро ту бубин занбур чу орад анғубин,
Мағрур машав бо ҳимматат мисли Сулаймон ҳам
шавӣ.
Эй носири хатту рақам гуфто Ҳусайнат бо ниёз,
Маъмурӣ кун бо нусратат гулшан ба девон ҳам шавӣ.

04.02.2021.

**ГАРДИШИ ДУНЁ МАГЎ,
АЗ ДАВРУ ДАВРОН РОЗӢ ШАВ (2400)**

Гардиши дунё магӯ, аз давру даврон розӣ шав,
Дар садоқат бо маром бо аҳду паймон розӣ шав.
Норизогӣ гар расад озори Пайғамбар бубин,
Розигӣ пурсад касе бо роҳи осон розӣ шав.
Ранчише ояд ба ту ногаҳ зи модар ё падар,
Назди модар ҳам падар бо чашми гирён розӣ шав.
Пурра шуд имрӯз ғазалҳо ду ҳазору чорсадум,
Ҳар чӣ омад баҳри ту бо амру фармон розӣ шав.
Дар раҳи аҳли сафо гар ҳайрате ояд ба ту,
Дастӣ пиронро бигир, бо нури ирфон розӣ шав.
Ту адолат дидаӣ дар ин ҳаётат, эй Ҳусайн,
Ҳар чи додаст он Ҳудо аз адли султон розӣ шав.

17.02.2021.

**ДАР НАЗАРҲО ГАРЧИ ХОБАМ,
ЧАШМИ БЕДОРАМ ТУЙ (2403)**

Дар назарҳо гарчи хобам чашми бедорам туй
Дар раҳи ҳифзи бақо девори гулзорам туй.
Номи покат дар дили ман дар сафар ё дар ҳазар,
Дар масири сайру гардиш раҳнамо ёрам туй.
Чархи дарёро набинад толиби моҳӣ ба баҳр,
Баҳри марворид равам, гирдоби ҷӯйборам туй.
Интиҳоб андоза дорад ҳар чиро бошад ҳудуд,
Дар шинохти ҳар ҳудуде хатти деворам туй.
Ҳар ҷӣ гуфтам ё навиштам, меҳри ту андар дилам,
Дар фасоҳат ҳам балоғат ҳусни гуфторам туй.
Дар масири маърифат бар назми худ гӯ, эй Ҳусайн,
Дар шафоат назди миллат нақди бозорам туй.

18.02.2021.

**КОШ РЎЗЕ БЕЧАДАЛ
ОСУДА БИНАМ ИН ЧАҲОН (2410)**

Кош рӯзе бечадал осуда бинам ин чаҳон,
Холӣ аз ҷанги замону халқи дунё дар амон.
Бо муҳаббат маслиҳат дар байни адёни чаҳон,
Раҳму шафқат дар дилу некӯи байни мардумон.
Боз пурсам аз Худо ободии рӯи замин,
Ибрате ояд ба мо аз назми роҳи Каҳкашон.
Хоку оби ин замин озод бошад аз ҳалал,
Дар умури дину дунё безарар бар дигарон.
Оқибат пурсам зи ӯ бошад саодат баҳри халқ,
Ваҳдату ободиҳову мулки дунё зарфишон.
Гар талаб кардӣ ба мардум бо садоқат, эй Ҳусайн,
То қиёмат ҳикматат боқӣ бимонад ҷовидон.

24.02.2021.

**КИШВАРИ НУРУ САОДАТ,
ТОҶИКИСТОН, ЗИНДА БОД! (2411)**

Кишвари нуру саодат, Тоҷикистон, зинда бод!
Ҳукми Пешво дар адолат, даври даврон зинда бод!
Ин ҳама ободиҳо аз баҳри халқу миллат аст,
Тоҷикистон доимо бо нури раҳмон зинда бод!
Нури истиқлоли давлат ваҳдати миллат бувад,
Дар садоқат бар Ватан Вахш Бадахшон зинда бод!
Ваҳдати мо гул кунад аз рамзи Кӯлобу Ҳисор,
Дар табиат гулшану Рашту Зарафшон зинда бод!
Баҳри ободии Ватан рушди саноат дар назар,
Дар муҳаббат ҳам рафоқат Суғду Хатлон зинда бод!
Асли давлатдорӣ мо давлати Сомониён,
Ифтихори миллати мо даври сомон зинда бод!

24.02.2021.

**МУРОДИ ДУ ЧАҲОН ХОҲӢ,
БАИМОН ШАВ, БАИМОН ШАВ (2416)**

Муроди ду чаҳон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав,
Ҳаётат зарфишон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав.
Баҳори беҳазон хоҳӣ, бақое дар чаҳон хоҳӣ,
Ҳаёти беэён хоҳӣ, баимон шав, баимон шав.
Санои ошиқон хоҳӣ, ту сидқи содиқон хоҳӣ,
Дуои модарон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав.
Мақоми дӯстон хоҳӣ, ту гулшан беҳазон хоҳӣ,
Заволи душманон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав.
Ту некӣ бенишон хоҳӣ, барои дигарон хоҳӣ,
Ба маҳшар соябон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав.
Ҳусайно, гар амон хоҳӣ, ба девонат забон хоҳӣ,
Ҳаёти ҷовидон хоҳӣ, баимон шав, баимон шав.

06.03.2021.

271

**ҲАМРАҲИ МОДАР НИШАСТАН
ЯК ЗАМОН ДАВРОН БУДАСТ (2422)**

Ҳамраҳи модар нишастан як замон даврон будаст,
Гардише дар гирди модар баҳри ман майдон
будаст.

Модарам дар роҳи зистан ҳамчу кишвар баҳри ман,
Дар раҳи меҳру муҳаббат модарам султон будаст.
Фикри модарро бикардам манзили ман мулки вай,
Худ надониستم ба хонам модарам меҳмон будаст.
Дилбарӣ хоҳам ба модар нақҳати гул ҳам асал,
Дар назокат модари ман баргаи райҳон будаст.
Хоб дидам пардаи гул чилва дорад ноаён,
Дар дилу ҳам дидаҳояш меҳри вай пинҳон будаст.
Васфи модар дар китобат бо қалам гуфти Ҳусайн,
Дар ҷавоби ҳам суолам баҳри ман девон будаст.

13.03.2021.

**ЭЙ АЗИЗОНИ ДИЛАМ,
ГҶЯНДА ҚУРБОНИ ШУМО (2424)**

Эй азизони дилам, гӯянда қурбони шумо,
Аз сафарҳо омадаст ин банда меҳмони шумо.
Ҳар чӣ гуфтам дар ғазал халқи азизам дар назар,
Раҳнамо шуд баҳри ман нури дурахшони шумо.
Сар натобам аз итоат дар раҳи ночориҳо,
Баҳри ман бошад зарурат амру фармони шумо.
Мухра дорад дар даҳонаш муршиди ҷаннатмакон,
Хандаи зебои гулҳо зеби дандони шумо.
Ҷустуҷӯи Каъба шуд андар висоли роҳи ҳақ,
Бар муроди дил расем аз дасти эҳсони шумо.
Риштаи назми Ҳусайн пайваста бошад бо само,
Маҷмаъи ашъори вай насри парешони шумо.

19.03.2021.

**БО ДУОИ МЎРЧАҲО МУЛКИ
СУЛАЙМОН КАМ НАШУД (2427)**

Бо дуои мўрчаҳо мулки Сулаймон кам нашуд,
Бо мурури корвон реги биёбон кам нашуд.
Сирри дунёро бидонад гарчи бошад беадад,
Ғунчаи гул бенизом андар баҳорон кам нашуд.
Асхиёро ту бубин дасти саховат бетамаъ,
Сарвату моли саҳо дар роҳи эҳсон кам нашуд.
Байни миллатҳои дунё сад ҳазорон зиддият,
Дар давоми асрҳо осори ирфон кам нашуд.
Дар умури зиндагӣ ту адли дунёро бубин,
Бо вучуди зулми мардум адли султон кам нашуд.
Дар мақоми назми ирфон шукри мавло кун,
Хусайн,
Бо гузашти солҳо як ҳарфи девон кам нашуд.

20.03.2021.

**ТОҶИКИСТОН ФАХР ДОРАД
БО ҶАВОНОНИ ХУЧАНД (2431)**

Тоҷикистон фахр дорад бо ҷавонони Хучанд,
Сулҳу истиклоли мо шуд гул зи домони Хучанд.
Шуд Душанбе пойтахти Тоҷикистони азиз,
Ибтидо вахдаташ шуд аҳду паймони Хучанд.
Ту бубин ин шаҳри зебо мардумаш соҳибхирад,
Зери Сайхун ҳикмати халқ сирри пинҳони Хучанд.
Кишвари ман гашта зебо чун баҳори нозанин,
Тоҷикистон баҳри миллат аз гулистони Хучанд.
Қиссаҳои қаҳрамон аз дасти он Темурмалик,
Дар ривоятҳои халқ мулки Сулаймони Хучанд.
Бо таманнои Ҳусайн бошад Хучанд шаҳри амон,
Раҳму шафқат байни халқ бошад ниғаҳбони Хучанд.

22.03.2021.

**РИЗО АЗ ОСМОН ХОӢИ,
ТУ ХИДМАТ БАӢРИ МИЛЛАТ КУН (2433)**

Ризо аз осмон хоӢи, ту хидмат баӢри миллат кун,
Каромат аз замон хоӢи, ту хидмат баӢри миллат кун.
Адолат дар замон хоӢи, муӢаббат дилситон хоӢи,
Саодат дар ӢаӢон хоӢи, ту хидмат баӢри миллат кун.
Санои Ӣовидон хоӢи, саломат аз забон хоӢи,
БаӢо андар ӢаӢон хоӢи, ту хидмат баӢри миллат кун.
Табиат беӢиён хоӢи мазамматро хазон хоӢи,
Ӣакикатро аён хоӢи, ту хидмат баӢри миллат кун.
Шафоатро аён хоӢи, гузар аз имтиӢон хоӢи,
Фазои КаӢқашон хоӢи, ту хидмат баӢри миллат кун.
Хаторо ноаён хоӢи, Ӣусайно, гар амон хоӢи,
Дуо аз хар забон хоӢи, ту хидмат баӢри миллат кун.

23.03.2021.

**САОДАТ ДАР ЧАҲОН HOҲӢ,
ПИСАРАМ, БАИМОН ШАВ (2435)**

Саодат дар чаҳон хоҳӣ, писарам, баимон шав,
Ҳаётат дар амон хоҳӣ, писарам, баимон шав.
Табиат безиён хоҳӣ, каромат аз замон хоҳӣ,
Гузар аз имтиҳон хоҳӣ, писарам баимон шав.
Садоқат дар чаҳон хоҳӣ, ба моли худ амон хоҳӣ,
Ҳақиқатро аён хоҳӣ, писарам ба имон шав.
Санои олимон хоҳӣ, гурез аз чоҳилон хоҳӣ,
Шарофат аз замон хоҳӣ, писарам, баимон шав.
Дуои модарон хоҳӣ, муроди ду чаҳон хоҳӣ,
Иноят з-осмон хоҳӣ, писарам, баимон шав.
Насиҳат армуғон хоҳӣ, Ҳусайнро дар амон хоҳӣ,
Ҳаёти ҷовидон хоҳӣ, писарам, баимон шав.

24.03.2021.

**ГАР ХОҲӢ НЕКӢ ДАР ЧАҲОН
САНҒЕ МАЗАН БАР СОБИҚИН (2442)**

Гар хоҳӣ некӣ дар чаҳон санге мазан бар собиқин,
Оянда монӣ дар амон санге мазан бар собиқин.
Ҳеҷ гаҳ машав ту бадгумон васфи бузургонро
бидон,
Таърихи онҳоро бихон, санге мазан бар собиқин.
Ҳамраҳ бишав бо оқилон, дурӣ бичӯ аз ҷоҳилон,
Васфе бикун аз одилон, санге мазан бар собиқин.
Аъмоли онҳо дар ниҳон рӯзе бигардад он аён,
Бар худ бихоҳӣ армуғон, санге мазан бар собиқин.
Илме бигир аз содиқон, таъне мазан бар ошиқон,
Ибрат бигир аз олимон, санге мазан бар собиқин.
Гуфто Ҳусайн андар баён: некӣ бикун ту дар
чаҳон,
Номат бимонад ҷовидон, санге мазан бар собиқин.

30.03.2021.

**ҶАҲОН ДАР ЛАРЗА МЕОЯД,
АГАР ЧАШМАШ БА ХОБ АФТАД (2453)**

Ҷаҳон дар ларза меояд, агар чашмаш ба хоб афтад,
Бисӯзад баҳру укёнус агар оташ дар об афтад.
Садои баҳру бар бингар суҳан дар парда меғӯяд,
Надонистам зи асроре чу соғар дар шароб афтад.
Ҷамоли ҳақ агар хоҳӣ, набошад тоқати дидан,
Бисӯзад шамси тобонро зи рӯяш гар ниқоб афтад.
Ба саҳро марди ҳақ бинӣ, макун ҳукме ба нодонӣ,
Гулистоне зи дуриҳо ҳарам дайри хароб афтад.
Биҳои фаҳри худ донанд қадам андар рикоби кас,
Зи шайтон фитна меҷӯяд, чу нокас аз рикоб афтад.
Ҳақиқатро ба ҳар ҳоле Ҳусайно баҳри мардум гӯ,
Амонӣ мешавад ҳосил, дуо гар мустачоб афтад.

04.04.2021.

**ҚАДДУ ҚОМАТ ДАР НАЗАР
САРВИ ХИРОМОНИ МАН АСТ (2465)**

Қадду қомат дар назар сарви хиромони ман аст,
Байни мардум вақти зулмат моҳи тобони ман аст.
Ҳар гаҳе ояд чу шамсе равшанӣ орад ба ман,
Ҳикмати асрори вай нури шабистони ман аст.
Дар раҳи гул ҳамчу булбул ташнаи меҳру вафо,
Дар баҳорон баҳри гул шабнам зи борони ман аст.
Ҳар чӣ гуфто бо ҳадафҳо розӣ бошам дар амал,
Шарти ман меҳру вафо он адли мизони ман аст.
Рози дилро дар ғазал гуфто Ҳусайн бо сабки худ,
Ҳикмати асрори ман дар ҳарфи девони ман аст.
Ҳарфи девонам бубинад худхуде орад хабар,
Сайри маънӣ дар ғазал мулки Сулаймони ман аст.

17.04.2021.

**АЗ ХУДО ГАР НЕКӢ ХОӢ,
СУБӢДАМ БЕДОР ШАВ (2475)**

Аз Худо гар некӢ хоӢ, субӢдам бедор шав,
Равзани дилро кушо аз чумлаи аброр шав.
То тавонӢ дар ҳаётат хидмати мардум бикун,
Соҳиби ахлоқи некӯ, марди беозор шав.
Ғофилу нодону расво рӯй бигардонад зи ту,
Сӯи номардон марав, аз чоҳилон безор шав.
Дар гулистон сайругашти аҳли ирфонро бубин,
Аз барои булбуле гулхонаи бозор шав.
Номи некӯ гарчи дорӢ байни мардум, эй Ҳусайн,
То тавонӢ дар ҳаётат марди хушгуфтор шав.
Бар машоми аҳли дунё накҳате ояд зи гул,
Дастаи гул ҳам набошӣ, як гул аз гулзор шав.

01.05.2021.

**ФАСЛИ ЗИМИСТОН ГАР РАСАД,
ГУЛ АЗ ГУЛИСТОН МЕРАВАД (2476)**

Фасли зимистон гар расад, гул аз гулистон меравад,
Аммо гули меҳру вафо бар сӯи гулдон меравад.
Хандидани гулҳо бубин андар баҳори нозанин,
Булбул бияфтад дар кафас бо чашми гирён меравад.
Ҳар тоҷире дар шаҳри худ қадре наёбад симу зар,
Ҳамроҳи карвони сафар сӯи биёбон меравад.
Бозтоби нури одами нақши ризо дар байни халқ,
Дар акси он ҳар нокасе бо сад пушаймон меравад.
Ҳар он чи нодаркорӣ аст, боқӣ бимонад дар замин,
Аз баҳри най ё бўриё ной аз найистон меравад.
Ҳар кас равад бо роҳи ҳақ гуфто Ҳусайн андар ғазал,
Сидку вафо андар дилаш бо нури имон меравад.

03.05.2021.

МОҶАРОИ ОДАМУ ШАЙТОН БУБИН (2481)

Моҷарои одаму шайтон бубин,
Байни онҳо ғафлату нисён бубин.
Себи сурх ё гандуме бошад сабаб,
Одаму Ҳаво чу омад бар замин.
Дар дилаш пайдо бишуд хову ҳавас,
Васфи ўро манзили султон бубин.
Дар замин одам чу заҳматҳо кашид,
Дар адолат паллаи мизон бубин.
Домани соҳибдилон орӣ зи айб,
Ҳар ривоят баҳри худ эҳсон бубин.
Бо ишорат қиссаҳо гуфтӣ Ҳусайн,
То қиёмат ҳастии девон бубин.

29.05.2021.

**САМАК ДАР ЗЕРИ ДАРЁВУ
КАБЎТАР ДАР ҲАВО ГАРДАД (2498)**

Самак дар зери дарёву кабўтар дар ҳаво гардад,
Касе ҳикмат гирад аз он ба нафсаш подшо гардад.
Ҳар он кас дури мечӯяд гурезон нафси аммора,
Ба назди мардumi олам ба рӯзе муктадо гардад.
Марав бо роҳи номардон агарчанде сихатманд аст,
Хилофе дар дилаш бошад ба дарде мубтало гардад.
Ҳадиси он Расул бишнава, ту ҳамраҳ бо ҷамоат шав,
Пушаймон мешавад рӯзе ҳар он кас, ки ҷудо гардад.
Ҳазорон ҳилаву найранг бубандад дасту пой мард,
Ҳар он кас ҳуҷҷате дорад зи ҳар банде раҳо гардад.
Шудӣ ҳамдам ба аҳли дил Ҳусайно, фикри фардо кун,
Мағӯ ман муршидам ҳаргиз, ки солиқ раҳнамо гардад.

04.06.2021.

ҶОНАМОЗИ МОДАРОН ОЗОДА АСТ (2505)

Ҷонамози модарон озода аст,
Домани модар ба каф саччода аст.
Дар раҳи таъзими Субҳон сачда кун,
Модаратро баҳри ту ӯ дода аст.
Ту дуо гир чун Увайси аз Қаран,
Дар дуо аз баҳри ту омода аст.
Назди мардум аз Ҷурайчи роҳибе,
Пардаи шарму ҳаё афтода аст.
Хидматаш вочиб бишуд бо амри ҳақ,
Ҳар чи кардӣ баҳри вай арзанда аст.
Модарат аз ту ризо бошад Ҳусайн,
Руҳи вай орому ҳам осуда аст.

08.06.2021.

**АҲЛИ СУННАТ ВАЛҶАМОАТ
МАЗҲАБИ ДИНИ МАН АСТ (2514)**

Аҳли суннат валҷамоат мазҳаби дини ман аст,
Урфу одатҳои миллат расму ойини ман аст.
Зиндагӣ дарам ба даврон ҳамраҳи аҳли башар,
Илми кайҳон дар ғазал чашми ҷаҳонбини ман аст.
Маърифат дар роҳи ҳақ оромӣ орад баҳри ман,
Ҳар ғаҳе оташ гирам дилҷӯй таскини ман аст.
Мункари роҳи ҳақиқат дурӣ ҷӯяд аз Худо,
Пайрави роҳи залолат кофири дини ман аст.
Гар накардам пайравӣ бар Бедилу Шайхи Камол,
Аз қадим девони Ҳофиз зери болини ман аст.
Шеъри Турсунзода бошад, эй Хусайно, дар барат,
Ҳар чӣ гуфтӣ дар ғазалҳо «ҷони ширини ман аст».

18.06.2021.

**МИЛЛАТАМ ФАРДО БИХОНАД
НАЗМИ ГУЛЧИНИ МАРО (2530)**

Миллатам фардо бихонад назми гулчини маро,
Лаззати шахде бидонад ҳарфи ширини маро.
Тахти хобам бистари ман бошад ин хоки Ватан,
Човидон гавҳар бичӯяд зери болини маро.
Дар каломам ҳар чӣ гуфтам мазҳари ҳақ асту бас,
Бо нишоне нашканад ин тахти сангини маро.
Баъди сад соли дигар ҳам арғувон ояд зи ман,
Ёкути рахшанда бинад лаъли рангини маро.
Дар ғазалҳо ҳар чӣ омад зубдаи ҳарф асту бас,
Оқили доно бидонад сабру тамкини маро.
Дар натиҷа ҳар чӣ гуфти баҳри миллат, эй Ҳусайн,
Худ бидонад он нигоҳи оқибатбини маро.

26.06.2021.

**ДАР МАСИРИ ЧУСТУЧЌЎЙ
УСТУХОН ПАЙДО ШАВАД (2533)**

Дар масири чустучўй устухон пайдо шавад,
Нолаҳо ояд зи таърих сад фиғон пайдо шавад.
Аз Самарканду Бухоро ҳам Саразми бостон,
Аз Хучанд осори боқӣ корвон пайдо шавад.
Қавму миллатҳои майда чун баҳори зиндагӣ,
Сад сано хонад ба миллат, гар хазон пайдо шавад.
Дар ҷаҳон овоза созанд аз қадими шаҳри худ,
Аз замини санглохе як нишон пайдо шавад.
Миллати тоҷик ба ҳуччат соҳиби таърихи худ,
Аз иморатҳои миллат ошён пайдо шавад.
Шашҳазорсол набзи миллат мақсадат бошад Ҳусайн,
Аз маъонӣ миллатат ҳарфи баён пайдо шавад.

26.06.2021.

**БИҲИШТАМ ТОҶИКИСТОН АСТ,
БУБИН ОБУ ҲАВО ИН ЧО (2534)**

Биҳиштам Тоҷикистон аст, бубин обу ҳаво ин чо,
Саодат бар сарам омад, ки он мурғи Ҳумо ин чо.
Ташаккур мекунам ҳар дам ба номи миллату қавмам,
Ба нафъи халқ мечарҳад чу санги осие ин чо.
Саховатмандии мардум саодат баҳри миллат шуд,
Қавонмардӣ ба моли худ гирад дасти гадо ин чо.
Бигуфтам шукри он мавло ҳама аз адли султон аст,
Нидо омад ба гӯши ман бубин ободихо ин чо.
Ба назди марқади шайхам қадам оҳиста мемонам,
Ҳазорон сол баъди мо бимонад нақши по ин чо.
Бипурсӣ аз Худои худ Ҳусайно некӣ бар миллат,
Иҷобат шуд зи шайхи ту, биё, дасти дуо ин чо.

26.06.2021.

**ОРИФИ ШОИРХИРАД ГАВҲАР
ЗИ ДАРЁ МЕКАШАД (2537)**

Орифи шоирхирад гавҳар зи дарё мекашад,
Нақши пой Хусравӣ аз пири доно мекашад.
Пири доно ҳар макомаш манзили шоҳона шуд,
Мурғи шоҳи сайди худро сӯи боло мекашад.
Сайди ориф маънӣ бошад, заҳмати сармо масал,
Ранҷи раҳро қорвон дар фасли гармо мекашад.
Чорсӯи қибриё дорад ҷазо бар ҳар амал,
Бо адолат ранҷи худро рӯзи фардо мекашад.
Дарди ҷоҳил ноаён бошад Хусайно пурхатар,
Ранҷаи ҷавру ситам Вомиқ зи Узро мекашад.
Дурӣ ҷӯ ту доимо аз аҳли бухлу ҳам ҳасад,
Хатти ношоистаро дар ҳаққи доно мекашад.

28.06.2021.

**ТО ТАВОНӢ ДАР ҲАЁТАТ
МАНЗИЛЕ ОБОД КУН (2543)**

То тавони дар ҳаётат манзиле обод кун,
Бо башорат мужда деҳу як дилеро шод кун.
Ҳар кӣ дарбандӣ бихоҳад, бандӣ гир дар оқибат,
То тавонӣ аз расан дасти касе озод кун.
Ресмони бастанӣ дасти дуо андар барат,
Мустаҷобӣ гар ту хоҳӣ бенидо фарёд кун.
Бо гузашти умри худ андешаи бедорӣ ку?
Бо садоқат зикри хайри собиқинро ёд кун.
Баҳри ёрон ёрӣ додан аз амалҳои накӯ,
Қудрати сармоя дорӣ бар касе имдод кун.
Эй Ҳусайно, панди худро ту бигӯ аз сидқи дил,
Дар раҳи рушду ҳидоят номаҳо эҷод кун.

**БАШОРАТҲОИ ТАЪРИХӢ
ЗИ АҶДОД МЕРАСАД МОРО (2547)**

Башоратҳои таърихӣ зи аҷдод мерасад моро,
Садои кӯҳкану Хусрав зи Фарҳод мерасад моро.
Ба амри Хусраву Ширин, ки раҳ ҳамвора пайдо шуд,
Ҳазорон қиссаи Исо зи милод мерасад моро.
Шикори мурғ тараххум шуд агар сайди ҳарам бошад,
Шиори мурғу ҳам моҳӣ зи сайёд мерасад моро.
Зи тирандозии сайёд ҷудо шуд сайд зи ҷони худ,
Ҳароби кишвари Шом ҳам зи Бағдод мерасад моро.
Ба роҳи ҳақ намудори ҳидоят оварад доим,
Ҳама некӯии олам зи иршод мерасад моро.
Хусайн гӯяд ба ҳамсолаш агар чи шастушаш бошам,
Насими пирӣ ҳар гоҳе зи ҳаштод мерасад моро.

03.07.2021.

**ҲАР ОН ЧӢ ДОРАМ ДАР ДИЛАМ
АЗ БАҲРИ ФАРДО МЕКУНАМ (2553)**

Ҳар он чӣ дорам дар дилам аз баҳри фардо мекунам,
Андар биёбон бо дуо гулхона пайдо мекунам.
Ҳамзистӣ дорам ошно бо нармию ҳам ҳусни хулк,
Бо душмани ғаддори худ сулҳу мадуро мекунам.
Нусрат биёрам баҳри кас бо қадри имконоти худ,
Аз банди дасту ҳалқаҳо дасти касе во мекунам.
Имдоди дасти ёриро ҳар кас ба нафъи худ кунад,
Ман кӯмаку ҳамдастиро аз баҳри мавло мекунам.
Дарёи ҳикмат дар дилам чӯёи марворид шавам,
Садҳо садаф дар дасти ман дурдона савдо мекунам.
Сарчашмаи назми Ҳусайн омад баёни ҳоли вай,
Аз баҳри халқу миллатам гавҳар ба дарё мекунам.

08.07.2021.

**БИЧӢ ЭҲСОНИ СОЛИКРО
БИХОӢ РОӢИ ИРФОНӢ (2554)**

БичӢ эҳсони соликро бихоӢ роӢи ирфонӢ,
Ба номат қиссаҳо гӯяд шаҳаншоҳони ХоқонӢ.
Бирав бо роҳи Кайхусрав бимонад сафҳаи таърих,
Биной пояи давлат зи хидматҳои СомонӢ.
Дар ин айёми пурмачро шаҳаншоҳу гадоро бин,
Ту шукре кун ба рӯзи худ ба он айёми боронӢ.
Асолат диду Бинёмин бигуфто Юсуфи Мисрӣ,
Намонам ман туро рафтан ҳар он гаҳ доман афшонӢ.
Муборак дон ҳаёти худ нигар бар Қайсару Доро,
Низоми зиндагониро бидон аз хатти пешонӢ.
Ҳусайно, фикри фардо кун бигӯ ҳарфи ҳакимона,
Мағӯ ман олимам ҳаргиз агарчи шамси тобонӢ.

10.07.2021.

**АЗ БЕҲТАРИН НАВОҲО
ОҲАНГИ ШАШМАҚОМ АСТ (2556)**

Аз беҳтарин навоҳо оҳанги Шашмақом аст,
Ирфони ғайри миллӣ он раҳнамо ба ном аст.
Дар ҳар садои мавзун андешаи Бухоро,
Дар пардаҳои маъкус омӯзиши низом аст.
Овозу нағмаи хуш ҳамчун даво зи Довуд,
Андар ҳаёти мардум монанди долу лом аст.
Бадгӯиҳо нашоҷд дар васфи аҳли хирад,
Бо таънаву киноя ҳарфе задан ҳаром аст.
Нимпардахоро бубин ҷойгоҳи савту наво,
Ҳар як мақом ба номаш маҳбуби хосу ом аст.
Ашъори ту Ҳусайно, дорад мақоми махсус,
Маҷмуаи беҳичо девони нотаом аст.

13.07.2021.

**МАШАВ НАВМЕДИ ТОРИКӢ, КИ
ҲАҲ ШОМЕ САҲАҲ ДОРАД (2559)**

Машав навмеди торикӣ, ки ҳаҳ шоме саҳаҳ дорад,
Умеди растагорӣ кун, ки ҳаҳ кӯҳе камар дорад.
Начоте пурс зи он мавло, раҳо кун кина аз дилҳо,
Даро дар тобиши доно ба оянда асар дорад.
Сафар хоҳӣ раҳой шав зи ҳаҳ бемории савдо,
Марав бо роҳи беамнӣ, агар бинӣ хатар дорад.
Агарчи Ибни Синоӣ, табиби ҳозике бошӣ,
Макун пинҳон ҳақиқатро агар дармон зарар дорад.
Ба бедорӣ ба зикри ҳақ даро андар дили мардум,
Ҳаёли некӣ дар олам басо зеби назар дорад.
Иҷобатхона гар хоҳӣ, Ҳусайно, назди мардум рав,
Якин дон дар муноҷотат дуо зеру забар дорад.

18.07.2021.

**ҲАЁТИ ИН ҶАҲОНРО БИН, КИ
ОН САВДОИ ПИНҲОН АСТ (2566)**

Ҳаёти ин ҷаҳонро бин, ки он савдои пинҳон аст,
Ҳама некуи олам зи он хуршеди тобон аст.
Нигар бар гардиши даврон, ба худ як ҳикмате дорад,
Ҳар он чӣ боқӣ аз ирфон ба дилҳо нури имон аст.
Маъосӣ байни инсонҳо сироят оварад ҳар дам,
Ба вақти интиқоли дард чу захме наонамоён аст.
Машав бадхоҳ дар ин дунё, Худо беайбу нуқсон аст,
Ба маҳшар мешавад зоҳир ҳар он чӣ зери домон аст.
Ба назди мардуми чоҳил сухан пӯшида мегӯям,
Касе асрори ман хоҳад ба зери назми девон аст.
Ҳусайно, ҳикмате гуфтӣ ба нафъи халқу ҳам миллат,
Ҳама андарзу панди ту барои насли инсон аст.

03.08.2021.

**УМЕДИ РАВШАНИ МАҲ КУН, КИ
ШАБҲОИ ҚАМАР ДОРАД (2569)**

Умеди равшани маҳ кун, ки шабҳои қамар дорад,
Сафар кун бо асои худ ба ҳар кӯҳе қамар дорад.
Фурӯ раб, ғарки як дарё машав, навмеди роҳи ҳақ,
Ҳар он чӣ аз само ояд ба сад дарё асар дорад.
Давоми ин ҳаёти ту саросар як сафар бошад,
Бидонӣ охири зулмат, ки шабҳо ҳам саҳар дорад.
Саҳи шав дар сафархоят, мурувват кун ту ҳар доим,
Адоват ночавонмардӣ ба чашму ҷон зарар дорад.
Каломе дар сафар гӯӣ бигир андоза дар роҳат,
Суханҳои ҳақимона маонӣ пургуҳар дорад.
Ҳусайно, дар сафархоят бубин икди Сурайёро,
Бифаҳмад риштаи назмат ҳар он кас, ки назар дорад.

06.08.2021.

**ДАР ИН ДУНӢИ ИЛМУ ФАН
БА ҲАР ДОНО САНО ГУФТАМ (2580)**

Дар ин дунӢи илму фан ба ҳар доно сано гуфтам,
Ба ҳикматҳои бурҳони суҳан баҳри бақо гуфтам.
Навозиш дар ғазалҳоям ҳадиси ишқ мебозам,
Ҳар он чӣ бар қалам омад ғазалро бо ҳаё гуфтам.
Амал дар роҳи андарзе ҳидоят дар ҳадаф дорам,
Бипурсам афву бахшоиш агар ҳарфи хато гуфтам.
Агарчӣ муфтиям имрӯз ба фатво медиҳам ҳукме,
Кунам ислоҳи ҳарфи худ ҳар он чӣ нораво гуфтам.
Тасаввуф роҳи ҳақ чустан суҳан аз ҳазрати Қомӣ,
Маонӣ дар каломи худ зи пири муқтадо гуфтам.
Ҳусайно, баҳри миллат гӯ давои Бӯалӣ Сино,
Далелам ояти Куръон суҳанро ман шифо гуфтам.

18.08.2021.

**ҒАЙБАТУ БАДҒҶЙИҲО
ДАР ҲАҚҚИ СУЛТОН НОРАВОСТ (2584)**

Ғайбату бадгҶйиҳо дар ҳаққи султон норовост,
Қабру зулми бепаноҳӣ баҳри инсон норовост.
Аз шариат ҳар чӣ гуфтам нафъи мардум дар назар,
Ғар суҳан вайрона шуд, бо ҳарфи урён норовост.
Дар илоҷи дарди мардум Буалӣ Сино чӣ гуфт?
Дору бошад аз ҳаром аз баҳри дармон норовост.
Дар раҳи буғзу адоват айби кас ифшо макун,
Айби худ нодида андар зери домон норовост.
Нусрати роҳи ҳидоят донишу илм асту бас,
Назди пирон чоҳилӣ баҳри ҷавонон норовост.
Бо камоли маърифат дурдона чо кун, эй Ҳусайн,
Сурати маъноӣ дил бар хатти девон норовост.

24.08.2021.

**НАКҲАТИ ГУЛҲОИ РАНГИН
АЗ ГУЛИСТОН МЕРАСАД (2587)**

Накҳати гулҳои рангин аз гулистон мерасад,
Чаҳчаҳи булбул ба гулшан аз найистон мерасад.
Пири комил Шайхи Аттор номаҳояш баҳри мо,
Қиссаи даврони Билқис аз Сулаймон мерасад.
Донишу ҳикмат ба дунё обрӯ орад ба ту,
Иззати кас дар ҷаҳон аз илму ирфон мерасад.
Ҳеҷ кас, гарчи Пайамбар дар ҷаҳон поянда нест,
Қадри умратро бидон рӯзе ба поён мерасад.
Пуштибонӣ дар ҳаёт пояндагӣ дорад ба худ,
Кашфи асрори ҳифозат аз ниғаҳбон мерасад.
Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфтӣ баҳри халқу миллатат,
Бо тариқи як ривоят назми девон мерасад.

25.08.2021.

**КАСЕ БЕҲИКМАТИ БОЛО
БА ИН ДУНЁ НАМЕОЯД (2590)**

Касе беҳикмати боло ба ин дунё намеояд,
Бидонад сирри инсонро ҳама доно намеояд.
Тасаввур кун ба ин олам бубинӣ қудрати холик,
Ҳазорон миллати дунё ба як симо намеояд.
Нигаҳдорӣ бикун доим ба ҳар як аҳду паймонат,
Вафо андар забони халқ саги доро намеояд.
Каломи ҳақ бихон доим ба зеҳнат машриқу мағриб,
Баёни ояти Қуръон ба як маъно намеояд.
Башоратҳо ба оёте зи Имрон насли Довуд аст,
Ба мисли Маряму Узро касе танҳо намеояд.
Бубин сарчашма аз ирфон, Ҳусайно, дар ғазалҳоят,
Ба сӯи баҳру укёнус ба худ дарё намеояд.

30.08.2021.

**МУНАЗЗАМ РИЗҚИ ХУД ЁБАД
ҶАВОНЕ ҒАР САҲАР ХЕЗАД (2595)**

Муназзам ризқи худ ёбад ҷавоне ғар саҳар хезад,
Ниҳоне аз мақоми худ ба эҳсони падар хезад.
Бихобад бо адои витр ба қавли Бӯалӣ Сино,
Зи хобаш ранчише н-ояд сафо равшанназар хезад.
Бихезад дар дами субҳу нахусбад то тулуъи шамс,
Фаровон ризқи худ ёбад зи дил нури қамар хезад.
Саҳархезӣ чу одат шуд ту фурсатро ғанимат дон,
Марав бо роҳи номашруъ зи майхона хатар хезад.
Муносиб шав ба хоби худ вагарна хоби бад бинӣ,
Ба хоби ту зи он даҳшат паланге аз қамар хезад.
Ҳусайно, ҷовидон хоҳи китобатро дар ин дунё,
Китобат кун каломеро, ки аз хуни чигар хезад.

05.09.2021.

**АХТАРАМРО ДАР ШАБИСТОН
ШАМСИ ТОБОН ДИДААМ (2599)**

Ахтарамро дар шабистон шамси тобон дидаам,
Бо садоқат эҳтироми даври даврон дидаам.
Шукри неъматҳои Мавло мекунам ман рӯзу шаб,
Равшании толеамро аз Ҷаҳонбон дидаам.
Мавсими гармои умрам гулшанаи шуд бебадал,
Дар зимистон сардиҳоро чун баҳорон дидаам.
Фитнаҳои рӯи олам аз бахили сар занад,
Ҳар кучо бошад бахиле мулки вайрон дидаам.
Аз ҷавонмардони дунё некӣ ояд баҳри халқ,
Хайри бозори ҷаҳон аз адли мизон дидаам.
Зинати ашъори худро ҳақ бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Панду андарз аз ҳақимон зеби девон дидаам.

06.09.2021.

**ШУКРИ ҲАҚ АНДАР ҲАЁТ
САДҲО ДИЛОВАР ЁФТАМ (2600)**

Шукри ҳақ андар ҳаёт садҳо диловар ёфтам,
Дар раҳи матлуби худ дарёи гавҳар ёфтам.
Дурру гавҳарро кашидам бо низом дар риштаҳо,
Дар низоми баҳри нав худро шиновар ёфтам.
Хоку оби ин Ватан бошад муқаддас баҳри ман,
Ризқи худро бо суҳан аз хоки кишвар ёфтам.
Меҳрубониҳои дунё равшани аҳли башар,
Ахтари инсониро чун шамси ховар ёфтам.
Эй Ҳусайно, иззататро худ бигуфти дар суҳан,
Эҳтироми миллатам аз рӯи минбар ёфтам.
Эътирофи халқу миллат гарчи дорад ҳикмате,
Поси хотирдориро бодбону лангар ёфтам.

10.09.2021.

**ГАВҲАРИ ҲАҚ АЗ САМО
ОЛИЧАНОБ ОВАРДА БУД (2602)**

Гавҳари ҳақ аз само оличаноб оварда буд,
Баҳри Иброҳим хабар ҳангоми хоб оварда буд.
Қиссаи Мӯсову қассоб дар ривоёти Набӣ,
Дар раҳи эъҷози мардум моҳтоб оварда буд.
Ҳаққи модарро бигуфтам гарчи довар нестам,
Дар баёни роҳи ҳақ довар китоб оварда буд.
Дар раҳи меҳру вафо модар намуна баҳри мо,
Норизоги модарон хашму итоб оварда буд.
Аллаҳо аз баҳри кӯдак роҳати ҷисм асту бас,
Бо навозишҳои худ бар дида хоб оварда буд.
Ҳа кучо соҳибдӯе марди солах, эй Хусайн,
Ҳамрахаш садҳо дуои мустачоб оварда буд.

12.09.2021.

**ҲАР ОН КАС ДАР ҚАНОАТ ШУД,
БА НАФСАШ ПОДШОҲ ГАРДАД (2603)**

Ҳар он кас дар қаноат шуд, ба нафсаш подшоҳ
гардад,
Писандаш дар шаби торик ҳама нуру зиё гардад.
Хамӯшӣ кун ба доди вай, қаноат неъматӣ узмо,
Ки анбар аз дарахт ояд ба рӯзе каҳрабо гардад.
Маризи номуайяно илоҷаш пурхатар бошад.
Табиби ҷоҳил ар-бинад, ки дардаш бедаво гардад.
Таваккул баҳри зоти ҳақ кушоиш оварад бар кас,
Ба мисли Юсуфи Канъон, ки аз тангӣ раҳо гардад.
Ҳазорон ҳикмати дунё надорад қимати боло,
Ба назди мардуми олам ба рӯзе кимиё гардад.
Ҷаҳони маърифат хоҳӣ, Ҳусайно роҳи ирфон гир,
Ҳақиқат дар раҳи ирфон ба мардум раҳнамо
гардад.

12.09.2021.

**АЗ БАРОИ НАФЪИ МИЛЛАТ
ҚИСМУ ҚОН HOҲАМ НИҲОД (2607)**

Аз барои нафъи миллат қисму қон хоҳам ниҳод,
Хидматамро аз замин то осмон хоҳам ниҳод.
Баҳри халқу миллати худ мегузорам ҳикмате,
Бо садоқат номи некӯ дар ҷаҳон хоҳам ниҳод.
Ин ҷаҳони нозанин обод бошад кошки,
Бо муҳаббат ман ватанро дар амон хоҳам ниҳод.
Дар раҳи сулҳу амонӣ гар надорам қудрате,
Хатти худро бо ишора ноаён хоҳам ниҳод.
Гар адоват сар занад дар байни абнои башар,
Роҳи ислоҳи варо ман дар миён хоҳам ниҳод.
Эй Ҳусайно, ҳар чӣ гуфтӣ мисли Мавлонои Балх,
Дар китобам номи худро ҷовидон хоҳам ниҳод.

14.09.2021.

**ҲАР КӢ НОҒАРМОНӢ КАРДАСТ
ЛОИҚӢ ДАРГОҲ НЕСТ (2608)**

Ҳар кӣ нофармонӣ кардаст лоиқи даргоҳ нест,
Адли инсонӣ бубин дар дини мо икроҳ нест.
Тоату амри Илоҳӣ ишки ҳақ дар дил бувад,
Ҳар кӣ ихлосе надорад ошиқи дилхоҳ нест.
Дар сари қувват, ки бошӣ ту мағӯ ман шоҳинам,
Назди Холиқ аз азал фарқи гадову шоҳ нест.
Ҳар чӣ ман бо парда гӯям васфи саттор-ул-уюб,
Аз фитодан ту матарс, ки зери доман чоҳ нест.
Тухфа донад қавли ҳақро соҳиби ақлу хирад,
Дар раҳи фаҳми маонӣ баҳри нокас роҳ нест.
Чашмаи илҳоми шоир мисли гул бошад, Ҳусайн,
Булбули ранчида доим аз чаман огоҳ нест.

16.09.2021.

**БУЗУРГОНИ ҶАҲОНРО
МАН САРОСАР РАҲНАМО ДИДАМ (2613)**

Бузургони ҷаҳонро ман саросар раҳнамо дидам,
Ҳама меҳру муҳаббатро ниҳоят ошно дидам.
Ҳикоятҳои аҳли дил ба худ як нузҳате дорад,
Суханҳои бузургонро нигори дилрабо дидам.
Иҳонат дар риёкорӣ ба гул печидани хор аст,
Ҳидоятҳои модарро бағоят бериё дидам.
Макун даъво ба ноҳаққӣ ба назди ҷоҳилу нодон,
Хилофи орифонро ман ба ирфон муддао дидам.
Ту дурӣ ҷӯ зи ҳар бадхоҳ, ки бошӣ соҳиби нусрат,
Ба вақти шоду масрурӣ ба лаб шамси зуҳо дидам.
Ҳусайно, роҳи хайр хоҳӣ нишони аҳли суннат дон,
Тариқи аҳли ҷаннатро ба дил хавфу рачо дидам.

26.09.2021.

**САРНАВИШТИ ШАМСИ
ТОБОН ОТАШИН АФТОДААСТ (2616)**

Сарнавишти шамси тобон оташин афтодааст,
Оташи мулки Сулаймон сӯи Чин афтодааст.
Чину Мочин дар аходис меҳани илму ҳунар,
Бар забони ҳар ҳунарманд ангубин афтодааст.
Хайру эҳсону саховат дар мақоми аҳли Ғарб,
Аз самои баҳри домон бар замин афтодааст.
Адлу инсофу диёнат зевари дунё бувад,
Ҳарфи ҳақ бар зери дарё чун нигин афтодааст.
Мункири роҳи ҳақиқат нописандиҳо кунад,
Аз забони номусулмон номи дин афтодааст.
Васфи ашъорат Ҳусайно, нозикӣ дорад ба худ,
Назди маъшукони дунё нозанин афтодааст.

29.09.2021.

**ҲАР КУЧО БОШАД АЗИЗЕ
БАҲРИ МАН ОН ЧО ХУШ АСТ (2621)**

Ҳар кучо бошад азизе баҳри ман он чо хуш аст,
Аз азизон суҳбате дар назди ҳар доно хуш аст.
Саргузашти беҳтарин ҳамдамӣ дар роҳи ҳақ,
Суҳбати бегона бошад яккаву танҳо хуш аст.
Зухраи заҳро чу бинӣ қисса ояд аз чароғ,
Дар дурахши оби дарё Тоҳиру Зухро хуш аст.
Бадғуҳар ҳар чо, ки бошад нохушӣ ояд ба ту,
Одами бадро надидан баҳри нобино хуш аст.
Дилбару дилдорӣ бошад бурчи равшан дар назар,
Аз барои дилрабой мавсими ҷавзо хуш аст.
Дар нишони поси хотир ибрате дорӣ, Ҳусайн,
Аз каломат байни мардум руҳи мавлоно хуш аст.

02.10.2021.

ГУФТО АЗИЗЕ: ОЛАМ БА ХОБ АСТ (2623)

Гуфто азизе: олам ба хоб аст,
Бедорӣ н-ояд чун дар шитоб аст.
Ҳеч кас набинад роҳи ҳақиқат,
Дар чашми мардум ҳамчун сароб аст.
Олам саробе нодон надонад,
Ҳолаш парешон дар изтироб аст.
Меҳру муҳаббат авсофи некон,
Аз оташи ишқ дилҳо кабоб аст.
Андар маосӣ дурӣ зи доно,
Аз феъли шайтон дар ичтиноб аст.
Худ дон Ҳусайно, вақти дуоро,
Садри дуоят худ мустаҷоб аст.

02.10.2021.

**ОБОДӢ ОЯД БА ХУД МУЛКЕ,
КИ ДАР АМОН АСТ (2624)**

Ободӣ ояд ба худ мулке, ки дар амон аст,
Озодиҳо бубинад сайде, ки бенишон аст.
Осоиш ояд ба халқ ҳар гул ба назди булбул,
Бошад баҳори хуррам фасле, ки беҳазон аст.
Махфӣ мағӯ аз назар пинҳонӣ шуд ҳар амал,
Дар рӯзи ҳашр бубинӣ ҳар он чи ноаён аст.
Авсофи аҳли ирфон дар роҳи олами кудс,
Номи накӯӣ олим бар ҳар сари забон аст.
Меҳру муҳббати кас бахту саодат орад,
Дилбар бувад ба мардум шахсе, ки меҳрубон аст.
Ҳар он чӣ гуфтӣ Ҳусайн бо сабки хосаи худ,
Дар чашми аҳли ирфон як назми ҷовидон аст.

03.10.2021.

**МАНФАЪАТҚҶЁН НИШОН
БАР КУФРУ ИМОН БАСТААНД (2625)**

Манфаъатқҷён нишон бар куфру имон бастаанд,
Дар ҷаҳон нобоварӣ дар адли султон бастаанд.
Созгорӣ дар харобӣ турбати Шому Ирок,
Ҳамраҳи ДОИШ миён бо роҳи пинҳон бастаанд.
Аз барои нафъи дунё даъвии ноҳақ кунанд,
Қатлу ғоратро бубин бо номи Ризвон бастаанд.
Дар раҳи ториқиҳо ту хоҳару модар бубин,
Номи динро бесадо аз баҳри ҷонон бастаанд.
Аз барои нафту газ раҳме надоранд баҳри халқ,
Дар дили ҳар номурод захми дурахшон бастаанд.
Манфаъатқҷёни дунёро ту гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Аз барои аҳли Машриқ роҳи осон бастаанд.

04.10.2021.

**ТОЧИКАМ ВОЛО МАҚОМ
ЎРО САЗОВОР ОМАДАСТ (2626)**

Тоҷикам воло мақом ўро сазовор омадаст,
Байни миллатҳо мудом дасти аламдор омадаст.
Ибни Сино, Рӯдакӣ, Аттору Мавлонои Балх,
Ҷомию Бедил ба ҳам Саъдӣ зи гулзор омадаст.
Хидмати миллат ба дунё додани таълими илм,
Дар биёбон чашмаҳо аз дасти аброр омадаст.
Хоинони миллати ман мункири хуршеду маҳ,
Носипоси роҳи ҳақ аз баҳри инкор омадаст.
Рози миллатро мудом пӯшида дидам дар сухуф,
Аз барои ҳифзи вай китмони асрор омадаст.
Рамзи истиқлоли давлат фаҳри ту бошад, Хусайн,
Ҳар чавон сӯи шараф бо чашми бедор омадаст.

06.10.2021.

**ДАР РАҲИ ТАЪЛИМ ШАВ,
ИМКОНИ ДАВЛАТ БОЯДАТ (2627)**

Дар раҳи таълим шав, имкони давлат боядат,
Бар лаби дарё бирав ҷавлони роҳат боядат.
Номуносиб ҷо марав, ки ҳар маконеро мақол,
Бо хирадмандон нишин даврони суҳбат боядат.
Созгору ҳам муносиб оби раҳмат дар дуо,
Аз Худо абре бипурс, борони раҳмат боядат.
Айби касро ту мачӯ, бар айби худ кун як назар,
Ҳамраҳи нокас марав домони иффат боядат.
Баҳраҳо ҷӯй зи молат қадри заҳматро бидон,
Дасти хайратро мабанд, эҳсони неъмат боядат.
Некӣ кардӣ дар ҷаҳон мансурӣ ояд баҳри ту,
Аз хиёбон гул макан, майдони нусрат боядат.
Бар яқин девони худро зеби маҳфилҳо бикун,
Рӯзи маҳшар, эй Ҳусайн, девони тоат боядат.

06.10.2021.

**ТО БА КАЙ МАШВАРАТИ
НАҚШАИ ТАДБИР КАШАМ (2630)**

То ба кай машварати нақшаи тадбир кашам,
Оқибат мисли Юсуф нотиқи таъбир кашам.
Ҳолати меҳру вафо шоҳаи ақл аст, бидон,
Риштаро силсилаву ҳалқа ба занҷир кашам.
Сабаби ранҷу алам санги маҳак бошаду бас,
Чу ғулом ман ба дуо маҳзари тақсир кашам.
Шабаҳи ҳинду шуда макру фиребу найранг,
Ту мағӯ, баҳри бало ҷодуи Кашмир кашам.
Ту бубин дарди наво ошиқи булбул ба қабас,
Зи қафас баҳри Худо нолаи шабгир кашам.
Рози дил гуфт ба шумо, Ҳоҷӣ Ҳусайн дар ғазалаш,
Ҳар чӣ ояд ба дилам хотири тасвир кашам.

12.10.2021.

**ЭЙ ҲАМЧУ ИНСОН ОМАДӢ,
АЗ РОҲИ ҲАҚ ҒОФИЛ МАШАВ (2634)**

Эй ҳамчу инсон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав,
Бо амру фармон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав.
Бо нури имон омадӣ, ҳамчун мусалмон омадӣ,
Бо даври даврон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав.
Эй ҳамчу ҳайвон омадӣ, бо ҳарфи бухтон омадӣ,
Бо роҳи шайтон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав.
Эй ҳамчу меҳмон омадӣ, чун абри борон омадӣ,
Бо адли султон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав.
Шахси суҳандон омадӣ, бо илму ирфон омадӣ,
Нури дурахшон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав.
Ҳочӣ Ҳусайнчон омадӣ, чун шамси тобон омадӣ,
Бо назми девон омадӣ, аз роҳи ҳақ ғофил машав.

19.10.2021.

**СОҲИБИ ХУЛҚИ НАКӢ ШАВ,
ГАР АМОН МЕБОЯДАТ (2636)**

Соҳиби хулқи накӢ шав, гар амон мебоядат,
Рози пинҳон дар дилат гир ноаён мебоядат.
Бар Сулаймон пайравӣ кун дар раҳи мулки Сабаъ,
Моли дунё, номи некӢ дар чаҳон мебоядат.
Бо улуми дину дунё нафъи мардумро бичӢ,
Мисли Сино гар ҳаёти беziён мебоядат.
Ҳамраҳи аҳли хирад шав, роҳи танҳой мачӢ,
Мисли Саъдӣ дар сафар шав, корвон мебоядат.
Баҳри модар некиҳо кун, чун Увайс андар Қаран,
Рӯзи маҳшар зери гармӣ соябон мебоядат.
Бар Паямбар пайравӣ кун дар адолат, эй Ҳусайн,
Баъди маҳшар гар ҳаёти ҷовидон мебоядат.

22.10.2021.

**РОҲИ ЗИСТУ ЗИНДАГОНӢ
ДАР ҶАҲОН ҲАМВОР НЕСТ (2637)**

Роҳи зисту зиндагонӣ дар ҷаҳон ҳамвор нест,
Бахту иқболу саодат дар сари бозор нест.
Аз барои бахту иқбол саъй бояд бо ҳадаф,
Айбу нуқсон гарчи дар гул зеби ҳар гулзор нест.
Аз барои чидани гул саъй кардам рӯзу шаб,
Дар чаманҳои гулистон як гули беҳор нест.
Аз ақида ҳар чӣ омад мазҳаби мо, дини мо,
Бар насоро ту бигӯ: тасбеҳи мо зуннор нест.
Сирри дилро баҳри ҷоҳил ҳар чӣ битвонӣ мағӯ,
Бадгумон гарчанд ки доно маҳрами асрор нест.
Манзили аҳли ризо бошад, Ҳусайно, назди ҳақ,
Носипосу бешарофат лоиқи дарбор нест.

23.10.2021.

**ДИЛО, БИНГАР ТАНАМ
ҲАМСОЯИ ТУСТ (2639)**

Дило, бингар танам ҳамсоия туст,
Гули ман дар чаман гулхонаи туст.
Чу Мачнун дар раҳат девона гаштам,
Шароби ҳақ гулоби хонаи туст.
Муҳаббат бардавом аст дар дили ман,
Ба лангарҳо муқими пояи туст.
Миёни баҳру бар ҳамсоя бошӣ,
Макони ман канори соия туст.
Надонистам кучо шуд хони занбӯр,
Гар афтодам, умедам лонаи туст.
Мақоме дон, Ҳусайно, ҳар чӣ кардӣ,
Агар донӣ суҳан сармояи туст.

31.10.2021.

**ХУДОВАНДО, ТУ МЕДОНӢ
МАҚОМИ АҲЛИ ТАҚВОРО (2666)**

Худовандо, ту медонӣ мақоми аҳли тақворо,
Ба дарди мардумон кардӣ шифо анфоси Исоро.
Тамоми аҳли дунёро ба ҳар дине раво дидӣ,
Ба Мӯсо санчише дода ҳисоби манну салворо.
Аё банда, тадаббур кун ба ақли худ нигар ҳар дам,
Назар бар Тури Сино кун бубин акси таҷаллоро.
Яди байзoi он Мӯсо зи он эъҷози ҳақ бошад,
Ба чашми ибрате бингар баёзи дасти Мӯсоро.
Халосӣ омада аз чаҳ ба унвони Банӣ Одам,
Башорат аз Юсуф хоҳӣ биёбӣ номи бушроро.
Ало эй толиби ҳикмат, Ҳусайн баҳри ту мегӯяд,
Назар бар нуктаҳоям кун, биёбӣ нури маъноро.

01.12.2021.

**ЭЙ ВАТАН, ДАР ИН ЧАҲОН
ТАХТИ СУЛАЙМОНАМ ТУЙ (2672)**

Эй Ватан, дар ин чаҳон тахти Сулаймонам туй,
Дар раҳи хубб-ул-ватан тамсили Канъонам туй.
Тоҷикистон давлати ман, ифтихори миллатам,
Дилситону ҳам амон мулки фаровонам туй.
Баҳти ин дунё бубинам роҳате андар барат,
Дар давоми зиндагӣ боғу гулистонам туй.
Ғунҷаи гул дар барат то субҳдам бедор ман,
Дар баёни мулки худ нури шабистонам туй.
Ҳуччату бурҳони ман аз номи халқу миллатам,
Байни давлатҳои дунё рамзи султонам туй.
Эй Ҳусайно, худ бигуфтӣ Тоҷикистон нури ман,
Аз барои равшанӣ шамъи фурузонам туй.

10.12.2021.

**АЗ БАРОИ НЕКӢ КАРДАН
МО БА ДУНӢ ОМАДЕМ (2681)**

Аз барои некӢ кардан мо ба дунӢ омадем,
Ҳам барои ҳалли мушкил бемуаммо омадем.
Баҳри ободи замин масъул бошем аз Худо,
Аз барои баҳти мардум баҳри фардо омадем.
Сайди моҳӣ назди сайёд ҳикмате дорад ба худ,
Моҳӣ гӯяд баҳри инсон мо ба дарё омадем.
Дар ҷавоби ҳар суоле моҳӣ гӯяд як сухан,
Аз барои ризкӯ рӯзи назди мино омадем.
Сайди моҳӣ дар назар сайёд гӯяд доимо,
Назди мино бесадо баҳри тамошо омадем.
Хоҳише дорӣ Ҳусайно, аз Худо мардона пурс,
Истичобат кун, Худоё, бо таманно омадем.

16.12.2021.

**ДАР ИН ДУНӢИ БЕДОМОН
БА НАФСИ ХУД ТУ СУЛТОН БОШ (2705)**

Дар ин дунӢи бедомон ба нафси худ ту султон бош,
Нигар бар осиеъни даҳр, зи феъли бад пушаймон бош.
Бирав оҳиста чун Айюб зи номардон ту дурӣ чӯ,
Ба вақти тарки ин дунё ба чашми халқ хиромон бош.
Агар хоҳӣ нишони ҳақ тавофи хонаи дил кун,
Бизан таҳ нафси аммора наҷоти зери тӯфон бош.
Бубин аҳволи оламро пароканда ба ҳоли худ,
Балое бар сарат ояд, зи ҳоли худ парешон бош.
Тарикатҳои тасвири ба хатте раҳнамо бошад,
Дар ин майдони наққошӣ ба ихлосу ба имон бош.
Хусайно, дафтари шеърат зи наққош шуълае дорад,
Агар савдои он хоҳӣ ба роҳи хайру эҳсон бош.

07.01.2022.

**ДАР ҶАҲОН БАХТЕ БИЁБАД
ҲАР КАСЕ ХОНАД КИТОБ (2715)**

Дар ҷаҳон бахте биёбад ҳар касе хонад китоб,
Вақти пурсиш бо ҳисобе бехато ёбад ҷавоб.
Аз ҷаҳолат дурӣ ҷӯяд гул ба домони шараф,
Аз китоби Бӯалӣ баҳри даво орад гулоб.
Хайри мардум дар дили ӯ мисли гул рӯи замин,
Бар сараш раҳмат бирезад аз само ашки саҳоб.
Шоҳиди роҳи ҳақиқат дарду ранҷе оварад,
Гарчи дорад имтиҳон, аммо намеорад азоб.
Орифи роҳи тариқат нармӣ орад дар ғазал,
Баҳри ҳифзи дурри маънӣ аз гуле созад ниқоб.
Бар дилат илҳомӣ фитрӣ модари Мӯсо, Ҳусайн,
Ҳамчу илҳомӣ Илоҳӣ аз само омад хитоб.

18.01.2022.

ТАРЧУМАИ ҲОЛИ ШОИР

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода 10-уми июни соли 1955 дар деҳаи Ростровути ноҳияи Гончӣ ба дунё омадааст. Ӯ баъди хатми мақтаи миёна соли 1973 ба мадрасаи «Мири Араб»-и шаҳри Бухоро дохил шуда, онро соли 1978 бо муваффақият хатм намудааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода тайи солҳои 1978-1990 чун сархатиби масҷиди ҷомеи «Ғулакандоз»-и ноҳияи ба номи Ҷаббор Расулов адои вазифа кардааст. Солҳои 1990-1992 дар факултаи «Улуми Қуръон»-и Донишгоҳи байналмилалӣ Ҷамоҳирии Сотсиалистии Либия таҳсил карда, бо имтиёзнамаи махсуси донишгоҳи мазкур дар соҳаи илм сарфароз гаштааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода аз ибтидои соли 1993 сархатиби масҷиди вилояти Ленинобод интиҳоб шуда, аз соли 1994 сархатиби масҷиди «Шайх Маслиҳатдин», дар як вақт чун ноиби муфтии мусалмонони Тоҷикистон адои вазифа кардааст. Ӯ аз моҳи майи соли 1997 раиси Шӯрои уламои дини вилояти Суғд, сархатиби масҷиди ҷомеи Шайх Маслиҳатдин ва дар як вақт муовини раиси Шӯрои уламои дини Ҷумҳурии Тоҷикистон интиҳоб шуд.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода баробари хеле хуб андӯхтани забонҳои арабӣ, русӣ, форсӣ ва ўзбекӣ дар такмилу сайқал додани улуми дунявии худ низ ба комёбӣ ноил гардидааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода баробари пешбурди фаъолияти худ дар ташкилотҳои динӣ бо мақсади баланд бардоштани сатҳи маърифатнокӣ ва маънавиёти мардум аз васоити ахбори омма ва аз роҳи таъбу нашри силсилакитобҳо саҳми босазо гузоштааст.

Дар давоми солҳои 1993-2021 беш аз 320 мақолаи хурду бузурги ӯ дар матбуот чоп шудааст ва зиёда аз 1000 барномаҳо ва мусохабаҳои дар мавзӯҳои динию маърифатӣ ва панду ахлоқӣ дар телевизионҳо ба мардум намоиш дода шудааст.

Дар бадали ин солҳо китобҳои Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода «Гавҳари имон мафурӯш» (1997), «Бунёди оила дар ислом» (1999), «Сиву се сӯҳбати судманд» (2001), «Ҳазрати бузургвор» (2001), «Маъҳаз-ул-маъонӣ аз оёти Қуръонӣ» (2004), «Та-бйин-улҳақиқ» (2005), «Роҳнамои ҳаҷ» (2006), «Анвор-ул мактубот» (2008), «Об асли мавҷудият» (2013), «Об дар «Маснавии маъ-навӣ» (2015), «Мазҳаб ва соҳибмазҳаб» (2016), «Ҳадиси он расул бишнав» (2016), «Раҳнамои фардои обод» (2016), «Бунёди оила дар ислом» (нашри дуввум. 2016) «Масҷидҳои Хучанд» (2017), «Мифтоҳи асрорнома» (2017) «Чавҳари ҷовидона» (2018), «Меъроҷи маърифат» (2018), «Тоҷикистон – вориси Сомониён» (2018), «Ҳикматистон» (2018) «Меҳри падару модар» (2019) «Тоҷикистон – вориси Сомониён» (нашри дуввум 2020) «Гулшанистон» (2020) «Саразм – мероси бузургони миллат» (2020), «Сабъаи сайёр» (2021), «Ҳашт ахтар» (2021), «Нӯҳ авроқи забарҷад» (2022) бо теъдоди зиёд аз чоп баромадаанд, ки мавриди писанди умум гардидаанд.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода соли 2004 дар заминаи китоби худ «Маъҳаз-ул-маъонӣ аз оёти Қуръонӣ» баҳри дарёфти дараҷаи илмӣ дар мавзӯи «Усули истифодаи оёт ва қиссаҳои қуръонӣ дар достони «Маснавии маънавӣ»-и Ҷалолуддини Румӣ» кори илмиро ба субут расонда, рисолаи номзадии илми суҳаншиносиро Ҳимоя намуд.

Алҳол китоби илмии Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода бо номи «Илм дар тасаввуф» дар дасти чоп аст, ки дар он фаъолияти илмии «аҳли тасаввуф» инъикос ёфтааст.

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода тӯли фаъолияти зиёда аз сисолаи худ ба бисёр мамолики Шарқу Ғарб чун Арабистони Саудӣ, Эрон, Кувайт, Урдун, Сурия, Туркия, Миср, Ливия, Алҷазоир, Фаластин, Амороти муттаҳидаи Араб, Кипр, Италия, Нигер, Мали, Мавритания, Малазия, Уганда, Сенегал ва ғайра сафарҳои хидматиро анҷом дода, Тоҷикистонро чун давлати демократию ҳуқуқбунёд ва мусалмоннишини рӯ ба тараққӣ ба оламиён шинос кардааст. Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода дар айни авҷи камолоти илмию эҷодӣ қарор дорад.

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода солҳои охир ба эҷоди ашъори орифона пардохтааст ва ғазалҳои ирфониву ҳақимонаи эшонро як қатор ҳофизон ба оҳанг дароварда сурудаанд.

Бо чандин мукофот ва сипосномаҳо аз ҷумла бо медали «Хизмати шоиста»-и Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҷоизаи вилоятӣ ба номи Бобочон Ғафуров дар соҳаи илм сазовор гаштааст. Номзоди илмҳои филология, Шаҳрванди фаҳрии шаҳри Хучанд мебошад.

Ашъори Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода дар нӯҳ китоб «Мифтоҳи асрорнома», «Ҷавҳари ҷовидона», «Меъроҷи маърифат», «Тоҷикистон – вориси Со-мониён», «Ҳикматистон», «Гулшанистон», «Саразм – мероси бузургони миллат», «Сабъаи сайёр», «Ҳашт ахтар» «Нӯҳ авроқи забарҷад» ба нашр расидаанд. Девони даҳуми Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода таҳти унвони «Дах чашмаи анбар» ба чоп омода мегардад.

МУНДАРИҶА

СУХАН ЭЪҶОЗИ ҚУДСӢ АСТ.	3
БА ПАРВОЗ АР ДИЛАМ ОЯД, ТУРО ҲАМЧУН ҚАМАР БИНАМ (960).....	16
ЭӢ ХУДОӢ, ДАР ҶАҲОН ПУРДАРДУ РАНҶУРАМ МАКУН (961).....	17
ДУШМАНИӢ БАР КАС МАКУН, АҲВОЛИ РАҲЗАПРО БУБИН (963).....	18
БА НАЗДИ МАРДУМИ ҶОҲИЛ НАМАК АНДАР ШАКАР БИНАМ (964).....	19
ҲАР НАВО ДАҲ ПАРДА ДОРАД, БЕХАТО БОЯД ШУНИД (966).....	20
АҚЛУ НАҚЛУ КАСБИ ИНСОН ДАР ҲАДАФ СОЗАНДА БОД (968).....	21
ҲАЙФИ ОН УМР, КИ ДАР РОҲИ ХАТО МЕГУЗАРАД (970).....	22
ХУШО БАР ҲОЛИ ОН ШАХСЕ, КИ БАР ҲАҚ РАҲНАМО ГАРДИД (971).....	23
МАЧНУНУ ҲАМРОҲАТ МАНАМ, ЭӢ ЁР, САРСОНАМ МАКУН (976).....	24
ҲАР ЧӢ ОЯД БАР САРАТ, ТУ АЗ ҚАЗО ҶОФИЛ МАШАВ (980).....	25
МАН ҶАВОНИ БЕЧАРОҶАМ, РАҲНАМОИ МАН ТУӢ (982).....	26
БО ТАРИҚИ ҶАЙРИМАЗҲАБ, ЭӢ ҶАВОН, ФАТВО МАДЕҲ (984).....	27
ХУД БИДОНӢ ҲОЛИ МАН, ЭӢ ЁР, ОЗОРАМ МАДЕҲ (990).....	28

ЭЙ МУСУЛМОНОН, ШУМО ФАРҲАНГРО ПАЙДО КУНЕД (993).....	29
НАФАРЕ БО НИГАҲАШ ҚАЛБИ ТУ ВАЙРОН НАКУНАД (999)	30
ТО БА ШАСТ АР НАРАСӢ, ШАМӢИ ФУРӢЗОН НАШАВӢ (1004)	31
ИШРАТИ МАРДОНИ ҚОҲИЛ ХОНАРО ВАЙРОН КУНАД (1007)	32
ПАЁМАМ ДЕӢ, КИ МАН ҚОҲИЛ НАМОНАМ (1009).....	33
СИЯӢБАХТОНИ ИН ДУНӢ ҚАҲОЛАТРО РАВО БИНАНД (1013)	34
МАӢНИИ ҚУРӢОН НАДОНӢ, ДАӢВИИ ФАТВО МАКУН (1018).....	35
ҲИКМАТИСТОН ДАР ДИЛУ ОНРО БИГӢЯМ БО ҚАЛАМ (1019).....	36
УСТУВОРӢ ДАР ӢАЁТ ИН РАМЗИ ФАҲРИ ОДАМ АСТ (1022)	37
СУХАН МОНАД ЗИ ДОНОЕ, САОДАТ ОВАРАД ФАРДО (1023)	38
ЁР АГАР АЗ МАН РАВАД, БЕГОНА ОЯД НАЗДИ МАН (1024).....	39
САЧДАГОӢИ МЕӢРУБОНОН ГӢШАИ МЕӢРОБИ МАН (1036).....	40
АГАР ИШҚАТ БА МАВЛО АСТ, АМАЛРО ИМТИӢОН БИНӢ (1044)	41
ИЛМУ ДОНИШ НУРИ ӢАҚ АНДАР ҚУЛУБИ ОРИФОН (1046)	42
ЯКДИЛӢ ДАР БАЙНИ МАРДУМ СУЛӢУ ВАӢДАТ ОВАРАД (1049).....	43

ДАР ВАСФИ ҚУРЪОНИ КАРИМ ОСОРИ ПУШКИНРО БИХОН (1057).....	44
ДАВРИ ПИРӢ БАР ТУ ОЯД, ҲИФЗ КУН ДОИМ ЗАБОН (1061).....	45
МАНАМ ҒАВВОСИ БАҲРИ ИЛМ, НАДОНАМ ЗЕРИ ДАРӢРО (1064)	46
ҲАР ОН ГАҲ МОҲИ НАВ БИНӢ, БА РӢЗЕ ОН ҚАМАР ГАРДАД (1065)	47
МУРУВВАТРО ДАР ИН ДАВРОН БА ДАСТИ ҒАЙРИДИН БИНАМ (1071)	48
ҚАВРУ СИТАМ, ИСӢНГАРӢ АВСОФИ ШАЙТОН БУДУ ҲАСТ (1073)	49
НОСАЗОГӢӢ МАКУН ДАР ҲАҚҚИ ИН ДАВРУ ЗАМОН (1075)	50
СУҲБАТИ МАРДОНИ НЕКӢ ХИРМАНЕ АЗ ГУЛШАН АСТ (1080)	51
ДОМАНИ КАСРО НАСӢЗАМ, ГАРЧИ СӢЗАД ДОМАНАМ (1092)	52
ЯК СУХАНВАР БЕ АТО ХУД НОТИҚУ ГӢӢ НАШУД (1096).....	53
ОЛИМИ ОРИФ ЧУ БИНАМ, МАН САНОХОНАШ ШАВАМ (1098).....	54
АЗ ПАӢМИ ТУ САДОИ МОДАРАМ ОМАД БА ЁД (1102)	55
ҒОФИЛ ЗИ ИЛМУ ДОНИШ СОҲИБҲУНАР НАГАРДАД (1104)	56
ҒАРҚИ ДАРӢ, КИ ШУДӢ, ОБ ЗИ САР МЕГУЗАРАД (1107).....	57
ЧАШМАИ ПУРҚӢШИ МАН ОН ОТАШИ ПИНҲОНИ МАН (1113)	58

ҲАМНИШИНИ БАРДАВОМ БО МАРДУМИ ДОНО ХУШ АСТ (1115).....	59
АДОВАТ ОВАРАД НАЗМАТ, АГАР МАЪНО ХАТО АФТАД (1118)	60
БОСАОДАТ ГАШТААМ МАН БО ДУОИ МОДАРАМ (1119).....	61
ОДАМӢ ДАР РОҲИ ДИН ОЗОДУ СОҲИБИХТИЁР (1122)	62
ОМАДУ РАФТИ НАФАС ДАР ДАСТИ ИНСОН НЕСТ, НЕСТ (1125)	63
ХОБИ ШИРИН ДАР ВАТАН АЗ БЕҲТАРИНИ НЕЪМАТ АСТ (1126).....	64
АҲЛИ СОМОН ЁДГОРИ ТОҶИКИСТОНИ МАН АСТ (1132).....	65
РӮЗИ БАХТУ ШОДМОНӢ РӮЗИ ИСТИҚЛОЛИ МО (1133)	66
ЭӢ ДИЁРИ НОМДОРАМ, ТОҶИКИСТОНАМ ТУӢ (1138).....	67
ХОНАИ УМЕДИ МО ШАҲРИ ДУШАНБЕ БУДУ ҲАСТ (1141).....	68
НАМОНАД ДАР ҶАҲОН ЧИЗЕ, ЗИ МАН АСРОР ХОҲАД МОНД (1142)	69
ШУКРИ ҲАҚ, ИН УМРИ МАН ДАР КИШВАРИ ЗЕБО ГУЗАШТ (1149)	70
ҲАР ЧӢ ОЯД БАР САРАТ ТУ АЗ ХУДО ҶОФИЛ МАШАВ (1150)	71
РӮЗИ ФАРДО БАҲРИ МАН МАЪЛУМ БОШАД, КОШКӢ (1154)	72
РӮЗГОРИ АҲЛИ ОЛАМ ЧУН НАӢИСТОН БУДУ ҲАСТ (1160).....	73

ҚИССАВУ ТАМСИЛИ ШЕЪРАМ БОЛ ДАР ПАРВОЗИ МАН (1162)	74
ҲАР ЗАРРАИ ХОКИ ВАТАН БАР ЧАШМИ МАН ШУД ТЌТИЁ (1168)	75
АШРАФИ МАХЛУҚИ ДУНЁ ДАР ЗАМИН ИНСОН БУВАД (1169)	76
ГУЛДАСТАИ ДАСТАШ БА МАН АЗ ДАСТИ САЙЁДАМ РАСИД (1174)	77
ЗИ АҲЛИ ШАРҚИ ИН ДАВРОН МУСУЛМОНӢ НАМЕЁБАМ (1175)	78
ҲАМРАҲИ БУЛБУЛСИФАТ САЙРИ ГУЛИСТОН МЕКУНАМ (1178)	79
БАХИЛОНРО ДАР ИН ДУНЁ ЗАЛИЛУ НОТАВОН БИНАМ (1184)	80
ЧАШМА ҲАМ ЧАШМИ ЗАМИНУ ОБ МЕШОРАД АЗ ОН (1202)	81
ОШИҚИ ШАЙДО МАНАМ БАР ЛАЪЛИ ХАНДОНИ ШУМО (1204)	82
ЗАВҚИ ДИДОРИ АЗИЗАМ ДАР ДИЛИ МАН ЧО ГИРИФТ (1205)	83
БАҲРИ МАН ҲАР ЯК ШАРАФ АЗ ЧАШМИ ГИРЁНИ МАН АСТ (1210)	84
ҒАЗАЛ БАР ДАРДИ БЕДАРМОН ДАВО ОҲИСТА-ОҲИСТА (1214)	85
САМАК ДАР ЗЕРИ ДАРЁ МЕРАВАД ОҲИСТА-ОҲИСТА (1215)	86
ФИТНАВУ ҲАНГОМА НОГАҲ АЗ ИРОҚ ОЯД ҲАМЕ (1218)	87
ЭӢ АЗ ХУДО БЕХАБАР, ТАВБА КУН ШОМУ САҲАР (1233)	88

ВОДАРЕҒО, ДАР ЗАМИН РАФТОРИ ИНСОНӢ НАМОНД (1235).....	89
САДОҚАТ БАҲРИ ТУ, ЭӢ ҚОН, ЗИ ДАСТИ ЁР МЕОЯД (1239)	90
БАР ПАДАР ТУ ҲАР ЧИ КАРДӢ, БИНӢ АЗ ФАРЗАНДИ ХУД (1241)	91
НАЗДИ ХОЛИҚ АЗ АЗАЛ БО ИЛМИ ХУД ИНСОН АЗИЗ (1251)	92
ҚОЛАБИ ИЛМИ АРӢЗ АРЗАНДАИ АШӢОРИ МАН (1256)	93
БАР САРАТ ГАР МУШКИЛ ОЯД, ЭӢ МУСУЛМОН, ҒАМ МАХӢР (1263)	94
ГАР МОЛ АЗ ДАСТАТ БИРАФТ, ҲАСТӢ САЛОМАТ, ҒАМ МАХӢР (1266)	95
МУРОДИ ДУ ҚАҲОНАМ ТУ, ҲАӢТИ ҚОВИДОНАМ ТУ (1270)	96
ВАҚТИ ХОБИ БЕҲТАРИНАМ, ЁР ХОБАТ ДИДААМ (1275).....	97
МУБОРАК НАЗДИ МАН ДИДОРИ ФАРРУХ (1279).....	98
АЛО МОДАР, ТУ РОЗӢ ШАВ БА ПОЯТ САР БИМОНАМ МАН (1282)	99
ХУШИҚБОЛ АСТ ДАР ДУНӢ ҲАР ОН КАС, КИ ПАДАР ДОРАД (1290).....	100
МАН НАГУФТАМ ДАР ҲАӢТАМ: БЕВАФО ДУНӢ ТУӢ (1292).....	101
ШУКРИ ХУДО МАН ПИРАМУ ҲАМРОҲИ СУЛТОНАМ ҲАНӢЗ (1298).....	102
«ДАРАХТИ ДӢСТӢ БИНШОН», ЗИ ГУЛҲО ОН САМАР ГИРАД (1304)	103

ШУКРИ ДАВРОН МЕКУНАМ, КИ ЧАШМИ ГИРЁНЕ НАМОНД (1319)	104
ТАМАННО МЕКУНАМ, БИНАМ ҶАМОЛАТ (1323)	105
ҶАВОҲИР ҚИМАТЕ ДОРАД, БА ДАСТИ ҶАВҲАРӢ ЗЕБАД (1335)	106
БО ДАСТИ АСО ДАВЛАТИ АҲРОР ҒАНИМАТ (1340)	107
ҲАР ОН ЧИ ҚАРДӢ ҚОРИ ХАӢР, АҶРУ САВОБАШРО БУБИН (1356)	108
БО ГУЗАШТИ ВАҚТУ СОАТ ҚАТРА ГАВҲАР МЕШАВАД (1357)	109
ҚОРИ ХАӢРИ МӢЙСАФЕДОН БАР ҶАВОНОН ИБРАТ АСТ (1358)	110
ДАР НАЗДИ АҲЛИ ҲИКМАТ ШОҲУ ГАДО БАРОБАР (1365)	111
ДАР ТАЛОШИ ЗИНДАӢӢ ОЗОР МЕБОЯД КАШИД (1371)	112
ИН ҶАҲОН ОБОД АЗ АҚЛИ РАСОИ ОҚИЛОН (1374)	113
МУТРИБО, ГӢЯНДА БОШӢ СОЗИ ОВОЗАТ МАНАМ (1380)	114
ГАРЧИ БОШӢ ДАР САМО ҚАДРИ МУАЛЛИМРО БИДОН (1387)	115
ҲАР САҲАР АЗ БЕҲТАРИН ҚОРАТ САЛОМИ МОДАРАТ (1388)	116
ҚАДУ ҚОМАТ ДАР НАЗАР САРВИ ҲИРОМОНИ МАН АСТ (1398)	117
МАН ОТАШУ ДАР ДАВРИ МАН ПАРВОНА, ШАВ ПАРВОНА ШАВ (1403)	118

ДАР РАҲИ МЕҲРУ ВАФО ЧУН НАВБАҲОРАМ КАРДАЙ (1419)	119
ДАР РАҲИ МЕҲРУ МУҲАББАТ ИНТИЗОРАМ КАРДАЙ (1421).....	120
ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ҶАҲОН БЕ ЁР БУДАН МУШКИЛ АСТ (1425).....	121
БАЙНИ МАРДУМ ДАР КАРОМАТ ҲУКМИ АДЁНРО БУБИН (1426)	122
ШАШУМИН ДЕВОНИ МАН БАҲРЕ ЗИ УММОНИ МАН АСТ (1430).....	123
ПАСТӢ НАБИНӢ ДАР ҲАЁТ, ШАЙДОИ ОШИҚ ГАР ШУДӢ (1433)	124
ҲАЁТИ МАРДУМИ ОЛАМ БА ЯК САВДО НАМЕБИНАМ (1440)	125
БИНОИ УМРИ МАН, ЭЙ ДӢСТ, ШУД ОБОД АЗ ДАСТАТ (1443).....	126
ҚАДРИ ШЕЪРАМО ҚАСЕ ДОНАНДА БОШАД, КОШКӢ (1447)	127
ЗИНДАГӢ ЯК СОАТУ БАР ҚАДРИ ОН БОЯД РАСИД (1460)	128
ДАР БАЁНИ ҲАР ҲАҚИҚАТ ҚАРЗИ ВИЧДОНИ МАН АСТ (1465).....	129
ДАР ШИНОХТИ ХАЛҚУ МИЛЛАТ ИН САРАЗМ УНВОНИ МАН (1471)	130
ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ, БО САРАЗМАШ ЗИНДА БОД! (1494).....	131
ГУЛШАНИ ЗЕБО САРАЗМИ ВАСФИ КАНЪОНИ МАН АСТ (1501)	132
АЗ ВАТАН БАҲРИ ШУМО БО ХУД САЛОМ ОВАРДААМ (1504).....	133

ЭЙ РҶИ ЗЕБО ДАР ХАЁЛ МАН ДАР КУЧО ДИДАМ ТУРО? (1506).....	134
МАЪЗАРАТ HOҲӢ ЗИ ХУД, МАН ЗИ САЛОМАТ ГАРДАМ (1507)	135
ХИДМАТИ ХАЛҚУ ВАТАН АЗ ШУКРИ ДАВРОНИ МАН АСТ (1509)	136
ДАР БЕВАТАНӢ МАЗРАӢИ ГУЛЗОР НАБОШАД (1515)	137
ГАР БА ДАСТАТ МОЛУ ПУЛ, БЕГОНА ГАРДАД ОШНО (1522)	138
ДАР ҲАЁТ ОСУДАГӢ HOҲӢ, ДИЛЕРО ШОД КУН (1527).....	139
БИДОН, ИМОН НАЧОТИ ОН ҲАҚИРУ НОТАВОН БОШАД (1529).....	140
НАЗДИ HOЛИҚ ДАР НАКӢИҲО ГАДОВУ ШОҲ НЕСТ (1530).....	141
БА ЧАШМИ ВОМИҚИ ШАЙДО ЧУ УЗРО ЁР КАМ ДАР КАМ (1531)	142
НАМЕХОҲАМ ХИРАДМАНДЕ ЧУ ЗОҒЕ ЗЕРИ ПО АФТАД (1534)	143
МО ҲАМА ДАР ИН ЧАҲОН АЗ БАҲРИ ХОНДАН ЗОДАЕМ (1542)	144
ДАР ЧАҲОН БО АҚЛИ ХУД ҚАДРИ АДОЛАТРО БИДОН (1544).....	145
ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ЧАҲОН АЗ ҚОҲИЛОН ҲУШЁР БОШ (1552)	146
АЗИЗАМ НОМААТРО МАН БА ЧАШМАМ ТӢТИЁ КАРДАМ (1565).....	147
ИЛМУ ҲУНАР, НАВОВАРӢ ГАР ДАР ЧАҲОН ПАЙДО ШАВАД (1568)	148

ДАР ҶАҲОН АЗ НЕКУ БАД ОН ҲАР ЧӢ ОЯД АЗ ХУДАТ (1572)	149
БӢҲАНИФА ДАР БАШОРАТ БАҲРИ УММАТ ЧУН СИРОҶ (1580).....	150
КАС НАГРАДАД МАРДИ КОМИЛ, ГАР СУХАН ШУД БЕНИҚОБ (1586)	151
ИДИ ИСТИҚЛОЛИ МО БОДО МУБОРАК, МИЛЛАТАМ (1588).....	152
СУҲБАТИ ЁРОНИ СОДИҚ БАҲРИ МОӢН ГУЛШАН АСТ (1589).....	153
БЕҲТАРИН ФУРСАТ БА ИНСОН СУҲБАТИ СОҲИБДИЛОН (1590).....	154
АҲЛИ МАҒРИБРО ТУ БУБИН ДАР ИЛМУ ИРФОН БАРКАМОЛ (1604)	155
ҚАДРИ ИНСОН АЗ КУҶО ДОНАД ДИЛОЗОРИ ХАБИС (1608).....	156
ЭӢ ДИЛБАРИ ДИЛДОРИЯМ, МАН ДАР КУҶО ДИДАМ ТУРО? (1647).....	157
РАҲМАТИ ҲАҚ БАР ТУ ОЯД, ГАР ҚАНОАТ МЕКУНӢ (1650)	158
НОСИПОСУ БЕНАСАБРО ТАРБИЯТ КАРДАН ХАТО (1653)	159
ОВАРАД БАР ТУ САОДАТ ХИДМАТИ МОДАР, ПАДАР (1656).....	160
ЁРИ СОДИҚ ҲАР КУҶО БОШАД, ДИЛ ОН ҶО МЕКАШАД (1674).....	161
БАЙНИ МАРДУМ ДАР ҶАҲОН ҲАРГИЗ НАБОШАД НОМИ ҶАНГ (1701)	162
ГУРФАИ ДЕҲҚОН КУҶОВУ ХОНАИ СУЛТОН КУҶО (1711)	163

БЕҲТАРИН ФУРСАТ БА ШОИР САЙРИ МАЪНИ БУДУ ҲАСТ (1719)	164
ЭЙ АЗИЗАМ, ШОҲ БАР ШОҲОН ШУДӢ, АЗ ХУД МАРАВ (1726)	165
БА ИН ДУНӢИ ПУРҒАВҒО ЧАРО ТУ ОМАДӢ, РАФТӢ? (1728).....	166
ЧАШМАИ ИЛҲОМИ МАН АЗ МАВҶИ УММОН САР ЗНАД (1736).....	167
МАН БА ИН ХУРРАМЗАМИН БАҲРИ САОДАТ ОМАДАМ (1737).....	168
БЕҲУДА БУВАД НАҚШИ СУХАН ЧАВҲАРИ ГУФТОР НАБОШАД (1738)	169
ДАР ЧАҲОН ФАРЗАНДИ ОДАМ АЗ АЗАЛ БОШАД ШАРИФ (1742).....	170
РАҲНАМО ҲУШӢР БОШ, АЗ РОҲИ ҲАҚ РАҲГУМ МАЗАН (1745).....	171
ИФТИХОРИ МИЛЛАТИ МО ДАР ЧАҲОН БОШАД КАМОЛ (1748)	172
ЧАШМИ МИЛЛАТРО КУШОЯД ИЛМУ ИРФОНИ КАМОЛ (1749)	173
ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ ЯК ГУЛИСТОН ГАШТААСТ (1757)	174
АЗ ИН ЗАМИНИ БОСАФО, ҲОҲӢ, НАҲОҲӢ МЕРАВӢ (1765).....	175
БУБИН ТУ ОБИ ДАРӢРО ЗИ РОҲАШ БАРНАМЕГАРДАД (1768).....	176
ҲОКИ ХУШК АЗ ХИДМАТЕ ГУЛҲОНА ГАРДАД ОҚИБАТ (1779)	177
ЭЙ БОДҲО БА ТАЪРИХ, РОЗИ МАРО РАСОНЕД (1800)	178

ДАР ҒАЗАЛҲОИ КУҲАН САРВИ ХИРОМОН ҚОМАТАТ (1802)	179
ЭЙ КОШ, ДАР НАБАРДЕ ТИРУ КАМОН НАБОШАД (1805).....	180
ЭЙ ХУДО, ДАР ИН ЧАҲОН ШАРМАНДАВУ ХОРАМ МАКУН (1810).....	181
БИПУРСАМ БАХШИШ АЗ ХОЛИҚ, АГАР БОРЕ ХАТО КАРДАМ (1845).....	182
МАН НАМЕХОҲАМ, КИ ШАХСЕ ДАР ЧАҲОН РАНҚАД ЗИ МАН (1850).....	183
АЗ ҲАЁТ, ЭЙ ШАХСИ НОДОН, НОРИЗОЙ ТО БА КАЙ? (1855).....	184
БИЁ БО МЕҲРИ БЕҲАМТО, ХУДАТ ГУФТӢ, САФО ИН ЧОСТ (1857).....	185
ТИНАТИ ГУЛҲОИ РАНГИН ДАР ГУЛОБ АФТОДААСТ (1865)	186
ДАР ҲАМА ҲОЛЕ НАБОШӢ, ТУ ЗАБОНРО ГУМ МАКУН (1871).....	187
НАМЕБИНӢ ҲАҚИКАТРО, ЗИ НАҚШИ ПО ЧӢ МЕЧӢӢ? (1884)	188
ҲОФИЗИ АСРОР БОШУ НОРИЗО ҒАЙБАТ МАКУН (1886).....	189
РӢЗИ ХАЗОН ҲАР ГАҲ РАСАД, ГУЛ АЗ ГУЛИСТОН МЕРАВАД (1896)	190
ШУКРИ ҲАҚ, КИ МИЛЛАТАМ ШУД ҲОМИИ ҲОКИ ВАТАН (1898)	191
ЭЙ ПАДАР, ДАР ИН ЧАҲОН ХУРШЕДИ ТОБОНАМ ШУМО (1906)	192
ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ, МАРДУМАТ ВАҲДАТСАРО (1921)	193

СУҲБАТИ ЁРОНИ СОДИҚ МАҲФИЛИ ШОҲОНА АСТ (1924)	194
ЭЙ ДИЛБАРИ НУРУ САФО, АЗ МАН ЧАРО РАНЧИДАЙ? (1926).....	195
АЗ ГУЗАШТИ УМРИ ХАЙРАМ ЁД МЕОЯД МАРО (1938)	196
ҚИССАИ ТОЧИРИ СОДИҚ, ЗУЛМИ АҲЛИ КИШТӢ ВА САБАБИ НАҚОТ ЁФТАНИ Ӯ БО ОТАШ ГИРИФТАНИ ХОНА (1943)	197
ҚИССАИ МАРДИ СОЛЕҲ ВА РОҲЗАН ДАР САҲРОИ БЕОБ (1944).....	200
СУБҲДАМ БЕДОР ШАВ, ФАЙЗИ САҲАР ХОҲӢ АГАР (1952)	202
ПАНЧОҲ ҲИКМАТИ МӮСОЗОДА (1964)	203
ДОМАНИ МАҚСУДИ МО ДАР ДАСТИ РАББУ-Л-ОЛАМИН (1957)	208
ЭЙ САБО, АХБОР БАР ЁРАМ РАСОН (1994).....	209
ҚИССАИ ХОНАДОРШАВИИ ЮСУФ ВА ЗУЛАЙХО (1996).....	210
ИБТИДО БО НОМИ ҲАҚ ҲАРФИ НАХУСТИНИ МАН АСТ (2003)	213
ДАР ИН ДУНӢИ БЕСОМОН МУҲАББАТ ҲАЙ, САОДАТ НЕСТ (2005)	214
ҲАРГИЗ ЗИ СӢИ МАҒРИБ БОДИ САБО НАӢЯД (2018)	215
БО БУЗУРГОНИ ЗАМОНА ОШНОӢ ХУШТАР АСТ (2021).....	216
АЗ БАРОИ ШАМСИ ТОБОН ТАЛЪАТИ ЗЕБО ХУШ АСТ (2025).....	217

РАСОНАД КУФРУ НОШУКРӢ БА ХУШКӢ ОБИ ДАРЁРО (2033).....	218
ЭӢ САБО, БАР ДӢСТОН АЗ МАН РАСОН ПАЙҒОМРО (2039).....	219
КАС НАДОНАД ДАР НИҲОЯТ ОХИРИ ДУНӢ КУЧОСТ (2045)	220
ШИРИН НАШАВАД НАЗМАШ, ГАРЧИ ШАКАР АНДОЗАД (2052).....	221
ГАВҲАР ШУМАР БАРОДАР ДИДОРИ ЁРИ МОРО (2062).....	222
РОҲАТИ ДУНӢ НАБИНАД ҲАР КӢ БОШАД БЕАДАБ (2065)	223
РУШДИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТ ХИДМАТИ ПЕШВОИ МО (2070).....	224
ЭӢ АЗИЗАМ, НОГАҲОНӢ ВАҚТИ ШОМАТ ДИДААМ (2075).....	225
ВОДАРЕҒО, ДАР ЧАҲОН ҚАДРИ СУХАН КАМ МОНДААСТ (2083)	226
ДИЛБАРАМ ВАҚТИ САҲАР АЗ ОН ЛАБИ ДАРӢ ГУЗАШТ (2087).....	227
ШУКРИ ҲАҚ, КИ ҲАШТУМИН ДЕВОНИ НАВ ОМАД БА ЧОП (2089)	228
НАҒМАИ БУЛБУЛ БА ГУЛ САВТИ ДИЛОРОМИ МАН АСТ (2091)	229
МИЛЛАТИ МАН БО БУЗУРГОН САРБАЛАНД АСТ АЗ ҚАДИМ (2120).....	230
ИЛМУ ИРФОН ДАР ШАБИСТОН МОҲИ ТОБОНИ МАН АСТ (2122).....	231
БИӢ НАЗДАМ БА СОҲИЛҲО БА ДАРӢ ГАВҲАР АНДОЗЕМ (2126)	232

АЗ ГУЛ ҲИСОРЕ БАҲРИ ХУД ДЕВОРИ ДИЛБАР МЕКУНАМ (2129)	233
ТО БА КАЙ ПИНҲОН КУНАМ МАН РОЗИ ОН ГУЛХОНАРО (2137).....	234
БАЙНИ МИЛЛАТҲОИ ДУНЁ ШАМСИ ТОБОН ТОҶИКАМ (2139).....	235
ДАР РАДИФИ ИШҚИ ЛАЙЛӢ МИСЛИ МАЧНУН ЁР НЕСТ (2141)	236
ШОИРИ СОҲИББАЁН ЗАР АЗ ЗАРАФШОН МЕКАШАД (2147).....	237
ГАВҲАРИ ҚИМАТБАҲО АЗ ОСМОН ОЯД ПАДИД (2158).....	238
КОШКӢ ИН БАХТУ ТОЛЕЪ РӢӢ НАГАРДОНАД ЗИ МАН (2166)	239
ЧЕХРААТ ГАРЧАНД, КИ ЗЕБО, ЭӢ ЧАВОН, АЗ ХУД МАРАВ (2170)	240
ШУЪЛАИ МЕҲРИ АЗИЗАМ ДАР ДИЛ ОТАШХОНА ШУД (2173)	241
НИГАР ТУ ТОИРИ ҚУДСӢ БА БОЛАШ НОМА МЕСОЗАД (2175).....	242
НИЗОМИ ИН ҲАЁТРО КУРРАИ ДАВВОР МЕБИНАМ (2177)	243
АДЛУ ИНСОФУ ДИЁНАТ ДИНУ ОӢИНИ МАН АСТ (2195).....	244
ЗУЛМАТЕ ПАЙДО ШАВАД, ҲАРФИ СУХАНДОН БИШКАНАД (2204)	245
МАШРАБИ ЗАРДУШТИРО МАН АЗ ЗУҲАЛ ОМУҲТААМ (2230).....	246
МУРҒУ ЛОЧИН КАӢ БИДОНАД ДАР БАЛАНДӢ БОМРО (2238).....	247

ТУ БИДОН, НАЗМИ ҲАЁТ ҲУКМИ ҶАҲОНБОҢ АДАБ АСТ (2247)	248
БЕСАРОБОҢ ДАР БИЁБОҢ КОРВОҢ АЗ ХУД РАВАД (2252).....	249
АЗ КАСЕ БИНАМ ХАТО, Ё ЯК ТАРАФ, МАН ЯК ТАРАФ (2258)	250
БУЛБУЛЕ ЛОЧИН НАГАРДАД БО ПАРИДАНҲОИ ХУД (2262).....	251
ШЕЪРЕ, КИ ДОРАМ ДАР ДИЛ ЛАЪЛИ НАСУФТАИ МАН (2282)	252
БАҲРИ МАН ДАР ИН ҶАҲОН ДОРОЙ ҶАШМИ РАВШАНАМ (2290)	253
РОҲИ НОСАНЧИДАРО АЗ МАРДУМИ ҲУШЁР ПУРС (2298)	254
ШУКРИ ДАВРОҢ МЕКУНАМ, АЗ АДЛИ СУЛТОҢ РОЗИЯМ (2302).....	255
МЕТАВОҢ АЗ ЗЕРИ ДАРЁ БО СУХАН ГАВҲАР КАШИД (2327)	256
ДАР ИН ДУНЁИ БЕДОМОН БА ҲАР НОКАС МАДОРО КУҢ (2329).....	257
ДАР РАҲИ АҲДУ ВАФО ЧУҢ ВОМИҚУ УЗРО БИЁ (2350).....	258
АЗ ВАТАҢ БО САД МУҲАББАТ МО САЛОМ ОВАРДАЕМ (2351)	259
ХИДМАТИ МИЛЛАТ БИКУҢ, ЭЙ МАРДИ МАЙДОҢИ ВАТАҢ (2353).....	260
МАН БА ДУНЁ ОМАДАМ, АММО НАМЕДОНАМ ҶАРО? (2356)	261
ЭЙ АЗИЗАМ, ҲАР КУҶО БОШӢ КИТОБ ҶӢЯҢДА БОШ (2360).....	262

КАНОРИ ДОВАРИ ФАРДО ҲАЁТИ ҶОВИДОН ҲОҲАМ (2372)	263
ИҚБОЛИ МАРДОН ДИГАРУ РАМЗИ САОДАТ ДИГАР АСТ (2374)	264
МАҒРУР МАШАВ БО ДАВЛАТАТ ГАР ШОҲИ ШОҲОН ҲАМ ШАВӢ (2375)	265
ГАРДИШИ ДУНӢ МАҒӢ, АЗ ДАВРУ ДАВРОН РОЗӢ ШАВ (2400)	266
ДАР НАЗАРҲО ГАРЧИ ХОБАМ, ЧАШМИ БЕДОРАМ ТУӢ (2403)	267
КОШ РӢЗЕ БЕҶАДАЛ ОСУДА БИНАМ ИН ҶАҲОН (2410)	268
КИШВАРИ НУРУ САОДАТ, ТОҶИКИСТОН, ЗИНДА БОД! (2411)	269
МУРОДИ ДУ ҶАҲОН ҲОҲӢ, БАЙМОН ШАВ, БАЙМОН ШАВ (2416)	270
ҶУ ДОНИСТАМ ҲАҚИҚАТРО БИҶУСТАМ РАҲНАМО ИМРӢЗ (2421)	271
ҲАМРАҲИ МОДАР НИШАСТАН ЯК ЗАМОН ДАВРОН БУДАСТ (2422)	272
ЭӢ АЗИЗОНИ ДИЛАМ, ГӢЯНДА ҚУРБОНИ ШУМО (2424)	273
БО ДУОИ МӢРҶАҲО МУЛКИ СУЛАЙМОН КАМ НАШУД (2427)	274
ТОҶИКИСТОН ФАХР ДОРАД БО ҶАВОНОНИ ХУҶАНД (2431)	275
РИЗО АЗ ОСМОН ҲОҲӢ, ТУ ХИДМАТ БАҲРИ МИЛЛАТ КҮН (2433)	276
САОДАТ ДАР ҶАҲОН ҲОҲӢ, ПИСАРАМ, БАЙМОН ШАВ (2435)	277

ГАР ХОҲӢ НЕКӢ ДАР ҶАҲОН САНГЕ МАЗАН БАР СОБИҚИН (2442).....	278
ҶАҲОН ДАР ЛАРЗА МЕОЯД, АГАР ЧАШМАШ БА ХОБ АФТАД (2453).....	279
ҚАДДУ ҚОМАТ ДАР НАЗАР САРВИ ХИРОМОНИ МАН АСТ (2465).....	280
АЗ ХУДО ГАР НЕКӢ ХОҲӢ, СУБҲДАМ БЕДОР ШАВ (2475).....	281
ФАСЛИ ЗИМИСТОН ГАР РАСАД, ГУЛ АЗ ГУЛИСТОН МЕРАВАД (2476).....	282
МОҶАРОИ ОДАМУ ШАЙТОН БУБИН (2481).....	283
САМАК ДАР ЗЕРИ ДАРӢВУ КАБӢТАР ДАР ҶАВО ГАРДАД (2498).....	284
ҶОНАМОЗИ МОДАРОН ОЗОДА АСТ (2505).....	285
АҲЛИ СУННАТ ВАЛҶАМОАТ МАЗҲАБИ ДИНИ МАН АСТ (2514).....	286
МИЛЛАТАМ ФАРДО БИХОНАД НАЗМИ ГУЛЧИНИ МАРО (2530).....	287
ДАР МАСИРИ ҶУСТУҶӢ УСТУХОН ПАЙДО ШАВАД (2533).....	288
БИҲИШТАМ ТОҶИКИСТОН АСТ, БУБИН ОБУ ҶАВО ИН ҶО (2534).....	289
ОРИФИ ШОИРХИРАД ГАВҲАР ЗИ ДАРӢ МЕКАШАД (2537).....	290
ТО ТАВОНИ ДАР ҶАӢТАТ МАНЗИЛЕ ОБОД КУН (2543).....	291
БАШОРАТҲОИ ТАӢРИХӢ ЗИ АҶДОД МЕРАСАД МОРО (2547).....	292

ҲАР ОН ЧӢ ДОРАМ ДАР ДИЛАМ АЗ БАҲРИ ФАРДО МЕКУНАМ (2553)	293
БИҶӢ ЭҲСОНИ СОЛИКРО БИХОӢ РОӢИ ИРФОНӢ (2554)	294
АЗ БЕӢТАРИН НАВОӢО ОӢАНГИ ШАШМАӢОМ АСТ (2556)	295
МАШАВ НАВМЕДИ ТОРИКӢ, КИ ҲАР ШОМЕ САӢАР ДОРАД (2559)	296
ӢАӢТИ ИН ӢАӢОНРО БИН, КИ ОН САВДОИ ПИНӢОН АСТ (2566)	297
УМЕДИ РАВШАНИ МАӢ КУН, КИ ШАБӢОИ ӢАМАР ДОРАД (2569)	298
ДАР ИН ДУНӢИ ИЛМУ ФАН БА ҲАР ДОНО САНО ГУФТАМ (2580)	299
ҒАЙБАТУ БАДГӢЙИӢО ДАР ӢАӢКИ СУЛТОН НОРАВОСТ (2584)	300
НАКӢАТИ ГУЛӢОИ РАНГИН АЗ ГУЛИСТОН МЕРАСАД (2587)	301
КАСЕ БЕӢИКМАТИ БОЛО БА ИН ДУНӢ НАМЕОЯД (2590)	302
МУНАЗЗАМ РИЗКИ ХУД ЁБАД ӢАВОНЕ ГАР САӢАР ХЕЗАД (2595)	303
АХТАРАМРО ДАР ШАБИСТОН ШАМСИ ТОБОН ДИДААМ (2599)	304
ШУКРИ ӢАӢ АНДАР ӢАӢТ САДӢО ДИЛОВАР ЁФТАМ (2600)	305
ГАВӢАРИ ӢАӢ АЗ САМО ОЛИӢАНОБ ОВАРДА БУД (2602)	306
ҲАР ОН КАС ДАР ӢАНОАТ ШУД, БА НАФСАШ ПОДШОӢ ГАРДАД (2603)	307

АЗ БАРОИ НАФЪИ МИЛЛАТ ҚИСМУ ҚОН ХОҲАМ НИҲОД (2607)	308
ҲАР КӢ НОФАРМОНӢ КАРДАСТ ЛОИҚИ ДАРГОҲ НЕСТ (2608)	309
БУЗУРГОНИ ҚАҲОНРО МАН САРОСАР РАҲНАМО ДИДАМ (2613)	310
САРНАВИШТИ ШАМСИ ТОБОН ОТАШИН АФТОДААСТ (2616)	311
ҲАР КУЧО БОШАД АЗИЗЕ БАҲРИ МАН ОН ҚО ХУШ АСТ (2621)	312
ГУФТО АЗИЗЕ: ОЛАМ БА ХОБ АСТ (2623)	313
ОБОДӢ ОЯД БА ХУД МУЛКЕ, КИ ДАР АМОН АСТ (2624)	314
МАНФАЪАТҚӢӢН НИШОН БАР КУФРУ ИМОН БАСТААНД (2625).....	315
ТОҶИКАМ ВОЛО МАҚОМ ӢРО САЗОВОР ОМАДАСТ (2626)	316
ДАР РАҲИ ТАЪЛИМ ШАВ, ИМКОНИ ДАВЛАТ БОЯДАТ (2627)	317
ТО БА КАӢ МАШВАРАТИ НАҚШАӢ ТАДБИР КАШАМ (2630)	318
ЭӢ ҲАМЧУ ИНСОН ОМАДӢ, АЗ РОҲИ ҲАҚ ҒОФИЛ МАШАВ (2634)	319
СОҲИБИ ХУЛҚИ НАКӢ ШАВ, ГАР АМОН МЕБОЯДАТ (2636)	320
РОҲИ ЗИСТУ ЗИНДАГОНӢ ДАР ҚАҲОН ҲАМВОР НЕСТ (2637).....	321
ДИЛО, БИНГАР ТАНАМ ҲАМСОЯӢ ТУСТ (2639).....	322

ХУДОВАНДО, ТУ МЕДОНӢ МАҚОМИ АҲЛИ ТАҚВОРО (2666).....	323
ЭӢ ВАТАН, ДАР ИН ҶАҲОН ТАХТИ СУЛАЙМОНАМ ТУӢ (2672).....	324
АЗ БАРОИ НЕКӢ КАРДАН МО БА ДУНӢ ОМАДЕМ (2681).....	325
ДАР ИН ДУНӢИ БЕДОМОН БА НАФСИ ХУД ТУ СУЛТОН БОШ (2705).....	326
ДАР ҶАҲОН БАХТЕ БИӢБАД ҶАР КАСЕ ХОНАД КИТОБ (2715)	327
ТАРҶУМАИ ҲОЛИ ШОИР	328

Ба чоп 00.00.2022 имзо шуд. Андозаи 60x90 1/16.
Коғази офсетӣ. Ҳуруфи Times New Roman.
Чопи офсет. Ҷузъи чопии шартӣ 22.
Адади нашр 500.

Китоб дар матбааи ҶСП «Нашриёти муосир»
ба табъ расидааст.
Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, к. Зарнисор, 3.
тел.: (+992 44) 600 35 52
email: info@nmuosir.tj